

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ
(ΑΚΥΡΩΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ)

ΑΙΤΗΣΗ

- 1) Του Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου (ΝΠΔΔ) με την επωνυμία «Δικηγορικός Σύλλογος Αθηνών», το οποίο εδρεύει στην Αθήνα, επί της οδού Ακαδημίας αριθμός 60, όπως νόμιμα εκπροσωπείται.
- 2) Της Ανώτατης Διοικήσεως Ενώσεων Δημοσίων Υπαλλήλων (ΑΔΕΔΥ), η οποία εδρεύει στην Αθήνα, οδός Φιλελλήνων και Ψύλλα 2, όπως νόμιμα εκπροσωπείται
- 3) Της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Πολιτικών Συνταξιούχων (ΠΟΠΣ), η οποία εδρεύει στην Αθήνα, επί της οδού Τροίας αριθμός 43, όπως νόμιμα εκπροσωπείται
- 4) Της Ένωσης Συντακτών Ημερησίων Εφημερίδων Αθηνών (ΕΣΗΕΑ), η οποία εδρεύει στην Αθήνα, οδός Ακαδημίας, αριθμός 20, όπως νόμιμα εκπροσωπείται.
- 5) Του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδος, το οποίο εδρεύει στην Αθήνα, οδός Νίκης αριθμός 4, όπως νόμιμα εκπροσωπείται.
- 6) Της Ομοσπονδίας Εργατικών Στελεχών Ελλάδος, η οποία εδρεύει στην Αθήνα, οδός Αριστοτέλους αριθμός 4, όπως νόμιμα εκπροσωπείται.
- 7) Του Εργατοϋπαλληλικού Κέντρου Επαρχίας Λιβαδειάς, το οποίο εδρεύει στην Λιβαδειά, οδός Δημάρχου Ι. Ανδρεαδάκη, όπως νόμιμα εκπροσωπείται.
- 8) Του Συνδέσμου Αποφοίτων Αξιωματικών Στρατιωτικής Σχολής Ευελπίδων Τάξης 1978, ο οποίος συνιστά σωματείο του Αστικού Κώδικα και εδρεύει στην Αθήνα,

επί της οδού Ρηγίλλης αριθμός 1, όπως νόμιμα εκπροσωπείται.

- 9) Της Λέσχης Αεροπορίας Στρατού, η οποία συνιστά σωματείο του Αστικού Κώδικος και εδρεύει στην Αργυρούπολης Αττικής, οδός Γ. Παπανδρέου 18 και Γράμμου, όπως νόμιμα εκπροσωπείται.
- 10) του Ενιαίου Φορέα Διδασκόντων Σχολής Κοινωνικών Επιστημών Πανεπιστημίου Κρήτης, κατοίκου Ρεθύμνου Κρήτης, Πανεπιστημιούπολη Γάλλου, όπως νόμιμα εκπροσωπείται.
- 11) Της Ιωάννας Κουφάκη, Δικηγόρου Αθηνών, μέλος του ειδικού επιστημονικού προσωπικού της Ανεξάρτητης Αρχής του Συνηγόρου του Πολίτη, κατοίκου Χαϊδαρίου Αττικής, οδός Αθ. Διάκου, αρ. 55.
- 12) του Στυλιανού Κουρνιανού, Δικηγόρου, Προϊστάμενου στην Διεύθυνση Νομικών Υποθέσεων του Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου με την επωνυμία «Ταμείο Ασφάλισης Υπαλλήλων Τραπεζών και Επιχειρήσεων Κοινής Ωφελείας» (ΤΑΥΤΕΚΩ), κατοίκου Δάφνης Αττικής, οδός Αγίας Βαρβάρας αριθμός 107,
- 13) Του Επαμεινώνδα Μαριά του Αθανασίου, Δικηγόρου Αθηνών, μόνιμου μέλους του Διδακτικού-Ερευνητικού Προσωπικού, στην βαθμίδα του Αναπληρωτή Καθηγητή και στο γνωστικό αντικείμενο, Θεσμοί της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του Τμήματος Οικονομικών Επιστημών, Σχολής Κοινωνικών Επιστημών Πανεπιστημίου Κρήτης, κατοίκου Αθηνών, οδός Κονιάρη, αρ. 52
- 14) του Νικόλαου Κρέτση του Διαμάντη, κατοίκου Αρτέμιδος Αττικής, Μόνιμου Δημοσίου Υπαλλήλου, στον Δήμο Αρτέμιδος Αττικής, κατοίκου Αρτέμιδος, οδός Ιατρού Σπύρου Πρίφτη, αριθμός 6.

-
- 15) Της Μαρίας Παπαδοπούλου του Παναγιώτη, κατοίκου Ελληνικού, οδός Τιτάνων αριθμός 7, μονίμου υπαλλήλου στο Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου με την επωνυμία «Δημοτικοί Παιδικοί Σταθμοί Δήμου Ελληνικού»
  - 16) Του Αλέξανδρου Δουβανά του Γεωργίου, κατοίκου Πατησίων Αθηνών, οδός Νικοπόλεως αριθμός 46, μονίμου υπαλλήλου κλάδου ΤΕ Νοσηλευτικής, στο Νοσοκομείο Παιδιών Αγλαΐα Κυριακού,
  - 17) Της Μαρίας Αλεφραγκή του Ελευθερίου, κατοίκου Χολαργού, οδός Νέστορος αριθμός 1, μονίμου υπαλλήλου κλάδου ΤΕ Ραδιολογίας-Ακτινολογίας του Νοσοκομείου «Αλεξάνδρα»,
  - 18) του Θρασύβουλου Δαρδαμανέλλη του Ιωάννη, Καθηγητή Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, κατοίκου Καλαμαριάς Θεσσαλονίκης, οδός Κωνσταντινουπόλεως αριθμός 18,
  - 19) του Δημήτριου Κωσταράκου του Ηλία, καθηγητή Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, κατοίκου Αθηνών, οδός Αθηνάς αριθμός 60
  - 20) του Αθανάσιου Γκούμα του Ηλία, μονίμου υπαλλήλου στο Υπουργείο Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, κατοίκου Ραφήνας, οδός Δημοκρατίας αριθμός 97
  - 21) του Δημητρίου Βαρνάβα του Γρηγορίου, ιατρού ΕΣΥ, Διευθυντή Οφθαλμολογικού Νοσοκομείου Χαλκιδικής, κατοίκου Καλαμαριάς Θεσσαλονίκης, Κερασούντος αριθμός 38
  - 22) της Δέσποινας Σαββίδου του Σάββα, μονίμου δημοσίου Υπαλλήλου, στο Υπουργείο Παιδείας, Δια βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, κατοίκου Αμπελοκήπων Θεσσαλονίκης, οδός Νικολάου Πλαστήρα αριθμός 17

-
- 23) της Όλγας Ζηκοπούλου –Μανώλη, Πολιτικού Μηχανικού, μονίμου Υπαλλήλου στο Υπουργείο Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, κατοίκου Θεσσαλονίκης, οδός Πριάμου αριθμός 7.
- 24) του Παναγιώτη Κατίκα του Λουκά, Αρχιτέκτονα, μέλους του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδας, μονίμου Υπαλλήλου στο Υπουργείο Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, κατοίκου Αθηνών, οδός Νείγυ αριθμός 13.
- 25) του Μανδραλή Κωνσταντίνου του Αποστόλου, Ταξίαρχου Πεζικού, κατοίκου Κάτω Χαλανδρίου Αττικής, οδός Σαχτούρη αριθμός 30
- 26) του Αφενδρή Ευάγγελου του Μενελάου, Αντισυνταγματάρχη Αεροπορίας Στρατού, κατοίκου Χαλανδρίου Αττικής, οδός Πέλλης αριθμός 31
- 27) Αθηνάς Καμπάκογλου του Δημητρίου, δημοσιογράφου, κατοίκου Αθηνών, οδός Παραμυθιάς αριθμός 14 Α,
- 28) Ελευθερίας Κουμάντου του Κωνσταντίνου, κατοίκου Αμπελόκηπων, οδός Μαιανδρουπόλεως αριθμός 19-27
- 29) Αντώνιου Νταβανέλλου του Νικολάου, κατοίκου Καλογράζας Αττικής, οδός Μουταλάσκη αριθμός 40-44
- 30) Άννας Έννυ Μαγιάση του Σταύρου, κατοίκου Παγκρατίου Αττικής, οδός Βρυάξιδος αριθμός 23
- 31) Δημητρίου Κεφάλα του Γεωργίου, κατοίκου Αγίας Παρασκευής, οδός Μαραθώνος αριθμός 9
- 32) Κωνσταντίνου Γεωργακόπουλου του Περικλή, κατοίκου Άνω Λιοσίων Αττικής, οδός Δάφνης αριθμός 11

ΚΑΤΑ

Του Ελληνικού Δημοσίου, νομίμως εκπροσωπούμενου από τον Υπουργό Οικονομικών.

ΠΕΡΙ ΑΚΥΡΩΣΗΣ

- 1) της υπ' αριθμόν 2/14924/0022/1-4-2010 απόφασης του Υφυπουργού Οικονομικών κ. Φίλιππου Σαχινίδη.
- 2) της υπ' αριθμόν 2/35981/0022/28-5-2010 απόφασης του Υφυπουργού Οικονομικών κ. Φίλιππου Σαχινίδη
- 3) Της υπ' αριθμόν Φ8000/14254/1097/6-7-2010 (ΦΕΚ Β 1033/7-7-2010) Κοινής Υπουργικής Αποφάσεως των Υφυπουργών Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.
- 4) Της από Ιούλιου του 2010 ανάλυσης αποδοχών Ιουλίου 2010 της Ιωάννας Κουφάκη, εκδοθείσας από την Ανεξάρτητη Αρχή του Συνηγόρου του Πολίτη
- 5) της από 20/7/2010 ανάλυσης μισθοδοσίας επιδόματος αδείας 2010 και της από 20/7/2010 ανάλυσης μισθοδοσίας μηνός Ιουλίου 2010 εκδοθείσας από το ΤΑΥΤΕΚΩ στο όνομα του Στυλιανού Κουρνιανού,
- 6) Του από 26-7-2010 φύλλου αποδοχών μηνός Ιουλίου 2010, καθώς και του από 22/6/2010 φύλλου αποδοχών επιδόματος αδείας 2010 του Επαμεινώνδα Μαριά, που εκδόθηκε από το Πανεπιστήμιο Κρήτης
- 7) Της ανάλυσης μισθοδοσίας του Κρέτση Νικόλαου επιδόματος αδείας 2010, της ανάλυσης μισθοδοσίας Α Δεκαπενθημέρου Ιουλίου 2010, της ανάλυσης μισθοδοσίας Β Δεκαπενθημέρου Ιουλίου 2010, που εκδόθηκε από τον Δήμο Αρτέμιδος Αττικής,

-
- 8) Της από 26-7-2010 βεβαίωση αποδοχών της Παπαδοπούλου Μαρίας του μηνός Ιουλίου 2010, του από 26-7-2010 βεβαίωση αποδοχών επιδόματος αδείας 2010, εκδοθέν από τον ΝΠΔΔ Δημοτικοί Παιδικοί Σταθμοί Ελληνικού.
- 9) της ανάλυσης αποδοχών και κρατήσεων του Δουβάνα Αλέξανδρου μηνός Ιουλίου 2010, της ανάλυσης αποδοχών και κρατήσεων αδείας 2010, εκδοθεισών αμοτέρων από το Γενικό Νοσοκομείο Παιδών Αθηνών, «Παν. και Αγλαΐα Κυριακού»
- 10) Της ανάλυσης αποδοχών και κρατήσεων Αυγούστου 2010 της Αλεφραγκή Μαρίας εκδοθεισών από το Νοσοκομείο «Αλεξάνδρα»
- 11) της από 27/7/2010 βεβαίωσης αποδοχών μηνός Ιουλίου 2010, της από 27/7/2010 βεβαίωσης αποδοχών επιδόματος αδείας 2010 του Δαρδαμανέλλη Θρασύβουλου, αμοτέρων εκδοθεισών από το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, Περιφερειακή Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Κεντρικής Μακεδονίας, Διεύθυνση Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Ανατ. Θεσσαλονίκης, 8^ο Γυμνάσιο Καλαμαριάς.
- 12) της από 28/7/2010 βεβαίωσης αποδοχών του Κωσταράκου Δημήτριου μηνός Ιουλίου 2010 καθώς και του από 28/7/2010 βεβαίωσης αποδοχών επιδόματος αδείας, εκδοθείσας από το Υπουργείο Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, Περιφερειακή Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Αττικής, Διεύθυνση Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Ανατολικής Αττικής,

3^ο Γραφείο Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης
Ανατολικής Αττικής, 2^ο Γυμνάσιο Βούλας.

- 13) της από 28/7/2010 **βεβαίωσης αποδοχών** του Γκούμα Αθανάσιου Μηνός Ιουλίου 2010 καθώς και της από 28/7/2010 βεβαίωσης αποδοχών επιδόματος αδείας 2010, εκδοθεισών αμοτέρων από το Υπουργείο Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, Περιφερειακή Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Αττικής, Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Ανατολικής Αττικής.
- 14) του **φύλλου αποδοχών** μηνών Μαΐου 2010, Ιουνίου 2010, Ιουλίου 2010 και επιδόματος αδείας 2010 του Δημητρίου Βαρνάβα εκδοθέντος από το Γενικό Νοσοκομείο Χαλκιδικής.
- 15) της από 26/7/2010 **βεβαίωσης αποδοχών** της Σαββίδου Δέσποινας μηνός Ιουλίου 2010 καθώς και της από 26/7/2010 βεβαίωσης αποδοχών επιδόματος αδείας 2010, εκδοθεισών αμοτέρων από το Υπουργείο Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, Περιφερειακή Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Κεντρικής Μακεδονίας, Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Δυτικής Θεσσαλονίκης, 5^ο Γραφείο.
- 16) Της από 27/7/2010 **βεβαίωσης αποδοχών** μηνός Ιουλίου 2010, όπως συμπληρώνεται από τις από 27/7/2010 βεβαιώσεις καταβολής επιδομάτων της Όλγας Ζηκοπούλου καθώς και της από 27/7/2010 βεβαίωσης αποδοχών επιδόματος αδείας 2010, που εκδόθηκαν από την Γενική Γραμματεία Δημοσίων

Έργων, Διεύθυνση Δ 18, Διεύθυνση Οικονομικών Υποθέσεων και Προμηθειών

- 17) Της από 26/7/2010 βεβαίωσης αποδοχών μηνός Ιουλίου 2010, όπως συμπληρώνεται από τις από 26/7/2010 βεβαιώσεις καταβολής επιδομάτων της του Παναγιώτη Κατίκα καθώς και της από 26/7/2010 βεβαίωσης αποδοχών επιδόματος αδειας 2010, που εκδόθηκαν από την Γενική Γραμματεία Δημοσίων Έργων, Διεύθυνση Δ 18, Διεύθυνση Οικονομικών Υποθέσεων και Προμηθειών
- 18) του από Αύγουστο του 2010 αναλυτικού φύλλου μισθοδοσίας του Ταξίαρχου Μανδραλή Κωνσταντίνου, εκδοθέντος από το Γενικό Επιτελείο Στρατού, Διεύθυνση Οικονομικού, Ο.Λ.Κ.Ε.Σ.
- 19) του από Αύγουστο του 2010 αναλυτικού φύλλου μισθοδοσίας του Αντισυνταγματάρχη Αφενδρή Ευάγγελου, εκδοθέντος από το Γενικό Επιτελείο Στρατού, Διεύθυνση Οικονομικού, Ο.Λ.Κ.Ε.Σ.
- 20) του φύλλου μισθοδοσίας της Αθηνάς Καμπάκογλου μηνός Ιουλίου 2010 καθώς και του φύλλου μισθοδοσίας επιδόματος αδειας 2010, εκδοθέντος από την Γενική Γραμματεία Ενημέρωσης.
- 21) του από 27/7/2010 φύλλου μισθοδοσίας της Ελευθερίας Κουμάντου μηνός Ιουλίου 2010 καθώς και του φύλλου μισθοδοσίας επιδόματος αδειας 2010, εκδοθέντος από την Δημοτική Επιχείρηση Αθήνα 9,84
- 22) του από 28/6/2010 φύλλου μισθοδοσίας του Νταβανέλλου Αντώνη μηνός Ιουνίου 2010 καθώς και του από 26/7/2010 φύλλου μισθοδοσίας

επιδόματος αδείας 2010, εκδοθέντος από το
Αθηναϊκό Πρακτορείο Ειδήσεων

- 23) του από 27/7/2010 φύλλου μισθοδοσίας της Άννας
-Έννυ Μαγιάση μηνός Ιουλίου 2010 καθώς και του
από 27/7/2010 φύλλου μισθοδοσίας επιδόματος
αδείας 2010, εκδοθέντος από την Δημοτική
Επιχείρηση Αθήνα 9,84
- 24) του φύλλου μισθοδοσίας του Κεφάλα Δημήτριου
μηνός Ιουλίου 2010 καθώς και του φύλλου
μισθοδοσίας επιδόματος αδείας 2010, εκδοθέντος
από το Αθηναϊκό Πρακτορείο Ειδήσεων
- 25) του φύλλου μισθοδοσίας του Κωνσταντίνου
Γεωργακόπουλου μηνός Ιουλίου 2010 καθώς και
του φύλλου μισθοδοσίας επιδόματος αδείας 2010,
εκδοθέντος από την Δημοτική Επιχείρηση Ξένιος
94,3.
- 26) κάθε άλλης συναφούς πράξεως ή παραλείψεως της
Διοικήσεως προγενέστερης ή μεταγενέστερης.

*****

1. Επί του ιστορικού της υποθέσεως.

I. Με τον νόμο 3813/2009 κυρώθηκε, όπως κάθε έτος, ο
κρατικός προϋπολογισμός του Οικονομικού έτους 2010 καθώς και
ο προϋπολογισμός των ειδικών ταμείων.

Ο ως άνω νόμος εξεδόθη κατ' επιταγή του άρθρου 79 του
Συντάγματος, σύμφωνα με το οποίο:

*«1. Η Βουλή κατά την τακτική ετήσια σύνοδο της ψηφίζει τον
προϋπολογισμό των εσόδων και εξόδων του κράτους για το επόμενο
έτος. 2. Όλα τα έσοδα και έξοδα του Κράτους πρέπει να*

αναγράφονται στον ετήσιο προϋπολογισμό και στον απολογισμό.
..... Ο προϋπολογισμός συζητείται και ψηφίζεται από την Ολομέλεια σύμφωνα με όσα ορίζει ο Κανονισμός, ο οποίος εξασφαλίζει το δικαίωμα να εκφράσουν τις απόψεις του όλες οι πολιτικές μερίδες της Βουλής. 4. Αν για οποιοδήποτε λόγο είναι ανέφικτη η διοίκηση των εσόδων και των εξόδων βάσει του προϋπολογισμού, αυτή ενεργείται με βάση ειδικό κάθε φορά νόμο.....»

II. Σύμφωνα με το άρθρο 15 του νόμου 2362/1995 «Περί Δημοσίου Λογιστικού, ελέγχου των δαπανών του Κράτους και άλλες διατάξεις», όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 24 του ν. 2703/1999 προβλέπεται:

«1. Πίστωση είναι το ποσό, που αναγράφεται στον Προϋπολογισμό για την πληρωμή συγκεκριμένης δαπάνης και προσδιορίζεται από τον οικείο κωδικό αριθμό και κατονομασία, μέσα στα όρια του οποίου δύναται ο Διατάκτης να αναλαμβάνει υποχρεώσεις. 2. Οι πιστώσεις του Προϋπολογισμού χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για την αντιμετώπιση των δαπανών του ειδικού φορέα (υπηρεσίας), για τον οποίο έχουν προβλεφθεί και προσδιορίζονται από τον οικείο κωδικό αριθμό..... 9. Οι πιστώσεις, που αφορούν αποδοχές προσωπικού, συντάξεις, ενοίκια, αντίτιμα, κοινοτικά προγράμματα, επιδοτήσεις, επιχορηγήσεις για μισθοδοσία, δεν είναι δεκτικές αυξομειώσεων από τους Διατάκτες, παρά μόνο με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών μπορεί να ορίζονται και άλλες πιστώσεις ως μη δεκτικές αυξήσεων ή μειώσεων από τους Διατάκτες».

Με την υπ' αριθμόν 200/1996 (ΦΕΚ Β/95/1996) Απόφαση του Υπουργού Οικονομικών «Δημόσιο Λογιστικό- Αυξομειώσεις- Μεταφορές Πιστώσεων» εξειδικεύτηκε η διαδικασία εκτέλεσης και

διαχείρισης των πιστώσεων, που εγγράφονται στον Κρατικό Προϋπολογισμό ως εξής:

«1. Όπως, για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 15 του Ν. 2362/95 "Περί Δημοσίου Λογιστικού κ.λ.π." με τις οποίες ρυθμίζονται θέματα σχετικά με την έννοια της ειδικότητας και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των πιστώσεων, καθώς και θέματα σχετικά με τις προϋποθέσεις μεταβολής των κατά τη διάρκεια εκτέλεσης του Προϋπολογισμού, τηρούνται οι ακόλουθες διαδικασίες: Κατά την έκδοση από τους αρμόδιους (πλην του Υπουργού Οικονομικών) Διατάκτες ... θα πρέπει να συντρέχουν αθροιστικά οι εξής προϋποθέσεις:

α) Οι αποφάσεις να είναι πλήρως αιτιολογημένες και η αιτιολόγηση να περιλαμβάνεται στο σκεπτικό της απόφασης. β) Η εγγραφή ή αυξομείωση πίστωσης να πραγματοποιείται μόνο μεταξύ πιστώσεων του αυτού ειδικού φορέα και της ίδιας υποκατηγορίας (εκατοντάδας). γ) .....2. Για τις αποφάσεις των οποίων η έκδοση επιτρέπεται από τη διάταξη του πρώτου εδαφίου της παρ. 4 του άρθρου 15 και αφορούν μεταβολές πιστώσεων των προϋπολογισμών των Υπουργείων - Φορέων - Κεντρικών Υπηρεσιών από τον αρμόδιο Υπουργό - Διατάκτη, απαιτείται οι μεταβαλλόμενες πιστώσεις (μειούμενες, αυξανόμενες, εγγραφόμενες) να είναι γραμμένες στον προϋπολογισμό του ίδιου ειδικού φορέα και στην ίδια υποκατηγορία...5. Οι αποφάσεις που προβλέπονται από τη διάταξη της παραγράφου 6 του ίδιου άρθρου εκδίδονται μόνο από τον Υπουργό των Οικονομικών, μετά από αιτιολογημένη πρόταση του αρμόδιου Διατάκτη και επιτρέπεται να μεταβάλλουν πιστώσεις, για τις οποίες δεν έχει δοθεί εξουσιοδότηση μεταβολής των από τον αρμόδιο Διατάκτη με την παρ. 4 του ίδιου άρθρου....8. Οι πιστώσεις που αφορούν αποδοχές προσωπικού, συντάξεις, ενοίκια, αντίτιμα, κοινοτικά

προγράμματα, επιδοτήσεις και επιχορηγήσεις για μισθοδοσία δεν είναι δεκτικές αυξομειώσεων από τους διατάκτες (παρ. 9 του άρθρου 15)...»

Ως Διατάκτες, κατά την έννοια των ως άνω διατάξεων, νοούνται σύμφωνα με το άρθρο 20 παρ.1 του ιδίου ως άνω νόμου, ο Υπουργός, ο Γενικός Γραμματέας της Περιφέρειας, ο Περιφερειακός Διευθυντής ή άλλο εξουσιοδοτημένο αρμόδιο όργανο, το οποίο αναλαμβάνει υποχρεώσεις σε βάρος πιστώσεων του προϋπολογισμού του φορέα του και προσδιορίζει τις απαιτήσεις κατά του Δημοσίου.

Σύμφωνα με το άρθρο 13 παρ.1 του ιδίου ως άνω νόμου, έξοδα προϋπολογισμού είναι οι πληρωμές, που πραγματοποιούνται κατά την διάρκεια του οικονομικού έτους, στο οποίο αναφέρεται ο Προϋπολογισμός, ανεξάρτητα από τον χρόνο, που έχει δημιουργηθεί η υποχρέωση για πληρωμή. Η παράγραφος 3 του ιδίου ως άνω άρθρου προβλέπει, ότι τα έξοδα του προϋπολογισμού εντέλλονται σε βάρος των κατά φορέα πιστώσεων και μέσα στα όρια των πληρωμών και ποσοστών διαθέσεως, που ορίζονται κάθε φορά.

Με το άρθρο 19 του ιδίου ως άνω νόμου, προβλέπεται, ότι με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών ορίζεται κάθε φορά και για ορισμένη χρονική περίοδο, το ποσοστό των πιστώσεων του Προϋπολογισμού, που επιτρέπεται να διατεθούν από τους Διατάκτες, κατά κατηγορία και ομάδα δαπανών, χωρίς να αποκλείεται και η εξ ολοκλήρου διάθεση ορισμένων εξ αυτών. Με όμοια απόφαση επιτρέπεται να ορίζονται όρια πληρωμών, εφόσον το επιβάλλουν οι δημοσιονομικές συνθήκες ή λόγοι σχετικοί με την οικονομική και νομισματική πολιτική.

III. Βάσει της προβλεπόμενης από το άρθρο 19 του ως άνω νόμου δυνατότητας, με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών

να ορίζεται ποσοστό πιστώσεων του Προϋπολογισμού, που επιτρέπεται να διατεθούν από τους επιμέρους Διατάκτες, κατά κατηγορία και ομάδα δαπανών, εξεδόθη αρχικά η υπ' αριθμόν 2/92313/0020/23-12-2009 απόφαση του Υφυπουργού Οικονομικών κυρίου Σαχινίδη, με την οποία ορίστηκε η διάθεση των πιστώσεων του κρατικού προϋπολογισμού εξόδων οικονομικού έτους 2010 από τους αρμόδιους υπουργούς σε ποσοστό 100% για κάλυψη των αντίστοιχων αναγκών των πιστώσεων, που αναφέρονται μεταξύ άλλων στις δαπάνες «1. συνταγματικών βαρών και αποδοχών κάθε είδους προσωπικού εκτός του επιδόματος και επιμισθίων αλλαδαπής (ΚΑ 0100, 0200, 0300, 0400 πλην ΚΑΕ 0248, 0284, 0484 και 0229 του ειδικού φορέα 19/140)..... 3 Συντάξεων Δημοσίων λειτουργών κλπ (0600)».

Επισημαίνεται, ότι σύμφωνα με τους οικείους πίνακες του Προϋπολογισμού, οι επιμέρους κωδικοί αυτού αναλύονται ως εξής:

0000 ΠΛΗΡΩΜΕΣ ΓΙΑ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

0100 Προεδρική χορηγία, βουλευτικές αποζημιώσεις κλπ

0200 Αμοιβές πολιτικών υπαλλήλων (τακτικοί και ΙΔΑΧ)

0300 Αμοιβές Υπαλλήλων με σχέση εργασίας Ι.Δ.

ορισμένου χρόνου και ειδικών κατηγοριών

0400 Αμοιβές Στρατιωτικών γενικά, οργάνων ΕΛΑΣ, ΛΣ,

ΠΣ και Αγροφυλακής

0600 Συντάξεις Δημοσίων Λειτουργών

Αντίστοιχα, με την υπ' αριθμόν 2/92311/0020/23-12-2009 απόφαση του Υφυπουργού, ορίστηκε για τις περιφερειακές υπηρεσίες, το ποσοστό διάθεσης των πιστώσεων του

προϋπολογισμού έτους 2010 μέχρι ποσοστού 100% για «1. Αποδοχές προσωπικού (ΚΑ 0200, 0300)».

Στις 25 Ιανουαρίου 2010 εξεδόθη η υπ' αριθμόν 2/4431/25-1-2010 απόφαση του Υπουργού Οικονομικών «Τροποποίηση προϋπολογισμού-αποθεματικό 10%», με την οποία μειώθηκαν στον εκτελούμενο προϋπολογισμό οι πιστώσεις όλων των φορέων και ειδικών φορέων του τακτικού προϋπολογισμού κατά 10%, εκτός των πιστώσεων του Ε.Φ. 03-100 (Βουλή των Ελλήνων) και των πιστώσεων των υποκατηγοριών 0100 «Προεδρική Χορηγία, βουλευτικές αποζημιώσεις κλπ», 0200 «Αμοιβές πολιτικών υπαλλήλων», 0300 «Αμοιβές Υπαλλήλων και με σχέση εργασίας ΙΔΟΧ και ειδικών κατηγοριών», 0400 «Αμοιβές Στρατιωτικών γενικά, οργάνων ΕΛΑΣ, ΛΣ, ΠΣ και Αγροφυλακής», 0600 «Συντάξεις Δημοσίων Λειτουργών». Αντίστοιχα, αυξήθηκε ισόποσα η πίστωση του ΚΑΕ 5111 «Τακτικό Αποθεματικό» του ΕΦ23-200 (Υπουργείο Οικονομικών- Γενικές Κρατικές Δαπάνες).

Στις 3-2-2010 εις εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 19 του νόμου 2362/1995 εξεδόθη εκ νέου Υπουργική Απόφαση, από τον κύριο Υφυπουργό Φ. Σαχινίδη «Διάθεση πιστώσεων του προϋπολογισμού οικονομικού έτους 2010», με την οποία ορίστηκε η διάθεση των πιστώσεων του προϋπολογισμού εξόδων οικονομικού έτους 2010 των Υπουργείων, περιφερειών και περιφερειακών υπηρεσιών σε 8% κατά μήνα, τροποποιώντας έτσι τις προγενέστερες από 23-12-2009 εκδοθείσες υπουργικές αποφάσεις.

Σημειωτέον, ότι σύμφωνα με την υπ' αριθμόν ΥΑ 2672/2009 «Καθορισμός Αρμοδιοτήτων του Υφυπουργού Οικονομικών Φίλιππου Σαχινίδη» (ΦΕΚ Β 2408/3-12-2009), στις

αρμοδιότητες του Υφυπουργού, σύμφωνα με το άρθρο 4 της ως άνω Υπουργικής Απόφασης ανήκουν:

«α) Η πρόταση έκδοσης ατομικών και κανονιστικών διαταγμάτων ή η συνυπογραφή τους με άλλους Υπουργούς ή Υφυπουργούς, η έκδοση κανονιστικών αποφάσεων και η έκδοση ατομικών ή κανονιστικών αποφάσεων με άλλους Υπουργούς ή Υφυπουργούς, καθώς και οι αρμοδιότητες κοινοβουλευτικού ελέγχου».

Από τα ανωτέρω είναι προφανές, ότι ο Υφυπουργός έχει δικαίωμα υπογραφής κανονιστικών και ατομικών διοικητικών πράξεων και Υπουργικών αποφάσεων, όπως εξάλλου έχει και ο Υπουργός Οικονομικών.

IV. Στις 15-3-2010 δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ (Α 40/15-3-2010), ο νόμος 3833/2010 «Προστασία της εθνικής οικονομίας – Επείγοντα μέτρα για την αντιμετώπιση της δημοσιονομικής κρίσης».

Με το νόμο αυτό, μεταξύ άλλων, μειώθηκαν οι αποδοχές και τα επιδόματα των υπηρετούντων, με οποιαδήποτε σχέση εργασίας, στο στενό ή ευρύτερο δημόσιο τομέα, κατά παρέκκλιση οποιασδήποτε γενικής ή ειδικής διάταξης ή ρήτρας ή όρου συλλογικής σύμβασης εργασίας, διαιτητικής απόφασης ή ατομικής σύμβασης ή συμφωνίας (άρθρο 1), ορίστηκε νέο όριο στις συνολικές αποδοχές και πρόσθετες αμοιβές ή απολαβές όλων των εργαζομένων στον στενό και ευρύτερο δημόσιο τομέα (άρθρο 2), μεταξύ 12% και 30% και καθορίστηκε η εισοδηματική πολιτική της Κυβέρνησης για το έτος 2010. Οι εν λόγω μειώσεις των αποδοχών τέθηκαν σε ισχύ αναδρομικά από 1.1.2010 (άρθρο 1) και 1.3.2010 (άρθρο 2), αντίστοιχα.

Ειδικότερα:

Με το άρθρο 1 του ως άνω νόμου (Μείωση αποδοχών στον ευρύτερο Δημόσιο Τομέα), το οποίο υπάγεται στο Κεφάλαιο Α (Μέτρα για την μείωση των Δημοσιονομικών Ελλειμμάτων και εισοδηματική πολιτική 2010), προβλέφθηκε:

« Μείωση αποδοχών στον ευρύτερο δημόσιο τομέα

1. ... 2. Τα πάσης φύσεως επιδόματα, αποζημιώσεις και αμοιβές γενικά, καθώς και τα με οποιαδήποτε άλλη ονομασία οριζόμενα και από οποιαδήποτε γενική ή ειδική διάταξη προβλεπόμενα των λειτουργών και υπαλλήλων του Δημοσίου, των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.) και των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.), των μόνιμων στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων και αντιστοίχων της Ελληνικής Αστυνομίας, καθώς και του Πυροσβεστικού και Λιμενικού Σώματος μειώνονται κατά ποσοστό δώδεκα τοις εκατό (12%). Τα επιδόματα των παραγράφων Α3 των άρθρων 30 και 33 του ν. 3205/2003 (ΦΕΚ 297 Α), όπως ισχύουν, μειώνονται κατά ποσοστό είκοσι τοις εκατό (20%) και τα επιδόματα των Χριστουγέννων, Πάσχα και αδείας μειώνονται κατά ποσοστό τριάντα τοις εκατό (30%) αντίστοιχα. Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής εφαρμόζονται και για το προσωπικό με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου του Δημοσίου, των Ν.Π.Δ.Δ. και των Ο.Τ.Α., των Ενόπλων Δυνάμεων, της Ελληνικής Αστυνομίας και του Πυροσβεστικού και Λιμενικού Σώματος και κατισχύουν κάθε γενικής ή ειδικής διάταξης ή ρήτρας ή όρου συλλογικής σύμβασης εργασίας, διαιτητικής απόφασης ή ατομικής σύμβασης εργασίας ή συμφωνίας. ...4. Στο προσωπικό με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου της παραγράφου 2 στο οποίο δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις του ν. 3205/2003, εξαιρούνται από τη μείωση, που προβλέπεται στην παράγραφο 2, τα επιδόματα που συνδέονται με την οικογενειακή κατάσταση ή την υπηρεσιακή εξέλιξη, καθώς και τα συνδεόμενα με το ανθυγιεινό ή επικίνδυνο της εργασίας τους ή με το

μεταπτυχιακό τίτλο σπουδών τους. Αν στο ανωτέρω προσωπικό δεν καταβάλλονται επιδόματα, αποζημιώσεις ή αμοιβές κατά την έννοια του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 2 του παρόντος, οι πάσης φύσεως αποδοχές μειώνονται κατά επτά τοις εκατό (7%).

5. Οι πάσης φύσεως τακτικές αποδοχές, επιδόματα, αποζημιώσεις και αμοιβές γενικά, καθώς και τα με οποιαδήποτε άλλη ονομασία οριζόμενα και από οποιαδήποτε γενική ή ειδική διάταξη ή ρήτρα ή όρο συλλογικής σύμβασης εργασίας, διαιτητική απόφαση ή με ατομική σύμβαση εργασίας ή συμφωνία προβλεπόμενα των εργαζομένων χωρίς εξαίρεση, σε Νομικά Πρόσωπα Ιδιωτικού Δικαίου (Ν.Π.Ι.Δ.), που ανήκουν στο κράτος ή επιχορηγούνται τακτικά από τον Κρατικό Προϋπολογισμό ή είναι δημόσιες επιχειρήσεις κατά την έννοια των παραγράφων 1, 2 και 3 του άρθρου 1 του ν. 3429/2005 (ΦΕΚ 314 Α), μειώνονται κατά ποσοστό επτά τοις εκατό (7%). Τα επιδόματα των Χριστουγέννων, Πάσχα και αδειάς μειώνονται κατά τριάντα τοις εκατό (30%), αντίστοιχα. .... Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής, καθώς και της παραγράφου 4 κατισχύουν κάθε γενικής ή ειδικής διάταξης ή ρήτρας ή όρου συλλογικής σύμβασης εργασίας, διαιτητικής απόφασης ή ατομικής σύμβασης εργασίας ή συμφωνίας. 6. ....».

Σύμφωνα με το άρθρο 2 του ως άνω νόμου προβλέφθηκε:

«Άρθρο 2

Ανώτατο όριο αποδοχών και πρόσθετων αμοιβών

1. Οι πάσης φύσεως αποδοχές και πρόσθετες αμοιβές ή απολαβές, που καταβάλλονται στους λειτουργούς ή υπαλλήλους ή μισθωτούς με σχέση εργασίας δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου του Δημοσίου, των Ν.Π.Δ.Δ. και Ο.Τ.Α., των Ενόπλων Δυνάμεων, της Ελληνικής Αστυνομίας, του Πυροσβεστικού και του Λιμενικού Σώματος απαγορεύεται να υπερβαίνουν τις αποδοχές Γενικού Γραμματέα Υπουργείου, όπως αυτές κάθε φορά καθορίζονται, χωρίς

να λαμβάνεται υπόψη η οικογενειακή παροχή, τα επιδόματα εορτών και αδείας, καθώς και τα επιδόματα των παραγράφων 7, 8 και 9 του άρθρου 12 του ν. 3205/2003. ....5. Από την έναρξη ισχύος του παρόντος άρθρου καταργείται κάθε γενική ή ειδική διάταξη ή ρήτρα ή όρος συλλογικής σύμβασης εργασίας, διαιτητικής απόφασης ή ατομικής σύμβασης εργασίας ή συμφωνίας, που καθορίζει αποδοχές και πρόσθετες αμοιβές ή απολαβές που υπερβαίνουν το ανώτατο όριο που ορίζεται στις προηγούμενες παραγράφους. Αποδοχές, πρόσθετες αμοιβές ή απολαβές που υπερβαίνουν το ανώτατο όριο των διατάξεων του άρθρου αυτού αναπροσαρμόζονται αυτοδίκαια στο αντίστοιχο όριο.»

Το άρθρο 3 του ως άνω νόμου ορίζει:

«Άρθρο 3

Εισοδηματική πολιτική έτους 2010

1. Από την έναρξη ισχύος του παρόντος και μέχρι 31.12.2010 απαγορεύεται η συνομολόγηση, καθώς και η χορήγηση ή η καταβολή, με οποιονδήποτε τρόπο και για οποιονδήποτε λόγο, αυξήσεων στις κάθε είδους, φύσεως και ονομασίας αποδοχές των λειτουργών, υπαλλήλων και εργαζομένων κατά την ίδια χρονική περίοδο και με οποιαδήποτε σχέση εργασίας στο Δημόσιο εν γένει, τα Ν.Π.Δ.Δ., τους Ο.Τ.Α., καθώς και τα Ν.Π.Ι.Δ. που ανήκουν στο κράτος ή επιχορηγούνται τακτικά από τον Κρατικό Προϋπολογισμό και στις δημόσιες επιχειρήσεις που υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής των άρθρων 1 παρ. 5 και 2 παρ. 2, πέραν των συνολικών αποδοχών, που καταβάλλονται κατά τη δημοσίευση του παρόντος, όπως οι αποδοχές αυτές αναπροσαρμόζονται με την εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 1 και 2.

2. Η απαγόρευση αυτή: (α) καλύπτει κάθε συνομολόγηση αυξήσεων που γίνεται με γενική ή ειδική διάταξη νόμου ή ρήτρα ή όρο συλλογικής σύμβασης εργασίας, διαιτητικής απόφασης,

υπουργικής απόφασης ή οποιουδήποτε είδους διοικητικής πράξης κανονιστικού χαρακτήρα ή με ατομική σύμβαση εργασίας ή συμφωνία, (β) ισχύει για όλους τους εργαζομένους χωρίς εξαίρεση, στους φορείς της προηγούμενης παραγράφου, που συνδέονται είτε με σχέση δημοσίου δικαίου είτε με σύμβαση ή σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου, (γ) καλύπτει κάθε είδους αύξηση στις αποδοχές των εργαζομένων, δηλαδή τους μισθούς, τα ημερομίσθια, τα ωρομίσθια, τα επιδόματα, τα βοηθήματα ή τις οποιεσδήποτε άλλες παροχές προς αυτούς (μόνους κ.λπ.), κατά οποιονδήποτε τρόπο και με οποιαδήποτε μορφή ή ονομασία επιχειρείται, είτε με αύξηση υφιστάμενων είτε με θέσπιση ή συνομολόγηση νέων τέτοιων αποδοχών ή παροχών.

3. Από τις ρυθμίσεις των προηγούμενων παραγράφων εξαιρούνται μόνο οι ήδη προβλεπόμενες από νόμο, κανονιστική πράξη, συλλογική σύμβαση εργασίας, διαιτητική απόφαση, καταστατικό ή κανονισμό εργασίας, αυξήσεις αποδοχών που συνδέονται με την οικογενειακή κατάσταση ή τη μισθολογική ή υπηρεσιακή εξέλιξη των προσώπων που αναφέρονται στην παράγραφο 1.....5. Κάθε διάταξη νόμου και κάθε διάταξη, όρος ή ρήτρα συλλογικής σύμβασης εργασίας, διαιτητικής απόφασης, υπουργικής απόφασης ή οποιουδήποτε είδους διοικητικής πράξης κανονιστικού χαρακτήρα, καθώς και κάθε όρος ατομικής σύμβασης εργασίας ή συμφωνία που αντίκεινται στις διατάξεις του παρόντος και των προηγούμενων άρθρων καταργούνται.»

V. Εις εκτέλεση των ανωτέρω διατάξεων εξεδόθη υπ' αριθμόν 2/14924/0022/1-4-2010 απόφαση του κυρίου Υφυπουργού Οικονομικών, ήδη δια της παρούσας πρώτη προσβαλλόμενη, η οποία φέρει ως θέμα: «Παροχή οδηγιών για την υλοποίηση εισοδηματικής πολιτικής έτους 2010», με την οποία κοινοποιήθηκαν στις Υπηρεσίες οι διατάξεις του νόμου 3833/2010 και δόθηκαν επιμέρους οδηγίες για την εκτέλεση αυτών. Πέραν,

ωστόσο, της απλής κοινοποίησης των εκτελούμενων διατάξεων, η ως άνω πράξη προέβη και σε κανονιστικού τύπου ρυθμίσεις, δεδομένου, ότι «ερμηνευτικά» επέκτεινε την περικοπή επιδομάτων, σε επιδόματα, που είχαν ρητώς εξαιρεθεί από τον νόμο. Έτσι στο άρθρο 1 παρ.2 ε του ως άνω νόμου προβλέπεται, ότι το επίδομα ειδικής απασχόλησης εξαιρείται της περικοπής, στην προσβαλλόμενη πράξη, το εν λόγω επίδομα εξαιρείται μόνο για μια εκ των κατηγοριών υπαλλήλων στους οποίους καταβάλλεται ενώ «ερμηνευτικά» η περικοπή επεκτείνεται και στην περίπτωση του επιδόματος ειδικής απασχόλησης για το εποπτικό προσωπικό καθαριότητας, το τεχνικό προσωπικό κλπ καθώς και για το λοιπό προσωπικό (διοικητικοί υπάλληλοι) (σελ. 3 της πράξεως).

VI. Στις 6-5-2010 εξεδόθη ο νόμος 3845/2010 «μέτρα για την εφαρμογή του Μηχανισμού στήριξης της ελληνικής οικονομίας από τα κράτη-μέλη της Ζώνης του Ευρώ και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο».

Επισημαίνεται, ότι ο ν.3845/2010 θεσπίστηκε σε εκτέλεση του Μηχανισμού Στήριξης, με την κατάρτιση κοινού προγράμματος από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, σε συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και τις ελληνικές αρχές. Για την εφαρμογή του εν λόγω μηχανισμού εκπονήθηκε σχέδιο προγράμματος υπό τον τίτλο Μνημόνιο Οικονομικής και Χρηματοπιστωτικής Πολιτικής και Μνημόνιο Συνεννόησης στις Συγκεκριμένες Προϋποθέσεις Οικονομικής Πολιτικής.

Με την παράγραφο του άρθρο 1 του ίδιου νόμου παρέχεται στον Υπουργό Οικονομικών η εξουσιοδότηση να εκπροσωπεί το Ελληνικό Δημόσιο και να υπογράφει κάθε Μνημόνιο Συνεργασίας, Συμφωνία ή Σύμβαση Δανεισμού, διμερή ή πολυμερή, με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, τα κράτη-μέλη της ζώνης του Ευρώ, το

Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, προκειμένου να εφαρμοστεί το πρόγραμμα των Μνημονίων, που αναφέρεται στην παράγραφο 3 του πρώτου άρθρου. «Τα μνημόνια, οι συμφωνίες και οι συμβάσεις του προηγούμενου εδαφίου, εισάγονται στη Βουλή για κύρωση».

Δυνάμει της ως άνω εξουσιοδότησης, υπεγράφη στις 8.5.2010 από τον Υπουργό Οικονομικών «Σύμβαση Δανειακής Διευκόλυνσης μεταξύ αφενός της Ελληνικής Δημοκρατίας ως δανειολήπτη και αφετέρου κρατών μελών της Ευρωζώνης και του KfW ως δανειστών καθώς και του από 10 Μαΐου διακανονισμού χρηματοδότησης, αμέσου ετοιμότητας από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Συμμετοχή της Ελλάδας στον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Στήριξης».

Με το άρθρο 9 του ν. 3847/2010, τροποποιήθηκε η παράγραφος 4, του άρθρου 1 του ν. 3845/2010: αντί της λέξης «κύρωση», τέθηκαν οι λέξεις «συζήτηση και ενημέρωση. Ισχύουν και εκτελούνται από της υπογραφής τους. Ωστόσο, η εν λόγω δανειακή σύμβαση αν και έχει κατατεθεί στη Βουλή ως σχέδιο νόμου, η κύρωσή της δεν έχει προχωρήσει. Επισημαίνεται ότι η ημερομηνία της υπογραφής της εν λόγω δανειακής σύμβασης (8.5.2010) προηγείται της τροποποίησης της παραγράφου 4, του άρθρου 1 του ν. 3845/2010 (11.5.2010) και κατά συνέπεια δεν την καταλαμβάνει η τροποποίηση και δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι *«ισχύει και εκτελείται από την υπογραφή της»*. Πέρα αυτών ωστόσο, η ως άνω διάταξη έρχεται σε ευθεία αντίθεση με την παράγραφο 2 του άρθρου 36 του Συντάγματος, στην οποία μεταξύ άλλων αναφέρεται ότι οι συνθήκες για οικονομική συνεργασία και συμμετοχή σε διεθνείς συνεργασίες, που επιβαρύνουν ατομικά τους Έλληνες, δεν ισχύουν χωρίς τυπικό νόμο που τις κυρώνει.

Ο ν. 3845/2010 και τα όσα σε αυτόν προβλέπονται προς εκτέλεση των μνημονίων, που υπεγράφησαν από την ελληνική

κυβέρνηση δεν έχει υπέρτερη ισχύ του ελληνικού Συντάγματος, δεν έχει υπερνομοθετική ισχύ και ως εκ τούτου ελέγχεται η συμφωνία του με τις επιταγές αυτού από τα εθνικά δικαστήρια. Αυτό προκύπτει από τον τρόπο ψήφισής του από την ελληνική Βουλή. Σε περίπτωση δε, που θεωρηθεί από το Δικαστήριό Σας ότι θα ήταν απαραίτητη η τήρηση της διαδικασίας του άρθρου 28, παράγραφος 2, δηλαδή αυξημένη πλειοψηφία των τριών πέμπτων του όλου αριθμού των βουλευτών, τότε η διαδικασία ψήφισης που τηρήθηκε θα πρέπει να κριθεί πλημμελής και ο νόμος συνακόλουθα ανυπόστατος.

Με τον εν λόγω νόμο, πέραν των λοιπών διατάξεων, προεβλέφθησαν στο άρθρο τρίτο, «Μέτρα για την μείωση των δημοσίων δαπανών» ως εξής:

«1. Τα πάσης φύσεως επιδόματα, αποζημιώσεις και αμοιβές γενικά, καθώς και τα με οποιαδήποτε άλλη ονομασία οριζόμενα και από οποιαδήποτε γενική ή ειδική διάταξη προβλεπόμενα των λειτουργών και υπαλλήλων των φορέων της παραγράφου 2 του άρθρου 1 του ν. 3833/2010 (ΦΕΚ 40 Α'), καθώς και τα έξοδα παράστασης των προσώπων που υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής της παραγράφου 1 του ίδιου άρθρου και νόμου, μειώνονται κατά ποσοστό οκτώ τοις εκατό (8%)......3. Στο προσωπικό με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου της παραγράφου 2 του άρθρου 1 του ν. 3833/2010, στο οποίο δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις του ν. 3205/2003, εξαιρούνται από τη μείωση που προβλέπεται στην παράγραφο 1, τα επιδόματα που συνδέονται με την οικογενειακή κατάσταση ή την υπηρεσιακή εξέλιξη, καθώς και τα συνδεόμενα με το ανθυγιεινό ή επικίνδυνο της εργασίας τους ή με το μεταπτυχιακό τίτλο σπουδών τους. Αν στο ανωτέρω προσωπικό δεν καταβάλλονται επιδόματα, αποζημιώσεις ή αμοιβές κατά την έννοια της παραγράφου 1, οι πάσης φύσεως αποδοχές μειώνονται κατά τρία τοις εκατό (3%).

4. Οι πάσης φύσεως τακτικές αποδοχές, επιδόματα, αποζημιώσεις και αμοιβές γενικά, καθώς και τα με οποιαδήποτε άλλη ονομασία οριζόμενα και από οποιαδήποτε γενική ή ειδική διάταξη ή ρήτρα ή όρο συλλογικής σύμβασης εργασίας, ή διαιτητική απόφαση, ή με ατομική σύμβαση εργασίας ή συμφωνία προβλεπόμενα, των εργαζομένων χωρίς εξαίρεση στους φορείς του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 5 του άρθρου 1 του ν. 3833/2010, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, μειώνονται κατά ποσοστό τρία τοις εκατό (3%). Από τη μείωση του προηγούμενου εδαφίου εξαιρούνται τα επιδόματα που συνδέονται με την οικογενειακή κατάσταση ή την υπηρεσιακή εξέλιξη, καθώς και τα συνδεόμενα με το ανθυγιεινό ή επικίνδυνο της εργασίας τους και το μεταπτυχιακό τίτλο σπουδών τους.....6. Τα επιδόματα εορτών Χριστουγέννων, Πάσχα και αδείας που προβλέπονται από οποιαδήποτε γενική ή ειδική διάταξη ή ρήτρα ή όρο συλλογικής σύμβασης εργασίας, διαιτητική απόφαση ή με ατομική σύμβαση εργασίας ή συμφωνία, για λειτουργούς, υπαλλήλους και μισθωτούς που υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής των παραγράφων 1 έως και 4, καθώς και για τα πρόσωπα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παραγράφου 5, καθορίζονται ως εξής: α) Το επίδομα εορτών Χριστουγέννων σε πεντακόσια (500) ευρώ. β) Το επίδομα εορτών Πάσχα σε διακόσια πενήντα (250) ευρώ. γ) Το επίδομα αδείας, σε διακόσια πενήντα (250) ευρώ. Τα επιδόματα του προηγούμενου εδαφίου καταβάλλονται εφόσον οι πάσης φύσεως τακτικές αποδοχές, επιδόματα και αμοιβές, συμπεριλαμβανομένων και των επιδομάτων του προηγούμενου εδαφίου, δεν υπερβαίνουν κατά μήνα, υπολογιζόμενες σε δωδεκάμηνη βάση, τα τρεις χιλιάδες (3.000) ευρώ. Αν με την καταβολή των επιδομάτων του πρώτου εδαφίου της παραγράφου αυτής, οι πάσης φύσεως τακτικές αποδοχές, επιδόματα και αμοιβές υπερβαίνουν το ύψος αυτό, τα επιδόματα του πρώτου εδαφίου της

παραγράφου αυτής καταβάλλονται μέχρι του ορίου των τριών χιλιάδων (3.000) ευρώ, με ανάλογη μείωσή τους. ....8. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων κατισχύουν κάθε γενικής ή ειδικής διάταξης ή ρήτρας ή όρου συλλογικής σύμβασης εργασίας, διαιτητικής απόφασης ή ατομικής σύμβασης εργασίας ή συμφωνίας. .... 10. Τα επιδόματα εορτών Χριστουγέννων και Πάσχα και το επίδομα αδείας που προβλέπονται από οποιαδήποτε γενική ή ειδική διάταξη νόμου ή κανονιστικής πράξης για τους συνταξιούχους και βοηθηματούχους όλων των φορέων κύριας ασφάλισης, με εξαίρεση τους συνταξιούχους του Ο.Γ.Α., χορηγούνται εφόσον ο δικαιούχος έχει υπερβεί το 60ό έτος της ηλικίας του και το ύψος τους καθορίζεται ως εξής:

α) Το επίδομα εορτών Χριστουγέννων, στο ποσό των τετρακοσίων (400) ευρώ. β) Το επίδομα εορτών Πάσχα, στο ποσό των διακοσίων (200) ευρώ. γ) Το επίδομα αδείας, στο ποσό των διακοσίων (200) ευρώ. .... 14. Τα επιδόματα της παραγράφου 10 δεν καταβάλλονται, εφόσον οι καταβαλλόμενες συντάξεις, συμπεριλαμβανομένων και των επιδομάτων της παραγράφου 10, υπολογιζόμενες σε δωδεκάμηνη βάση υπερβαίνουν κατά μήνα, τα δύο χιλιάδες πεντακόσια (2.500) ευρώ. Αν με την καταβολή των επιδομάτων της παραγράφου 10, οι καταβαλλόμενες συντάξεις υπερβαίνουν το ύψος αυτό, τα επιδόματα της παραγράφου 10 καταβάλλονται μέχρι του ορίου των δύο χιλιάδων πεντακοσίων (2.500) ευρώ, με ανάλογη μείωσή τους. .... ».

Στις 28/5/2010 εξεδόθη η υπ' αριθμόν 2/35981/0022/28-5-2010, δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση, υπογραφομένη από τον κύριο Υφυπουργό Οικονομικών, με θέμα: «Παροχή οδηγιών για την υλοποίηση μισθολογικών ρυθμίσεων».

Α. Επισημαίνεται, ότι οι διατάξεις του ν.3833/2010, του ν.3845/2010 (άρθρο 3) και του ν. 3847/2010 σχετικά με τις μειώσεις των αποδοχών, συντάξεων και επιδομάτων είναι άμεσα

εκτελεστές καθώς δεν παρέχουν εξουσιοδοτήσεις προς την εκτελεστική εξουσία για έκδοση περαιτέρω πράξεων, με εξαίρεση την έκδοση κοινής υπουργικής απόφασης, που αφορά το χρόνο καταβολής των επιδομάτων εορτών Χριστουγέννων και Πάσχα και του επιδόματος αδειας (άρθρο 3, παράγραφος 9 του ν.3845/2010) και την έκδοση κοινής υπουργικής απόφασης για τα αντίστοιχα επιδόματα των συνταξιούχων και βοηθηματούχων όλων των φορέων κύριας ασφάλισης (άρθρο 3, παράγραφος 15), η οποία έχει εκδοθεί και προσβάλλεται με την παρούσα.

Στο πλαίσιο αυτό παραδεκτώς προσβάλλονται με την παρούσα αίτησή μας οι εγκύκλιοι (δύο πρώτες προσβαλλόμενες πράξεις), που εκδόθηκαν από τον Υφυπουργό Οικονομικών Φ. Σαχινίδη προς εκτέλεση των ως άνω διατάξεων των νόμων, δεδομένου ότι δεν χωρεί ευθεία προσβολή κατά τυπικού νόμου. Θα πρέπει κατά συνέπεια να θεωρηθεί, ότι η αίτηση ακυρώσεως στρέφεται κατά της «σιωπηρής έγκρισης» της εκτέλεσης των εν λόγω διατάξεων από τα όργανα της εκτελεστικής εξουσίας, η οποία είναι η κατά το Σύνταγμα αρμόδια για την εκτέλεση των νόμων εξουσία. Η σιωπηρή αυτή έγκριση τεκμαίρεται είτε από σχετικά, μεταγενέστερα του νόμου, έγγραφα της Διοικήσεως μη συνιστώντα εκτελεστές διοικητικές πράξεις, πάντως δε από την έναρξη των υλικών ενεργειών εκτέλεσης αυτών. (ΣτΕ 391/2008 Ε/7μελούς)

Σε διαφορετική περίπτωση είναι προφανές, ότι παραβιάζεται το δικαίωμά μας για αποτελεσματική δικαστική προστασία κατά παράβαση των άρθρων 20 παρ. 1 του Συντάγματος και 6 της Ε.Σ.Δ.Α.

Β. Σε κάθε περίπτωση, οι ως άνω δύο πρώτες προσβαλλόμενες πράξεις, παρ' ότι ενεδύθησαν τον μανδύα της εγκυκλίου, στην πραγματικότητα συνιστούν Υπουργική απόφαση, κανονιστικού μάλιστα περιεχομένου, για τους κάτωθι λόγους: 1^ο

Σύμφωνα με το άρθρο 15 παρ. 9 του ν. 2362/1995 μετά την ψήφιση του κρατικού προϋπολογισμού, ο οποίος για το έτος 2010, κυρώθηκε με τον νόμο 3813/2009, μετά την εγγραφή πιστώσεων στους οικείους κωδικούς του προϋπολογισμού για αποδοχές προσωπικού, συντάξεις, ενοίκια, αντίτιμα, κοινοτικά προγράμματα, επιδοτήσεις, επιχορηγήσεις για μισθοδοσία, δεν είναι δυνατή η αύξηση ή μείωση των ως άνω πιστώσεων από τους επιμέρους Διατάκτες (Υπουργούς, Γενικούς Γραμματείς κλπ), **παρά μόνο μετά από αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών**. Με τις εισαγόμενες ρυθμίσεις του ν. 3845/2010 (άρθρο Τρίτο), επέρχεται μείωση των εγγεγραμμένων πιστώσεων των κωδικών **0100** Προεδρική χορηγία, βουλευτικές αποζημιώσεις κλπ, **0200** Αμοιβές πολιτικών υπαλλήλων (τακτικοί και ΙΔΑΧ), **0300** Αμοιβές Υπαλλήλων με σχέση εργασίας Ι.Δ. ορισμένου χρόνου και ειδικών κατηγοριών, **0400** Αμοιβές Στρατιωτικών γενικά, οργάνων ΕΛΑΣ, ΛΣ, ΠΣ και Αγροφυλακής και **0600** Συντάξεις Δημοσίων Λειτουργών, δεδομένου, ότι από τις εγγεγραμμένες πιστώσεις, **οι αρμόδιοι υπόλογοι θα καταβάλλουν μόνο ένα τμήμα αυτών, αφού οι κάθε είδους αποδοχές και συντάξεις περικόπτονται**. Η μείωση, ωστόσο, των εγγεγραμμένων πιστώσεων των οικείων κωδικών μισθοδοσίας και συντάξεων, μπορεί να διενεργηθεί μετά την ψήφιση του προϋπολογισμού και την κύρωση του με νόμο, είτε μέσω Αποφάσεως του Υπουργού Οικονομικών, είτε μέσω ειδικού νόμου, σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 79 του Συντάγματος. Ο νόμος, ωστόσο, 3847/2010 δεν φέρει τα στοιχεία του ως άνω προβλεπόμενου από το Σύνταγμα «ειδικού» νόμου, δεδομένου, ότι δεν εισάγει ρητώς και ορισμένως διατάξεις τροποποίησης και μεταφοράς πιστώσεων μεταξύ κωδικών του κρατικού προϋπολογισμού, όπως απαιτείται από το Σύνταγμα. Σημειωτέον, ότι όπως το ίδιο το Υπουργείο Οικονομικών ομολογεί στο υπ' αριθμόν οικ.2/44118/0094/29-6-2010 έγγραφο του, ο

προϋπολογισμός πρέπει εντός σύντομου διαστήματος να τροποποιηθεί. Εξάλλου, ο ανωτέρω ισχυρισμός αποδεικνύεται περίτρανα και από το γεγονός, ότι κατά το έτος 2009, όταν αποφασίστηκε η χορήγηση εφάπαξ βοηθήματος στους υπαλλήλους του Δημοσίου, το Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών, προέβη στην έκδοση της απαιτούμενης υπουργικής απόφασης (οικ. 2/32876 /0094/7 Μαΐου 2009). 2^{ον} Με την ίδια ως άνω ψευδεπίγραφη εγκύκλιο –δεύτερη προσβαλλόμενη (που στην πραγματικότητα συνιστά υπουργική απόφαση), ο αρμόδιος για έκδοση κανονιστικών πράξεων Υφυπουργός, αποφασίζει για την δημιουργία νέων κωδικών εξόδων, οι οποίοι δεν έχουν συμπεριληφθεί στον ψηφισθέντα από την Βουλή κρατικό προϋπολογισμό ως εξής: «Τα επιδόματα αυτά θα βαρύνουν κατά περίπτωση νέους κωδικούς αριθμούς εξόδων του κρατικού προϋπολογισμού ως εξής: ΚΑΕ 0218, 0243, 0253, 0265, 0273, 0422 «Επιδόματα εορτών Χριστουγέννων, Πάσχα και άδειας». Για τα Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου ο αντίστοιχος ΚΑΕ είναι ο 0228». Με την ως άνω πρόβλεψη εισάγονται νέοι κωδικοί στον προϋπολογισμό, οι οποίοι για πρώτη φορά συστήνονται με την εν λόγω εγκύκλιο. Είναι προφανές εκ των ανωτέρω, ότι η προσβαλλόμενη εγκύκλιος συνιστά ουσιαστικά την προβλεπόμενη από το άρθρο 15 παρ.9 του ν. 2362/1995 Υπουργική Απόφαση, η οποία επιφέρει εξαιτίας των διατάξεων του άρθρου τρίτου μείωση των πιστώσεων, που έχουν εγγραφεί στον κρατικό προϋπολογισμό για καταβολή μισθών, συντάξεων και εν γένει αποδοχών αλλά και τροποποίηση των διατάξεων του ήδη ψηφισθέντος κρατικού προϋπολογισμού.

Είναι χαρακτηριστικό, ότι στο επικαιροποιημένο Πρόγραμμα Σταθερότητας και Ανάπτυξης, με ημερομηνία Ιανουάριος 2010 ρητώς αναφέρεται, ότι «Θα επιβληθεί ανώτατο όριο 90% χορήγησης πιστώσεων του προϋπολογισμού (εκτός των μισθών,

των συντάξεων, των τόκων) με υπουργική απόφαση, που θα εκδοθεί από τον Υπουργό Οικονομικών στις αρχές του 2010. Ανάλογα με το αποτέλεσμα της εκτέλεσης των δαπανών τους πρώτους έξη μήνες οι πιστώσεις του προϋπολογισμού θα έχουν αποκλειστεί με αυτόν τον τρόπο, αφού δεν είναι δυνατόν να ανακατανεμηθούν οι δαπάνες μεταξύ των υπουργείων, εξασφαλίζοντας έτσι την περαιτέρω μείωση των σχετικών δαπανών στο τέλος του έτους.»

3^{ον} Όπως γίνεται δεκτό, από την νομολογία του Δικαστηρίου Σας, οι εγκύκλιοι, όταν περιέχουν κανονιστικές ρυθμίσεις, που παράγουν έννομα αποτελέσματα για τους αποδέκτες τους, υπόκεινται στον ακυρωτικό έλεγχο. Στοιχεία, που χρησιμοποιούνται από το Δικαστήριο προκειμένου να καθορίσει την πραγματική νομική φύση μιας χαρακτηριζόμενης εκ της διοικήσεως εγκυκλίου, είναι το κανονιστικό περιεχόμενο της πράξεως και η παραγωγή εννόμων συνεπειών για έναν κύκλο αποδεκτών.

Σύμφωνα με την υπ' αριθμόν 1204/2006 απόφαση του Δικαστηρίου Σας (τμήμα Δ):

«Με το περιεχόμενο αυτό η ως άνω απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ε.Ο.Φ, όπως αυτή τροποποιήθηκε εν συνεχεία, δεν είχε τον χαρακτήρα απλής εγκυκλίου, αλλά εισήγαγε πράγματι ρύθμιση κανονιστικού χαρακτήρα...».

Αντίστοιχα, με την υπ' αριθμόν 1446/2008 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας (Τμήμα Γ), κρίθηκε, ότι η εγκύκλιος με την οποία ο Υπουργός Εθνικής Παιδείας καθόριζε την προθεσμία για την υποβολή αιτήσεων και τις λεπτομέρειες για την υποβολή τους δεν αποτελεί απλή εγκύκλιο αλλά έχει χαρακτήρα κανονιστικής πράξεως.

Συγκεκριμένα, το ΣτΕ έκρινε:

«...Στην απόφαση αυτή εκτίθεται εξάλλου, το νομικό πλέγμα, ο τρόπος υποβολής των αιτήσεων, τα απαιτούμενα δικαιολογητικά καθώς και ο τρόπος κατάταξης των υποψηφίων. Με τα δεδομένα αυτά, η προσβαλλόμενη απόφαση, με την οποία καθορίζεται η προθεσμία υποβολής των αιτήσεων και καθορίζονται λεπτομέρειες για την υποβολή τους δεν αποτελεί απλή εγκύκλιο αλλά έχει κανονιστικό χαρακτήρα (πρβλ ΣτΕ 1484/1999, 592/2000, 1451-1455/2006)».

Τόσο η πρώτη όσο και η δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση περιέχει κανονιστικές ρυθμίσεις απευθυνόμενες στους οικείους διατάκτες, επιφέρουσες ατομικές άμεσες συνέπειες, δεδομένου ότι χωρίς την εν λόγω υπουργική απόφαση δεν μπορεί να υπάρξει μείωση ή αύξηση των ποσών, που περιέχονται στους οικείους κωδικούς του προϋπολογισμού σχετικά με την μισθοδοσία του προσωπικού της δημόσιας διοίκησης και τις συντάξεις των δημοσίων υπαλλήλων και λειτουργών.

Υπό την έννοια αυτή, οι προσβαλλόμενες αποφάσεις παρά το γεγονός, ότι χαρακτηρίζονται από την Διοίκηση ως εγκύκλιοι, έχουν στην πραγματικότητα κανονιστικό χαρακτήρα και ως εκ τούτου παραδεκτώς προσβάλλονται δια της παρούσας αίτησης ακυρώσεως. Σε αντίθετη περίπτωση, εάν ήθελε υποτεθεί, ότι συνιστούν απλές εγκυκλίους, ελλείπει η εκ του νόμου προβλεπόμενη υπουργική απόφαση για την αύξηση ή την μείωση των εγγεγραμμένων στον Κρατικό προϋπολογισμό κονδυλίων μισθών και συντάξεων και συνεπεία αυτού όλες οι εκδοθείσες ατομικές πράξεις, με τις οποίες είτε επιστράφηκαν οι ήδη καταβληθείσες αποδοχές προσωπικού του Δημοσίου είτε περιεκόπησαν για το μέλλον οι καταβαλλόμενες αποδοχές (μισθοί, δώρα, επιδόματα) στερούνται παντελώς νομίμου ερείσματος.

VII. Στην συνέχεια εξεδόθη ο νόμος 3847/2010 «Επανακαθορισμός των επιδομάτων εορτών Χριστουγέννων

και Πάσχα και του επιδόματος αδείας για τους συνταξιούχους και βοηθηματούχους του Δημοσίου».

«Άρθρο Μόνο

1. Τα επιδόματα εορτών Χριστουγέννων και Πάσχα και το επίδομα αδείας, που προβλέπονται από οποιαδήποτε γενική ή ειδική διάταξη νόμου ή κανονιστική πράξη για τους συνταξιούχους και βοηθηματούχους του Δημοσίου γενικά χορηγούνται εφόσον ο δικαιούχος έχει υπερβεί το 60ό έτος της ηλικίας του και το συνολικό ποσό της μηνιαίας καταβαλλόμενης σύνταξης δεν υπερβαίνει τα δύο χιλιάδες πεντακόσια (2.500) ευρώ, το ύψος τους δε καθορίζεται ως εξής: α) Το επίδομα εορτών Χριστουγέννων, τετρακόσια (400) ευρώ. β) Το επίδομα εορτών Πάσχα, διακόσια (200) ευρώ. γ) Το επίδομα αδείας, διακόσια (200) ευρώ. Για τον προσδιορισμό του συνολικού ποσού της καταβαλλόμενης σύνταξης του προηγούμενου εδαφίου λαμβάνονται υπόψη το ποσό της μηνιαίας βασικής σύνταξης, καθώς και τα συγκαταβαλλόμενα με αυτή ποσά του επιδόματος εξομάλυνσης του άρθρου 1 του ν. 3670/2008 (ΦΕΚ 117/Α'), του επιδόματος ανικανότητας και της προσωπικής και αμεταβίβαστης διαφοράς. ... ..β. Εάν η καταβαλλόμενη σύνταξη με συνυπολογισμό των επιδομάτων της παραγράφου 1 υπολογιζόμενη σε δωδεκάμηνη βάση, υπερβαίνει κατά μήνα το ποσό των δύο χιλιάδων πεντακοσίων (2.500) ευρώ, τα εν λόγω επιδόματα καταβάλλονται μέχρι του ορίου των δύο χιλιάδων πεντακοσίων (2.500) ευρώ με ανάλογη μείωσή τους».

Ειδικά δε για την περίπτωση των ασφαλισμένων σε οργανισμούς κύριας ασφάλισης αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, πλην ΟΓΑ, εξεδόθη η **τρίτη προσβαλλόμενη**, υπ' αριθμόν Φ 80000/14254/1097 κοινή Υπουργική Απόφαση των Υφυπουργών Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, με την οποία ορίστηκαν οι προϋποθέσεις, ο τρόπος και ο χρόνος καταβολής από τους

οργανισμούς κύριας ασφάλισης αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, των επιδομάτων εορτών Χριστουγέννων-Πάσχα και επιδόματος αδειάς.

Σύμφωνα με την ως άνω απόφαση,

«1. Τα επιδόματα εορτών Χριστουγέννων και Πάσχα, καθώς και το επίδομα αδειάς που προβλέπονται από οποιαδήποτε γενική ή ειδική διάταξη νόμου ή κανονιστική πράξη χορηγούνται εφεξής, κατά το ύψος που προβλέπεται στην παρ. 2 της παρούσας, στους συνταξιούχους και βοηθηματούχους των φορέων κύριας ασφάλισης αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, υπό την προϋπόθεση ότι έχουν υπερβεί το 60ό έτος της ηλικίας τους...2. Το ύψος των εν λόγω επιδομάτων καθορίζεται στο ποσό των τετρακοσίων (400,00) ευρώ για το επίδομα εορτών Χριστουγέννων και στο ποσό των διακοσίων (200,00) ευρώ τόσο για το επίδομα εορτών Πάσχα, όσο και για το επίδομα αδειάς. Τα ανωτέρω ποσά χορηγούνται στους συνταξιούχους των οποίων η καταβαλλόμενη σύνταξη, στην οποία συνυπολογίζονται οι προσαυξήσεις λόγω οικογενειακών βαρών, το επίδομα απολύτου αναπηρίας και τα επιδόματα Χριστουγέννων, Πάσχα και αδειάς, υπολογιζόμενη σε δωδεκάμηνη βάση, δεν υπερβαίνει μηνιαίως το ποσό των δύο χιλιάδων πεντακοσίων (2.500,00) ευρώ. Σε περίπτωση υπέρβασης του ποσού αυτού, τα επιδόματα μειώνονται αναλόγως, έτσι ώστε το εξαγόμενο ποσό, στο οποίο συνυπολογίζονται και τα προαναφερόμενα επιδόματα να μην υπερβαίνει το ανωτέρω όριο. ...».

Σε εκτέλεση δε των διατάξεων των ν. 3833/2010 και 3845/2010 εξεδόθησαν άπασες οι ατομικές προσβαλλόμενες, διοικητικές πράξεις (φύλλα μισθοδοσίας, βεβαιώσεις αποδοχών κλπ), δια των οποίων περιεκόπησαν οι καταβαλλόμενες αποδοχές εκάστου εκ των φυσικών προσώπων αιτούντων και μειώθηκε ή καταργήθηκε το επίδομα αδειάς, που ελάμβαναν.

Άπασες οι προσβαλλόμενες πράξεις, κανονιστικές και ατομικές είναι μη νόμιμες και ως εκ τούτου ακυρωτέες, δεδομένου, ότι έχουν εκδοθεί εις εκτέλεση διατάξεων νόμων, οι οποίοι έρχονται σε ευθεία αντίθεση προς τις διατάξεις τόσο του Συντάγματος όσο και διεθνών κανόνων δικαίου καθώς και του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως διαμορφώθηκε μετά την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβώνας, όπως αναλυτικά κατωτέρω θα εκτεθεί για έκαστη εξ αυτών.

II. Επί του εννόμου συμφέροντος ενός εκάστου εκ των αιτούντων.

1. Επί του εννόμου συμφέροντος του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών.

Κατά το άρθρο 199 του Κώδικος περί Δικηγόρων (ν.δ. 3026 του 1954, ΦΕΚ 235), «εις τους Δικηγορικούς Συλλόγους και τα Διοικητικά Συμβούλια αυτών ανήκουσιν α) ... .. δ) η συζήτησις και η απόφασις περί παντός ζητήματος ενδιαφέροντος το Δικηγορικόν Σώμα ή τα μέλη του Συλλόγου ως τοιαύτα ή ως επαγγελματικήν τάξιν και επί παντός γενικωτέρον ζητήματος Εθνικού ή Κοινωνικού περιεχομένου».

Το Δικαστήριό Σας για πρώτη φορά το 1977 αναγνώρισε το έννομο συμφέρον των Δικηγορικών Συλλόγων για θέματα εθνικού και κοινωνικού περιεχομένου και μάλιστα με αφορμή μια υπόθεση προσβολής του φυσικού περιβάλλοντος. Ειδικότερα, η διάταξη του άρθρου 199 του Κώδικα Περί Δικηγόρων έχει την έννοια ότι «ως εκ του χαρακτήρα των νομικών αυτών προσώπων και της εξέχουσας θέσης τους στην κοινωνία, μεταξύ των ζητημάτων προς αντιμετώπιση των οποίων δικαιούνται οι δικηγορικοί σύλλογοι να αναμιχθούν, συγκαταλέγεται και η προς αποτροπή του υποβιβασμού

της ανθρώπινης ζωής συνταγματικώς κατοχυρωθείσα προστασία του φυσικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος» (ΣτΕ 4576/77)

Είναι προφανές, ότι τα μέτρα, που θεσπίστηκαν για την εφαρμογή του Μηχανισμού Στήριξης της Ελληνικής Οικονομίας και οι συνέπειες εξ αυτών στο σύνολο της ελληνικής κοινωνίας, αποτελεί γενικότερο ζήτημα εθνικού και κοινωνικού περιεχομένου, για το οποίο οι δικηγορικοί σύλλογοι της χώρας νομιμοποιούνται να παρεμβαίνουν και να προσφεύγουν ενώπιον της Δικαιοσύνης.

Προσθέτως με προφανές έννομο συμφέρον ο ΔΣΑ προσφεύγει ενώπιόν Σας για την ακύρωση των ατομικών διοικητικών πράξεων, από τις οποίες προκύπτει, ότι βλάπτονται τα μέλη του, εξαιτίας της μείωσης των αποδοχών τους και της κατάργησης των επιδομάτων τους, τα οποία εργάζονται στο δημόσιο ή στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, με έμμισθη εντολή ή ως μέλη ειδικού επιστημονικού προσωπικού, χωρίς από τις πράξεις αυτές να ωφελούνται άλλοι δικηγόροι, μέλη του ΔΣΑ.

Σημειωτέον, ότι οι επίμαχες περικοπές μισθών και επιδομάτων αφορούν και τους δικηγόρους μέλη μας, δεδομένου, ότι οι δικηγόροι, που απασχολούνται στο Δημόσιο και στα Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου δικαίου, αμείβονται σύμφωνα με το καθεστώς, που προσδιορίζεται για τους υπαλλήλους του Δημοσίου και των ΝΠΔΔ.

Συγκεκριμένα, κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 24 του Ν 2470/97 "Αναμόρφωση μισθολογίου προσωπικού της Δημόσιας Διοίκησης και άλλες συναφείς διατάξεις", εκδόθηκε η υπ αριθμ.Κ.Υ.Α.2022210/2776/0022/97 "Κατάταξη δικηγόρων με έμμισθη εντολή σε μισθολογικά κλιμάκια ενώ κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 21 του Ν.3205/03, "περί των μισθολογικών ρυθμίσεων λειτουργιών και υπαλλήλων του Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ. και Ο.Τ.Α.", εκδόθηκε η υπ' αριθμ.2/8250/0022/2004 απόφαση των Υπουργών

Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομικών και Δικαιοσύνης "Κατάταξη δικηγόρων με έμμισθη εντολή σε μισθολογικά κλιμάκια".

2. Επί του εννόμου συμφέροντος της Ανώτατης Διοίκησης Ενώσεων Δημοσίων Υπαλλήλων (ΑΔΕΔΥ).

Η ΑΔΕΔΥ είναι τριτοβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση, η οποία εκπροσωπεί μονίμους και αορίστου χρόνου εργαζόμενους στο Δημόσιο, στα Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου και στους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Η οργάνωση και η λειτουργία της ΑΔΕΔΥ διέπονται από τις διατάξεις του νόμου **1264/1982**, προς τον οποίο έχει πλήρως εναρμονιστεί και το καταστατικό μας, που εγκρίθηκε από το Πρωτοδικείο Αθηνών με την υπ' αριθμόν 2109/1949 απόφαση του Δικαστηρίου αυτού και μετά και την τελευταία τροποποίηση του με την υπ' αριθμόν 5281/2007 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

Σύμφωνα με το άρθρο 2 του καταστατικού μας,

«Σκοποί της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. είναι:

α) Η βελτίωση, ο εκδημοκρατισμός, ο εκσυγχρονισμός και η αναβάθμιση της λειτουργίας της κρατικής μηχανής και της Δημόσιας Διοίκησης προς όφελος του λαού και του τόπου.

β) Η σφυρηλάτηση της ενότητας και της συνεργασίας μεταξύ των μελών της και ο συντονισμός της δράσης τους για την διασφάλιση, την προστασία και την προαγωγή των οικονομικών, εργασιακών, κοινωνικών, ασφαλιστικών, συνταξιοδοτικών και γενικότερων συμφερόντων των Εργαζομένων στο Δημόσιο και την υπεράσπισή τους απέναντι σε κάθε αυθαιρεσία της εξουσίας.

γ) Η συνεχής προσπάθεια και ο συντονισμένος αγώνας για την διερεύνηση της συμμετοχής των Έργαζομένων στο Δημόσιο στο

εθνικό εισόδημα, στην κατεύθυνση της εμπέδωσης της κοινωνικής δικαιοσύνης.

δ) Η προστασία του Δημοκρατικού μας πολιτεύματος, η διασφάλιση και η διεύρυνση των δημοκρατικών θεσμών, η προάσπιση της εθνικής ανεξαρτησίας και ο αγώνας για την επικράτηση της ειρήνης... ..».

στ) Ο σεβασμός της ανθρώπινης αξίας, της ελεύθερης ανάπτυξης της προσωπικότητας, της προσωπικής και πολιτικής ελευθερίας και ασφάλειας. Η προάσπιση της ελευθερίας της σκέψης, του λόγου και της δράσης και της ελεύθερης διακίνησης των ιδεών, καθώς επίσης η προστασία των ατομικών και συνδικαλιστικών ελευθεριών και δικαιωμάτων... ..».

Μέλη μας σύμφωνα με το άρθρο 4 του καταστατικού μας «γίνονται οι δευτεροβάθμιες δημοσιοϋπαλληλικές οργανώσεις του Δημοσίου, των Ν.Π.Δ.Δ., των Ο.Τ.Α. α και β βαθμού, των νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου, που ανήκουν εξ ολοκλήρου στο Δημόσιο και εποπτεύονται από αυτό ως και των Αμιγών Δημοτικών, Κοινοτικών ή Νομαρχιακών Επιχειρήσεων, που καλύπτουν εργαζόμενους με μόνιμη σχέση δημοσίου δικαίου ή με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου και πληρούν τις προϋποθέσεις του παρόντος καταστατικού».

Είναι εκ των ανωτέρω προφανές, ότι μέλη μας είναι όλοι οι εργαζόμενοι με σύμβαση δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου στο Δημόσιο, στα Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, στους ΟΤΑ α και β βαθμού, στα Νομικά Πρόσωπα Ιδιωτικού Δικαίου, που ανήκουν στο Δημόσιο και εποπτεύονται απ' αυτό καθώς και στις Αμιγείς Δημοτικές, Κοινοτικές και Νομαρχιακές Επιχειρήσεις. Αυτοί ακριβώς ήταν και οι εργαζόμενοι, των οποίων οι αποδοχές (μισθοί και επιδόματα) υπέστησαν σημαντική μείωση. Με την ιδιότητα μας δε ως συνδικαλιστική οργάνωση του νόμου 1264/1982 ασκούμε την παρούσα αίτηση ακύρωσης έχοντας

προφανές, ίδιο, άμεσο και ενεστώς έννομο συμφέρον από την έκβαση της παρούσας δίκης. Σημειωτέον δε, ότι οι αιτούντες φυσικά πρόσωπα δημόσιοι υπάλληλοι, που υπέστησαν μείωση αποδοχών και περικοπή επιδομάτων είναι μέλη των Ομοσπονδιών μελών μας και συνακόλουθα είναι προφανές το έννομο συμφέρον μας για την ακύρωση των επιμέρους ατομικών πράξεων, που συμπροσβάλλονται δια της παρούσας.

3. Επί του εννόμου Συμφέροντος της Ομοσπονδίας Πολιτικών Συνταξιούχων (ΠΟΠΣ).

Η Πανελλήνια Ομοσπονδία Πολιτικών Συνταξιούχων είναι νομίμως συνεστημένη Ομοσπονδία, λειτουργούσα δυνάμει των διατάξεων του Αστικού Κώδικος, βάσει καταστατικού εγκεκριμένου από το Πρωτοδικείο Αθηνών. Μέλη μας καθίστανται πρωτοβάθμιοι σύλλογοι, στους οποίους εγγράφονται συνταξιούχοι όλων των κλάδων και των ειδικοτήτων του Δημοσίου και των Νομικών του Προσώπων, οι οποίοι λαμβάνουν σύνταξη από το Δημόσιο.

Σύμφωνα με το άρθρο 2 του καταστατικού μας, σκοπός της οργανώσεως μας, μεταξύ άλλων είναι η διαφύλαξη και προαγωγή των οικονομικών και κοινωνικών συμφερόντων των μελών μας. Είναι δε προφανές, ότι εξαιτίας των περικοπών, που έλαβαν χώρα στις συντάξεις των συνταξιούχων του Δημοσίου, συνεπεία των προσβαλλόμενων αποφάσεων, εθίγησαν όλα ανεξαιρέτως τα μέλη μας, τα συμφέροντα των οποίων φύσει και θέσει είμαστε υποχρεωμένοι να προστατεύουμε.

Συνεπεία των ανωτέρω έχουμε άμεσο, ίδιο και ενεστώς έννομο συμφέρον να ασκήσουμε την παρούσα αίτηση ακύρωσης, δεδομένου μάλιστα, ότι άπαντα τόσο τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου της Ομοσπονδίας όσο και τα μέλη των συνδέσμων

μελών μας, έχουν υποστεί σοβαρές μειώσεις στις καταβαλλόμενες σε αυτούς συντάξεις.

4. Επί του εννόμου συμφέροντος της Ένωσης Συντακτών Ημερησίων Εφημερίδων Αθηνών (ΕΣΗΕΑ)

Η Ένωση Συντακτών Ημερησίων Εφημερίδων Αθηνών, συνιστά συνδικαλιστική οργάνωση, η οποία συστάθηκε και λειτουργεί βάσει καταστατικού, νομίμως εγγεγραμμένου στα βιβλία του Πρωτοδικείου Αθηνών. Σύμφωνα με το άρθρο 2 του Καταστατικού της, σκοποί της Ενώσεως είναι:

«... ..β) Η προστασία, η προαγωγή και η διασφάλιση των ηθικών, οικονομικών, επαγγελματικών και ασφαλιστικών συμφερόντων των μελών της γ) Ο έλεγχος των απολύσεων και η παρακολούθηση των προσλήψεων για την εφαρμογή των σχετικών συλλογικών συμβάσεων, ιδιωτικών συμφωνιών και διατάξεων των νόμων».

Μέλη μας απασχολούνται στο Δημόσιο και στα Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, αμειβόμενοι σύμφωνα με τις διατάξεις είτε συλλογικών συμβάσεων είτε του ενιαίου μισθολογίου. Προσθέτως, με προφανές έννομο συμφέρον η ΕΣΗΕΑ προσφεύγει ενώπιόν Σας για την ακύρωση των ατομικών διοικητικών πράξεων, από τις οποίες προκύπτει, ότι βλάπτονται τα μέλη του, εξαιτίας της μείωσης των αποδοχών τους και της κατάργησης των επιδομάτων τους, τα οποία εργάζονται στο δημόσιο ή στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, χωρίς από τις πράξεις αυτές να ωφελούνται άλλοι δημοσιογράφοι, μέλη της ΕΣΗΕΑ.

5. Επί του εννόμου συμφέροντος του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδος (ΤΕΕ).

Μεταξύ των καταστατικών σκοπών του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδος, όπως προκύπτει από τις διατάξεις, που διέπουν τη λειτουργία του (ΠΔ της 27.11/14.12.1926, όπως τροποποιήθηκε με το ν. 1486/1984 (ΦΕΚ Α) είναι και η φροντίδα για την απασχόληση, την κοινωνική ασφάλιση, την προαγωγή και προστασία του κύρους των μελών του (άρθρο 4, παράγραφος 3 του ν.1486/1984) ενώ σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 4 μπορεί να παρεμβαίνει σε θέματα που σχετίζονται με την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη της χώρας.

Είναι προφανές, ότι τα μέτρα που θεσπίστηκαν για την εφαρμογή του Μηχανισμού στήριξης της ελληνικής οικονομίας επηρεάζουν εμφανώς την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη της χώρας. Προσθέτως, με προφανές έννομο συμφέρον το ΤΕΕ προσφεύγει ενώπιόν Σας για την ακύρωση των ατομικών διοικητικών πράξεων, από τις οποίες προκύπτει ότι βλάπτονται τα μέλη του, εξαιτίας της μείωσης των αποδοχών τους και της μείωση των επιδομάτων τους, τα οποία εργάζονται στο δημόσιο ή στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, χωρίς από τις πράξεις αυτές να ωφελούνται άλλοι μηχανικοί, μέλη του ΤΕΕ.

6. Επί του εννόμου συμφέροντος της Ομοσπονδίας Εργατικών Στελεχών.

Η Ομοσπονδία Εργατικών Στελεχών είναι δευτεροβάθμια οργάνωση, που λειτουργεί σύμφωνα με τις διατάξεις του Αστικού Κώδικα και μέλη της οποίας καθίστανται τα σωματεία Συνταξιούχων και Εργατικών Στελεχών. Μεταξύ των σκοπών της Οργάνωσης μας είναι η προάσπιση των οικονομικών συμφερόντων των μελών μας, οι οποίοι είναι ασφαλισμένοι ή λαμβάνουν σύνταξη από το Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Με την τέταρτη προσβαλλόμενη απόφαση, αποφασίστηκε η περικοπή των καταβαλλόμενων συντάξεων στα μέλη μας. Είναι, συνεπεία αυτού προφανές, ότι άπαντα τα μέλη μας έχουν υποστεί βλάβη από τις προσβαλλόμενες αποφάσεις, την ακύρωση των οποίων δικαιούμαστε να ζητήσουμε από το Δικαστήριο Σας, έχοντας ίδιο, άμεσο και ενεστώς έννομο συμφέρον.

7. Επί του εννόμου Συμφέροντος του Εργατικού Κέντρου Λιβαδειάς.

Το Εργατικό Κέντρο Λιβαδειάς συνιστά δευτεροβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση, οργανωμένη και λειτουργούσα δυνάμει καταστατικού νομίμως εγγεγραμμένου στα Βιβλία Σωματείων του Πρωτοδικείου Λιβαδειάς, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 1264/1982. Σκοπός μας σύμφωνα με το καταστατικό μας είναι η προάσπιση και προαγωγή των επαγγελματικών, οικονομικών και εργασιακών συμφερόντων των μελών μας. Μέλη μας δε είναι σωματεία εργαζομένων στο ευρύτερο δημόσιο τομέα, όπως για παράδειγμα στην ΔΕΗ, όπου εφαρμόστηκαν πλήρως οι εισαχθείσες περικοπές αποδοχών, δυνάμει των διατάξεων των ν. 3388/2010 και 3845/2010 και των προσβαλλόμενων πράξεων.

Είναι δε προφανές το έννομο συμφέρον μας από την άσκηση της παρούσας αιτήσεως ακυρώσεως, καθώς αν και μέλη μας υπέστησαν περικοπές, από τις ρυθμίσεις των προσβαλλομένων αποφάσεων δεν ευεργετήθηκαν αντιστοίχως άλλα μέλη μας.

8. Επί του εννόμου συμφέροντος του Συνδέσμου Αποφοίτων Αξιωματικών Στρατιωτικής Σχολής Ευελπίδων Τάξης 1978 και της Λέσχης Αεροπορίας Στρατού

Ο Σύνδεσμος Αποφοίτων Αξιωματικών Στρατιωτικής Σχολής Ευελπίδων Τάξης 1978 καθώς και η Λέσχη Αεροπορίας Στρατού, συνιστούν σωματεία του Αστικού Κώδικος, στα οποία εγγράφονται τόσο εν ενεργεία όσο και απόστρατοι αξιωματικοί του Ελληνικού Στρατού. Αφενός μεν τα εν ενεργεία μέλη μας υφίστανται σημαντικές μειώσεις στις καταβαλλόμενες αποδοχές τους εξαιτίας των διατάξεων της πρώτης και δεύτερης προσβαλλόμενης αφετέρου οι συνταξιούχοι μέλη μας, υφίστανται εξαιτίας των ιδίων πράξεων, περικοπές στις καταβαλλόμενες σε αυτούς συντάξεις. Είναι συνεπεία αυτού, προφανές, το έννομο συμφέρον μας για την άσκηση της παρούσας αιτήσεως ακυρώσεως.

9. Επί του εννόμου συμφέροντος του Ενιαίου Φορέα Διδασκόντων Σχολής Κοινωνικών Επιστημών Πανεπιστημίου Κρήτης.

Ο Ενιαίος Φορέας Διδασκόντων Σχολής Κοινωνικών Επιστημών Πανεπιστημίου Κρήτης είναι πρωτοβάθμια ένωση, που εκπροσωπεί τα μέλη ΔΕΠ και τους λοιπούς τους διδάσκοντες καθηγητές, που απασχολούνται στην Σχολή Κοινωνικών Επιστημών Πανεπιστημίου Κρήτης. Σκοπός του σωματείου μας είναι η προάσπιση και προαγωγή των οικονομικών και εργασιακών δικαιωμάτων των μελών μας, τα οποία θίγονται από τις προσβαλλόμενες πράξεις, καθώς μέσω αυτών έχουν ήδη πραγματοποιηθεί περικοπές των αποδοχών τους, χωρίς να έχουν επωφεληθεί εκ των μέτρων αυτών άλλα μέλη του συλλόγου μας.

Είναι συνεπεία αυτού προφανές, το έννομο συμφέρον της Ενώσεως μας για την άσκηση της παρούσας αιτήσεως.

10. Επί του εννόμου συμφέροντος των λοιπών αιτούντων.

Ι) Επί του εννόμου συμφέροντος των αιτούντων - μελών
του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών.

α) Η αιτούσα Ιωάννα Κουφάκη είμαι δικηγόρος Αθηνών και υπηρετώ ως μέλος του ειδικού επιστημονικού προσωπικού της Ανεξάρτητης Αρχής του Συνηγόρου του Πολίτη, αμείβομαι δε σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3205/2003. Εις εκτέλεση των διατάξεων των ν. 3388/2010 και 3845/2010 εκδόθηκαν οι προσβαλλόμενες αποφάσεις, κανονιστικές και η ατομική, που με αφορά, δια των οποίων περιεκόπησαν οι αποδοχές μου ενώ καταργήθηκε πλήρως το επίδομα αδειάς 2010, το οποίο έπρεπε να λάβω. Είναι συνεπεία αυτού, προφανές το έννομο συμφέρον, που έχω για την άσκηση της παρούσας αιτήσεως ακυρώσεως.

β) Ο αιτών Στυλιανός Κουρνιανός, είμαι Δικηγόρος, Προϊστάμενος στην Διεύθυνση Νομικών Υποθέσεων του Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου με την επωνυμία «Ταμείο Ασφάλισης Υπαλλήλων Τραπεζών και Επιχειρήσεων Κοινής Ωφελείας» (ΤΑΥΤΕΚΩ), αμείβομαι δε σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3205/2003. αμείβομαι δε σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3205/2003. Εις εκτέλεση των διατάξεων των ν. 3388/2010 και 3845/2010 εκδόθηκαν οι προσβαλλόμενες αποφάσεις, κανονιστικές και ατομικές, που με αφορούν δια των οποίων περιεκόπησαν οι αποδοχές μου. Είναι συνεπεία αυτού, προφανές το έννομο συμφέρον, που έχω για την άσκηση της παρούσας αιτήσεως ακυρώσεως.

γ) Ο αιτών Επαμεινώνδας Μαριάς του Αθανασίου, είμαι δικηγόρος Αθηνών και υπηρετώ ως μόνιμο μέλος του Διδακτικού-Ερευνητικού Προσωπικού, στην βαθμίδα του Αναπληρωτή Καθηγητή και στο γνωστικό αντικείμενο, Θεσμοί της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του Τμήματος Οικονομικών Επιστημών, Σχολής Κοινωνικών Επιστημών Πανεπιστημίου Κρήτης, αμείβομαι δε

σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3205/2003. Εις εκτέλεση των διατάξεων των ν. 3388/2010 και 3845/2010 εκδόθηκαν οι προσβαλλόμενες αποφάσεις, κανονιστικές και ατομικές, που με αφορούν δια των οποίων περιεκόπησαν οι αποδοχές μου ενώ καταργήθηκε πλήρως το επίδομα αδείας 2010, το οποίο έπρεπε να λάβω. Είναι συνεπεία αυτού, προφανές το έννομο συμφέρον, που έχω για την άσκηση της παρούσας αιτήσεως ακυρώσεως.

II) επί του εννόμου συμφέροντος των αιτούντων μελών της ΑΔΕΔΥ.

α) Ο αιτών Νικόλαος Κρέτσης είμαι μόνιμος Δημόσιος Υπάλληλος στον Δήμο Αρτέμιδος Αττικής, αμείβομαι δε σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3205/2003. Εις εκτέλεση των διατάξεων των ν. 3388/2010 και 3845/2010 εκδόθηκαν οι προσβαλλόμενες αποφάσεις, κανονιστικές και ατομικές, που με αφορούν δια των οποίων περιεκόπησαν οι αποδοχές μου και το επίδομα αδείας, το οποίο έπρεπε να λάβω. Είναι συνεπεία αυτού, προφανές το έννομο συμφέρον, που έχω για την άσκηση της παρούσας αιτήσεως ακυρώσεως.

β) Η αιτούσα Μαρία Παπαδοπούλου είμαι μόνιμη δημόσιος υπάλληλος, υπηρετούσα στο Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου με την επωνυμία «Δημοτικοί Παιδικοί Σταθμοί Δήμου Ελληνικού», αμείβομαι δε σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3205/2003. Εις εκτέλεση των διατάξεων των ν. 3388/2010 και 3845/2010 εκδόθηκαν οι προσβαλλόμενες αποφάσεις, κανονιστικές και ατομικές, που με αφορούν δια των οποίων περιεκόπησαν οι αποδοχές μου και το επίδομα αδείας το οποίο έπρεπε να λάβω. Είναι συνεπεία αυτού, προφανές το έννομο συμφέρον, που έχω για την άσκηση της παρούσας αιτήσεως ακυρώσεως.

γ) Ο αιτών Αλέξανδρος Δουβανάς είμαι μόνιμος δημόσιος Υπάλληλος κλάδου ΤΕ Νοσηλευτικής, υπηρετών στο Νοσοκομείο Παιδιών Αγλαΐα Κυριακού, αμείβομαι δε σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3205/2003. Εις εκτέλεση των διατάξεων των ν. 3388/2010 και 3845/2010 εκδόθηκαν οι προσβαλλόμενες αποφάσεις, κανονιστικές και ατομικές, που με αφορούν δια των οποίων περιεκόπησαν οι αποδοχές μου και το επίδομα αδείας, το οποίο έπρεπε να λάβω. Είναι συνεπεία αυτού, προφανές το έννομο συμφέρον, που έχω για την άσκηση της παρούσας αιτήσεως ακυρώσεως.

δ) Η αιτούσα Μαρία Αλεφραγκή είμαι μόνιμη υπάλληλος, κλάδου ΤΕ Ραδιολογίας-Ακτινολογίας, υπηρετούσα στο Νοσοκομείο «Αλεξάνδρα», αμείβομαι δε σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3205/2003. Εις εκτέλεση των διατάξεων των ν. 3388/2010 και 3845/2010 εκδόθηκαν οι προσβαλλόμενες αποφάσεις, κανονιστικές και ατομικές, που με αφορούν δια των οποίων περιεκόπησαν οι αποδοχές μου και το επίδομα αδείας, το οποίο έπρεπε να λάβω. Είναι συνεπεία αυτού, προφανές το έννομο συμφέρον, που έχω για την άσκηση της παρούσας αιτήσεως ακυρώσεως.

ε) ο αιτών Δαρδαμανέλλης Θρασύβουλος είμαι Καθηγητής δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης κλάδου ΠΕ 0404, υπηρετώ στο 8^ο Γυμνάσιο Καλαμαριάς Θεσσαλονίκης ενώ αμείβομαι δε σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3205/2003. Εις εκτέλεση των διατάξεων των ν. 3388/2010 και 3845/2010 εκδόθηκαν οι προσβαλλόμενες αποφάσεις, κανονιστικές και ατομικές, που με αφορούν δια των οποίων περιεκόπησαν οι αποδοχές μου ενώ καταργήθηκε πλήρως το επίδομα αδείας 2010, το οποίο έπρεπε να λάβω. Είναι συνεπεία αυτού, προφανές το έννομο συμφέρον, που έχω για την άσκηση της παρούσας αιτήσεως ακυρώσεως.

ζ) Ο αιτών Κωσταράκος Δημήτριος, είμαι καθηγητής δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, κλάδου ΠΕ 03 Μαθηματικών, υπηρετώ στο 2^ο Γυμνάσιο Βούλας, αμείβομαι δε σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3205/2003. Εις εκτέλεση των διατάξεων των ν. 3388/2010 και 3845/2010 εκδόθηκαν οι προσβαλλόμενες αποφάσεις, κανονιστικές και ατομικές, που με αφορούν δια των οποίων περιεκόπησαν οι αποδοχές μου ενώ καταργήθηκε πλήρως το επίδομα αδείας 2010, το οποίο έπρεπε να λάβω. Είναι συνεπεία αυτού, προφανές το έννομο συμφέρον, που έχω για την άσκηση της παρούσας αιτήσεως ακυρώσεως.

η) Ο αιτών Γκούμας Αθανάσιος είμαι μόνιμος εκπαιδευτικός του Υπουργείου Παιδείας, Δια βίου μάθησης και Θρησκευμάτων, κλάδου ΠΕ Δασκάλων, αμείβομαι δε σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3205/2003. Εις εκτέλεση των διατάξεων των ν. 3388/2010 και 3845/2010 εκδόθηκαν οι προσβαλλόμενες αποφάσεις, κανονιστικές και ατομικές, που με αφορούν δια των οποίων περιεκόπησαν οι αποδοχές μου καθώς και το επίδομα αδείας, το οποίο έπρεπε να λάβω. Είναι συνεπεία αυτού, προφανές το έννομο συμφέρον, που έχω για την άσκηση της παρούσας αιτήσεως ακυρώσεως.

θ) Ο αιτών Δημήτριος Βαρνάβας είμαι ιατρός ΕΣΥ, υπηρετώ ως Διευθυντής Οφθαλμολογικού Νοσοκομείου Χαλκιδικής, αμείβομαι δε σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3205/2003. Εις εκτέλεση των διατάξεων των ν. 3388/2010 και 3845/2010 εκδόθηκαν οι προσβαλλόμενες αποφάσεις, κανονιστικές και ατομικές, που με αφορούν δια των οποίων περιεκόπησαν οι αποδοχές μου ενώ καταργήθηκε πλήρως το επίδομα αδείας 2010, το οποίο έπρεπε να λάβω. Είναι συνεπεία αυτού, προφανές το έννομο συμφέρον, που έχω για την άσκηση της παρούσας αιτήσεως ακυρώσεως.

ι) Η αιτούσα Δέσποινα Σαββίδου, είμαι μόνιμη υπάλληλος του Υπουργείου Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων,

ως δασκάλα (Κλάδος ΠΕ 70), υπηρετώ δε στο 5^ο Δημοτικό Σχολείο Αμπελοκήπων, και αμείβομαι σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3205/2003. Εις εκτέλεση των διατάξεων των ν. 3388/2010 και 3845/2010 εκδόθηκαν οι προσβαλλόμενες αποφάσεις, κανονιστικές και ατομικές, που με αφορούν δια των οποίων περιεκόπησαν οι αποδοχές μου και το επίδομα αδειάς 2010, το οποίο έπρεπε να λάβω. Είναι συνεπεία αυτού, προφανές το έννομο συμφέρον, που έχω για την άσκηση της παρούσας αιτήσεως ακυρώσεως.

III. Επί του εννόμου συμφέροντος της αιτούσας-μέλους της ΕΣΗΕΑ.

Η αιτούσα Αθηνά Καμπάκογλου είμαι δημοσιογράφος, μέλος της ΕΣΗΕΑ, υπηρετώ δε στην Γενική Γραμματεία Ενημέρωσης. Εις εκτέλεση των διατάξεων των ν. 3388/2010 και 3845/2010 εκδόθηκαν οι προσβαλλόμενες αποφάσεις, κανονιστικές και ατομικές, που με αφορούν δια των οποίων περιεκόπησαν οι αποδοχές μου και το επίδομα αδειάς 2010, το οποίο έπρεπε να λάβω. Είναι συνεπεία αυτού, προφανές το έννομο συμφέρον, που έχω για την άσκηση της παρούσας αιτήσεως ακυρώσεως.

Η αιτούσα Ελευθερία Κουμάντου εργάζομαι στην Δημοτική Επιχείρηση, Αθήνα 9,84 ως δημοσιογράφος. Είμαι μέλος της ΕΣΗΕΑ. Εις εκτέλεση των διατάξεων των ν. 3388/2010 και 3845/2010 εκδόθηκαν οι προσβαλλόμενες αποφάσεις, κανονιστικές και ατομικές, που με αφορούν δια των οποίων περιεκόπησαν οι αποδοχές μου και το επίδομα αδειάς 2010, το οποίο έπρεπε να λάβω. Είναι συνεπεία αυτού, προφανές το έννομο συμφέρον, που έχω για την άσκηση της παρούσας αιτήσεως ακυρώσεως.

Ο αιτών Νταβανέλλος Αντώνης απασχολούμαι στο Αθηναϊκό Πρακτορείο Ειδήσεων (ΑΠΕ) ως δημοσιογράφος, είμαι μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της ΕΣΗΕΑ. Εις εκτέλεση των διατάξεων

των ν. 3388/2010 και 3845/2010 εκδόθηκαν οι προσβαλλόμενες αποφάσεις, κανονιστικές και ατομικές, που με αφορούν δια των οποίων περιεκόπησαν οι αποδοχές μου και το επίδομα αδειας 2010, το οποίο έπρεπε να λάβω. Είναι συνεπεία αυτού, προφανές το έννομο συμφέρον, που έχω για την άσκηση της παρούσας αιτήσεως ακυρώσεως.

Η αιτούσα Άννα -Έννυ Μαγιάση, εργάζομαι ως δημοσιογράφος στην Δημοτική Επιχείρηση Αθήνα 9,84, είμαι δε μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της ΕΣΗΕΑ. Εις εκτέλεση των διατάξεων των ν. 3388/2010 και 3845/2010 εκδόθηκαν οι προσβαλλόμενες αποφάσεις, κανονιστικές και ατομικές, που με αφορούν δια των οποίων περιεκόπησαν οι αποδοχές μου και το επίδομα αδειας 2010, το οποίο έπρεπε να λάβω. Είναι συνεπεία αυτού, προφανές το έννομο συμφέρον, που έχω για την άσκηση της παρούσας αιτήσεως ακυρώσεως.

Ο αιτών Δημήτριος Κεφάλας εργάζομαι στο Αθηναϊκό Πρακτορείο Ειδήσεων, είμαι δε μέλος της ΕΣΗΕΑ. Εις εκτέλεση των διατάξεων των ν. 3388/2010 και 3845/2010 εκδόθηκαν οι προσβαλλόμενες αποφάσεις, κανονιστικές και ατομικές, που με αφορούν δια των οποίων περιεκόπησαν οι αποδοχές μου και το επίδομα αδειας 2010, το οποίο έπρεπε να λάβω. Είναι συνεπεία αυτού, προφανές το έννομο συμφέρον, που έχω για την άσκηση της παρούσας αιτήσεως ακυρώσεως.

Ο αιτών Κωνσταντίνος Γεωργακόπουλος εργάζομαι ως δημοσιογράφος στην Δημοτική Επιχείρηση Ξένιος 94,3, είμαι δε μέλος της ΕΣΗΕΑ. Εις εκτέλεση των διατάξεων των ν. 3388/2010 και 3845/2010 εκδόθηκαν οι προσβαλλόμενες αποφάσεις, κανονιστικές και ατομικές, που με αφορούν δια των οποίων περιεκόπησαν οι αποδοχές μου και το επίδομα αδειας 2010, το οποίο έπρεπε να λάβω. Είναι συνεπεία αυτού, προφανές το έννομο

συμφέρον, που έχω για την άσκηση της παρούσας αιτήσεως ακυρώσεως.

IV. Επί του εννόμου συμφέροντος των αιτούντων-μελών του ΤΕΕ.

α) Η αιτούσα Όλγα Ζηκοπούλου –Μανώλη, είμαι Πολιτικός Μηχανικός, μόνιμος Υπάλληλος στο Υπουργείο Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων αμείβομαι δε σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3205/2003. Εις εκτέλεση των διατάξεων των ν. 3388/2010 και 3845/2010 εκδόθηκαν οι προσβαλλόμενες αποφάσεις, κανονιστικές και ατομικές, που με αφορούν δια των οποίων περιεκόπησαν οι αποδοχές μου αλλά και τα επιδόματα 2% και 7 τοις χιλίοις τα οποία ελάμβανα και περιεκόπη το επίδομα αδείας 2010, το οποίο έπρεπε να λάβω. Είναι συνεπεία αυτού, προφανές το έννομο συμφέρον, που έχω για την άσκηση της παρούσας αιτήσεως ακυρώσεως.

β) Ο αιτών Παναγιώτης Κατίκας είμαι Αρχιτέκτονας, μέλος του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδας (ΑΜ ΤΕΕ 28774), μόνιμος Υπάλληλος στο Υπουργείο Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, αμείβομαι δε σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3205/2003. Εις εκτέλεση των διατάξεων των ν. 3388/2010 και 3845/2010 εκδόθηκαν οι προσβαλλόμενες αποφάσεις, κανονιστικές και ατομικές, που με αφορούν δια των οποίων περιεκόπησαν οι αποδοχές μου αλλά και τα επιδόματα 2% και 7 τοις χιλίοις τα οποία ελάμβανα και περιεκόπη το επίδομα αδείας 2010, το οποίο έπρεπε να λάβω. Είναι συνεπεία αυτού, προφανές το έννομο συμφέρον, που έχω για την άσκηση της παρούσας αιτήσεως ακυρώσεως.

V. Επί του εννόμου συμφέροντος των αιτούντων μελών της του Συνδέσμου Αποφοίτων Αξιωματικών Στρατιωτικής

Σχολής Ευελπίδων Τάξης 1978 και της Λέσχης Αεροπορίας
Στρατού.

α) Ο αιτών Μανδραλής Κωνσταντίνος είμαι ταξίαρχος Πεζικού αμείβομαι δε σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3205/2003. Εις εκτέλεση των διατάξεων των ν. 3388/2010 και 3845/2010 εκδόθηκαν οι προσβαλλόμενες αποφάσεις, κανονιστικές και ατομικές, που με αφορούν δια των οποίων περιεκόπησαν οι αποδοχές μου και το επίδομα αδείας 2010, το οποίο έπρεπε να λάβω. Είναι συνεπεία αυτού, προφανές το έννομο συμφέρον, που έχω για την άσκηση της παρούσας αιτήσεως ακυρώσεως.

β) Ο αιτών Αφενδρής Ευάγγελος είμαι Αντισυνταγματάρχης Αεροπορίας Στρατού αμείβομαι δε σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3205/2003. Εις εκτέλεση των διατάξεων των ν. 3388/2010 και 3845/2010 εκδόθηκαν οι προσβαλλόμενες αποφάσεις, κανονιστικές και ατομικές, που με αφορούν δια των οποίων περιεκόπησαν οι αποδοχές μου και το επίδομα αδείας 2010, το οποίο έπρεπε να λάβω. Είναι συνεπεία αυτού, προφανές το έννομο συμφέρον, που έχω για την άσκηση της παρούσας αιτήσεως ακυρώσεως.

Δυνάμει των ως άνω προσβαλλόμενων πράξεων, πραγματοποιήθηκε μείωση των μισθών (επιδομάτων, ειδικών αμοιβών κλπ) των αιτούντων φυσικών προσώπων, αναδρομικά από την 1.1.2010 και έτι περαιτέρω από 1.6.2010 και, όπως αναλυτικά προκύπτει για την κάθε προσβαλλόμενη πράξη, που τους αφορά (φύλλα μισθοδοσίας, αποδοχών κλπ) ως εκ τούτου έχουν προφανές έννομο συμφέρον για την ακύρωσή τόσο των ατομικών πράξεων καθώς και των λοιπών πράξεων, που συμπροσβάλλονται με την παρούσα αίτηση ακυρώσεως.

III. Επί των επιμέρους λόγων ακύρωσης.

1^{ος} Λόγος ακυρώσεως: Έλλειψη τήρησης της προβλεπόμενης από το άρθρο 28, παράγραφος 2 του Συντάγματος διαδικασίας για την ψήφιση του ν. 3845/2010.

Σύμφωνα με το άρθρο 28, παράγραφος 2 του Συντάγματος «Για να εξυπηρετηθεί σπουδαίο εθνικό συμφέρον και να προαχθεί η συνεργασία με άλλα κράτη, μπορεί να αναγνωρισθούν με συνθήκη ή συμφωνία, σε όργανα διεθνών οργανισμών αρμοδιότητες, που προβλέπονται από το Σύνταγμα. Για την ψήφιση νόμου, που κυρώνει αυτή τη συνθήκη ή συμφωνία απαιτείται πλειοψηφία των τριών πέμπτων όλων των βουλευτών»

Ο ν. 3845/2010 περιλαμβάνει διατάξεις, οι οποίες θεσπίστηκαν σε εκτέλεση διεθνούς συμφωνίας με τα κράτη μέλη της ζώνης του ευρώ και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, όπως ρητά αναφέρεται στο άρθρο 1 περί του Μηχανισμού Στήριξης της Ελληνικής Οικονομίας. Όπως προκύπτει από τα μνημόνια, που αποτελούν παραρτήματα του νόμου, έχει συμφωνηθεί η παραχώρηση εξουσιών, που ασκεί η κυβέρνηση κυρίως ως προς τον καθορισμό της οικονομικής, κοινωνικής και δημοσιονομικής πολιτικής, η παραχώρηση εξουσιών, που ασκεί το νομοθετικό σώμα κυρίως ως προς την παροχή εξουσιοδότησης προς τον Υπουργό Οικονομικών να υπογράφει κάθε συνεργασία, συμφωνία ή σύμβαση δανεισμού, διμερή ή πολυμερή, με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, τα κράτη-μέλη της ζώνης του ευρώ, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, προκειμένου να εφαρμοστεί το πρόγραμμα των Μνημονίων και παρακάμπτοντας την υποχρέωση κύρωσης με νόμο, καθώς και εξουσίες της εκτελεστικής εξουσίας, αφού προβλέπεται εποπτεία της εφαρμογής του νόμου, όχι από την Ελληνική Διοίκηση αλλά από τους εκπροσώπους των συμβαλλομένων με την Ελληνική Κυβέρνηση.

Με τα δεδομένα αυτά, είναι προφανές, ότι το περιεχόμενο του ν.3845/2010 εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 28, παράγραφος 2 του Συντάγματος. Η έλλειψη τήρησης της προβλεπόμενης από την εν λόγω διαδικασία ψήφισής του από τα τρία πέμπτα του συνόλου των βουλευτών, θέτει θέμα τυπικής αντισυνταγματικότητας και καθιστά το ν.3845/2010 ανυπόστατο. Δεδομένου δε, ότι οι ως άνω προσβαλλόμενες πράξεις εκδόθηκαν δυνάμει των διατάξεων του ν.3845/2010, πάσχουν νομιμότητας και πρέπει να ακυρωθούν.

2^{ος} Λόγος ακυρώσεως: Παραβίαση του άρθρου 36 παράγραφος 2 του Συντάγματος για την παράλειψη κύρωσης με νόμο συνθηκών.

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 2 του άρθρου 36 του Συντάγματος «οι συνθήκες για εμπόριο, φορολογία, οικονομική συνεργασία και συμμετοχή σε διεθνείς οργανισμούς ή ενώσεις και όσες άλλες περιέχουν παραχωρήσεις για τις οποίες σύμφωνα με άλλες διατάξεις του Συντάγματος, τίποτα δεν μπορεί να οριστεί χωρίς νόμο ή οι οποίες επιβαρύνουν ατομικά τους Έλληνες, δεν ισχύουν χωρίς τυπικό νόμο, που τις κυρώνει»

Όπως ήδη αναφέρθηκε στο ιστορικό της παρούσας, με το άρθρο 1, παράγραφο 4 του ν. ν.3845/2010 παρέχεται στον Υπουργό Οικονομικών η εξουσιοδότηση να εκπροσωπεί το Ελληνικό Δημόσιο και να υπογράφει κάθε μνημόνιο συνεργασίας, συμφωνία ή σύμβαση δανεισμού, διμερή ή πολυμερή, με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, τα κράτη-μέλη της ζώνης του ευρώ, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, προκειμένου να εφαρμοστεί το πρόγραμμα των Μνημονίων, που αναφέρεται στην παράγραφο 3 του πρώτου

άρθρου. «Τα μνημόνια, οι συμφωνίες και οι συμβάσεις του προηγούμενου εδαφίου, εισάγονται στη Βουλή για κύρωση».

Με το άρθρο 9 του ν. 3847/2010, τροποποιήθηκε η παράγραφος 4, του άρθρου 1 του ν. 3845/2010: αντί της λέξης «κύρωση», τέθηκαν οι λέξεις «συζήτηση και ενημέρωση. Ισχύουν και εκτελούνται από της υπογραφής τους.»

Ωστόσο, η ως άνω διάταξη έρχεται σε ευθεία αντίθεση με την παράγραφο 2 του άρθρου 36 του Συντάγματος καθώς το περιεχόμενο «κάθε μνημονίου συνεργασίας, συμφωνίας ή σύμβασης δανεισμού ... με το Διεθνές Ταμείο και την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα ...», που προβλέπει η παράγραφος 4 του άρθρου 1 του ν.3845/2010 είναι προφανές, ότι, αφενός πρόκειται για συνθήκη οικονομικής συνεργασίας με διεθνείς οργανισμούς και αφετέρου, με περιεχόμενο που επιβαρύνουν ατομικά τους Έλληνες και εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 36 του Συντάγματος. Στο πλαίσιο αυτό, δεν είναι δυνατόν να μην υπάρχει τυπικός νόμος, που τις κυρώνει και να προβλέπεται, αντ' αυτού απλή συζήτηση και ενημέρωση στη Βουλή ενώ οι εκδοθείσες εις εκτέλεση αυτού πράξεις, θεωρούνται ανίσχυρες και δεν παράγουν έννομα αποτελέσματα. Δεδομένου, ότι οι ως άνω προσβαλλόμενες πράξεις κατά το μέρος, που έχουν βασιστεί στην ως άνω διάταξη, στερούνται νομιμότητας και πρέπει να ακυρωθούν.

3^{ος} Λόγος ακυρώσεως- Παράβαση του άρθρου 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Ε.Σ.Δ.Α..

I. Το νομοθετικό πλαίσιο των περικοπών ή και καταργήσεων αποδοχών και συντάξεων.

Όπως αναλυτικώς ανωτέρω εκτέθηκε, οι προσβαλλόμενες αποφάσεις προέβησαν σε περικοπές των καταβαλλόμενων

αποδοχών των φυσικών προσώπων μελών των αιτουσών οργανώσεων, οι οποίες πραγματοποιήθηκαν ως εξής:

Δια των διατάξεων της πρώτης προσβαλλόμενης, η οποία φέρει τίτλο «Παροχή οδηγιών για την υλοποίηση εισοδηματικής πολιτικής έτους 2010», κοινοποιήθηκαν οι διατάξεις των άρθρων 1,2,36,7,8 και 9 του Ν.3833/2010 «Προστασία της Εθνικής Οικονομίας- Επείγοντα μέτρα για την αντιμετώπιση της δημοσιονομικής κρίσης».

Σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου αυτού, περιεκόπησαν κατά ποσοστό 12% με αναδρομική ισχύ από 1-1-2010 τα πάσης φύσεως επιδόματα, αποζημιώσεις και αμοιβές γενικά των λειτουργών και υπαλλήλων του Δημοσίου, των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου και των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης Α και Β Βαθμού καθώς και των εργαζομένων με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου στο Δημόσιο και στα Νομικά Πρόσωπα του Δημοσίου. Δυνάμει των διατάξεων του άρθρου τρίτου του ν.3845/2010, εις εκτέλεση, του οποίου εξεδόθη η δεύτερη προσβαλλόμενη πράξη περιεκόπησαν έτι περαιτέρω τα πάσης φύσεως επιδόματα και αποδοχές του προσωπικού του Δημοσίου τομέα, κατά ποσοστό 8%.

Ειδικά δε για το προσωπικό, που απασχολείται με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, το οποίο δεν αμείβεται βάσει των διατάξεων του ν.3205/2003, οι αποδοχές του μειώνονται κατά ποσοστό 3% ενώ αποδοχές, που ορίζονται βάσει ειδικών ή γενικών συλλογικών συμβάσεων εργασίας ή διαιτητικές αποφάσεις περικόπτονται κατά ποσοστό 3% επίσης.

Αντίστοιχα, σύμφωνα με τις προβλέψεις της δεύτερης προσβαλλόμενης πράξης, περικόπτονται κατά ποσοστό 30% τα επιδόματα εορτών Χριστουγέννων, Πάσχα και αδειάς. Οι ως άνω περικοπές εφαρμόζονται τόσο στους μονίμους υπαλλήλους όσο και στους εργαζομένους με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου

αορίστου χρόνου ακόμα και όταν αυτοί μισθοδοτούνται βάσει διατάξεων συλλογικών συμβάσεων εργασίας ή διαιτητικών αποφάσεων.

Είναι χαρακτηριστική η περίπτωση του αιτούντος κυρίου Κουρνιανού, ο οποίος δια της προσβαλλόμενης ατομικής πράξεως, που τον αφορά έλαβε ως Επίδομα αδειας 2010 το ποσό των 198, 61 ευρώ καθαρά (ήτοι 250 ευρώ μικτά) ενώ θα έπρεπε να ανέρχεται στο ποσό των 833 ευρώ μικτά (και συνακόλουθα 635,53 ευρώ καθαρά). Αντίστοιχα οι μηνιαίες αποδοχές του περιεκόπησαν όσον αφορά στο καταβαλλόμενο επίδομα θέσης ευθύνης και ενώ θα έπρεπε να ανέρχονται στο ποσό των 166,6 ευρώ, αρχικώς το ποσό αυτό περιεκόπη στο ποσό των 164,61 ευρώ ενώ ακολούθως περιεκόπη έτι περαιτέρω δια της μισθοδοσίας μηνός Ιουλίου 2010 στο ποσό των 146,61 ευρώ.

Δια της τρίτης δε προσβαλλόμενης πράξεως περιεκόπησαν τα καταβαλλόμενα στους συνταξιούχους όλων των κυρίων φορέων ασφάλισης αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων επιδόματα εορτών Χριστουγέννων και Πάσχα καθώς και το επίδομα αδειας. Συγκεκριμένα, ορίστηκε, ότι τα εν λόγω επιδόματα, που προβλέπονται από οποιαδήποτε γενική ή ειδική διάταξη νόμου ή κανονιστική πράξη χορηγούνται εφεξής στους συνταξιούχους αφενός μεν υπό την προϋπόθεση, ότι έχουν συμπληρώσει το 60^ο έτος της ηλικίας τους και οι αποδοχές τους δεν υπερβαίνουν συνυπολογιζομένων και των επιδομάτων Χριστουγέννων, Πάσχα και αδειας τα 2500 ευρώ μηνιαίως, αφετέρου δε μόνο κατά το οριζόμενο από την παράγραφο 2 της ανωτέρω υπουργικής απόφασης ποσό, ήτοι ποσό 400 ευρώ για το επίδομα Χριστουγέννων, ποσό 200 ευρώ για το επίδομα Πάσχα και το επίδομα αδειας.

Τέλος, δια των προσβαλλόμενων ατομικών διοικητικών πράξεων (φύλλων μισθοδοσίας) διενεργήθηκαν περικοπές ή και

καταργήσεις αποδοχών (επιδομάτων και δώρων εορτών και αδειάς) σε όλους τους αιτούντες φυσικά πρόσωπα, μέλη των επαγγελματικών οργανώσεων, που συνυπογράφουν την παρούσα αίτηση ακύρωσης.

II. Η έννοιας της αμοιβής και της σύνταξης κατά τις κείμενες διατάξεις.

Οι αποδοχές διακρίνονται σε τακτικές, όταν καταβάλλονται σταθερά και με βάση τη σύμβαση εργασίας και σε έκτακτες, όταν καταβάλλονται σαν αμοιβή εργασίας που παρασχέθηκε κάτω από ειδικές και έκτακτες συνθήκες. Τακτικές αποδοχές θεωρούνται ο μισθός και τα σχετικά επιδόματα επί του μισθού αυτού, τα επιδόματα αδειάς και εορτών, καθώς και οποιαδήποτε άλλη προβλεπόμενη από τη σύμβαση συμπληρωματική παροχή.

Επιπροσθέτως, ως «αμοιβή» κατά το κοινοτικό δίκαιο νοείται όχι μόνο ο συνήθης ή κατώτατος βασικός μισθός αλλά και όλα τα άλλα οφέλη, που παρέχονται άμεσα ή έμμεσα, σε χρήματα ή σε είδος, από τον εργοδότη στον εργαζόμενο, λόγω της σχέσης εργασίας. Περαιτέρω, η «επαγγελματική σύνταξη», που καταβάλλεται ως συνέπεια της σχέσης εργοδότη-εργαζομένου αποτελεί αμοιβή κατά το κοινοτικό δίκαιο. Στην έννοια της επαγγελματικής σύνταξης έχει κριθεί ότι συμπεριλαμβάνονται και οι συντάξεις των δημοσίων υπαλλήλων.

Το άρθρο 9 του ν.3205/2003 προβλέπει την χορήγηση και τον τρόπο υπολογισμού των επιδομάτων εορτών Χριστουγέννων, Πάσχα και αδειάς, ως τμήμα του καταβαλλόμενου στους Υπαλλήλους του Δημοσίου Μισθού. Συγκεκριμένα, το ως άνω άρθρο προβλέπει:

«1. Το επίδομα εορτών Χριστουγέννων ορίζεται ίσο με το μηνιαίο βασικό μισθό του μισθολογικού κλιμακίου που έχει κάθε φορά ο υπάλληλος. Το επίδομα αυτό χορηγείται στο ακέραιο, εφόσον ο υπάλληλος μισθοδοτήθηκε ολόκληρο το χρονικό διάστημα από 16 Απριλίου μέχρι 15 Δεκεμβρίου κάθε έτους και καταβάλλεται στις 16 Δεκεμβρίου κάθε έτους. 2. Το επίδομα εορτών Πάσχα ορίζεται ίσο προς το ήμισυ του μηνιαίου βασικού μισθού του μισθολογικού κλιμακίου που έχει κάθε φορά ο υπάλληλος... .. 3. Το επίδομα αδείας ορίζεται ίσο προς το ήμισυ του μηνιαίου βασικού μισθού του μισθολογικού κλιμακίου που έχει κάθε φορά ο υπάλληλος. ... .. 4. Τα παραπάνω επιδόματα υπολογίζονται στο βασικό μισθό που έχει ο υπάλληλος, κατά τις οριζόμενες στις προηγούμενες παραγράφους ημερομηνίες. ... ..».

Ως (πολιτική ή στρατιωτική) σύνταξη ορίζεται η πάγια, περιοδική ανά μήνα ισόβια παροχή, που καταβάλλεται στα άμεσα ή έμμεσα όργανα του κράτους και των άλλων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου ή στα προστατευόμενα από αυτούς πρόσωπα, με τη συμπλήρωση συντάξιμης υπηρεσίας. Η σύνταξη καταβάλλεται κατά κανόνα από το δημόσιο ταμείο. Τούτο όμως δεν αποτελεί αναγκαίο όρο για τον προσδιορισμό της, εφόσον, κατά τη νομολογία, οι συντάξεις που καταβάλλονται από το ΙΚΑ σε υπαλλήλους των ΝΠΔΔ θεωρούνται επίσης πολιτικές και όχι κοινωνικοασφαλιστικές και υπάγονται και αυτές στην δικαιοδοσία του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Μέχρι τη θέση σε ισχύ των νόμων 1902/1990 και 2084/1992, οπότε και η χρηματοδότηση των κρατικών συντάξεων βάρυνε εξ ολοκλήρου τον κρατικό προϋπολογισμό, φαινόταν να υπάρχει μια βασική ειδοποιός διαφορά μεταξύ των πολιτικών και κοινωνικοασφαλιστικών συντάξεων: η μη καταβολή από τους δημοσίους υπαλλήλους ασφαλιστικών εισφορών.

Σε κάθε περίπτωση, υπό το νέο νομοθετικό καθεστώς, η σύνταξη του Δημοσίου αποτελεί γνήσια ανταποδοτική παροχή ασφαλιστικού χαρακτήρα. Η ανταποδοτικότητα εδώ, βεβαίως, νοείται με ευρεία έννοια και δεν συναρτάται απολύτως με την καταβολή των σχετικών εισφορών, αλλά απορρέει από το γεγονός ότι η θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος προϋποθέτει την παροχή των υπηρεσιών του υπαλλήλου. Προνοιακό και όχι ανταποδοτικό χαρακτήρα έχουν μόνον εκείνες οι συντάξεις που δεν συνδέονται με την παροχή άμεσης και ενεργούς υπηρεσίας στο δημόσιο, όπως οι συντάξεις των καλλιτεχνών, των πολεμικών αναπήρων, κ.λ.π..

Η σύνταξη δεν αποτελεί, συνεπώς, έκφανση του κρατικού imperium, εκδήλωση δηλαδή πρόνοιας του Δημοσίου απέναντι στους υπαλλήλους «του», αλλά αξίωση που απορρέει από το συνταγματικό δικαίωμα στην ασφάλιση, καθ' υπέρβαση των παλαιότερων αντιλήψεων, που αντιλαμβάνονταν την δημοσιοϋπαλληλική σχέση ως σχέση ειδικής εξάρτησης προς το Κράτος.

Όπως, εξάλλου, κρίθηκε σύμφωνα με την υπ' αριθμόν C-559/2007 απόφαση του ΔΕΚ, ενώπιον του οποίου ήχθη η χώρα μας κατόπιν προσφυγής από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, οι συντάξεις των πολιτικών και στρατιωτικών υπαλλήλων, που υπάγονται στην ασφάλιση του Δημοσίου, εμπίπτουν πλήρως στην έννοια των «αμοιβών», όπως αυτές προσδιορίζονται στο άρθρο 141 της Συνθήκης.

Τα δε επιδόματα εορτών και αδείας αποτελούν τμήμα της καταβαλλόμενης σύνταξης, των οποίων η καταβολή έχει προβλεφθεί ρητώς μέσω της διατάξεως του άρθρου 14 του νόμου 1694/1987, το οποίο έχει ως εξής:

«Επιδόματα εορτών και άδειας. 1. Στους συνταξιούχους και βοηθηματούχους του δημοσίου γενικά καταβάλλονται επιδόματα εορτών Χριστουγέννων, Πάσχα και άδειας. 2. Το επίδομα εορτών Χριστουγέννων ορίζεται ίσο με το άθροισμα του ποσού της σύνταξης ή του βοηθήματος του μήνα Δεκεμβρίου, ...3. Το επίδομα εορτών Πάσχα ορίζεται ίσο με το άθροισμα της μισής σύνταξης ή του βοηθήματος που καταβάλλεται το μήνα που γιορτάζεται το Πάσχα και του μισού των τυχόν επιδομάτων ανικανότητας, διορθωτικού ποσού καθώς και της ΑΤΑ που καταβάλλονται τον ίδιο μήνα. Το επίδομα αυτό καταβάλλεται δέκα ημέρες πριν απο το Πάσχα. 4. Το επίδομα άδειας ορίζεται ίσο με το άθροισμα της μισής σύνταξης ή του βοηθήματος που καταβάλλεται το μήνα Ιούλιο .....».

Ειδικά δε για τους συνταξιούχους των λοιπών ασφαλιστικών φορέων, το επίδομα Χριστουγέννων, Πάσχα και άδειας, προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 65 του Ν.2084/1992, το οποίο έχει ως εξής:

«Δώρο Εορτών Συνταξιούχων 1. Από τους φορείς κοινωνικής ασφάλισης παρέχεται με την ευκαιρία των εορτών Χριστουγέννων και Πάσχα κάθε έτους ως δώρο: α) στους συνταξιούχους και βοηθηματούχους (τύπου σύνταξης) ποσό ίσο με μια μηνιαία σύνταξη κατά τις εορτές των Χριστουγέννων και μισή σύνταξη κατά τις εορτές του Πάσχα, ...3α. Δικαιούχοι του δώρου Χριστουγέννων και του δώρου Πάσχα είναι οι συνταξιούχοι και βοηθηματούχοι (τύπου σύνταξης) των φορέων κύριας και επικουρικής ασφάλισης εφόσον συνταξιοδοτούνται ή δικαιούνται βοηθήματος (τύπου σύνταξης) την 1η Δεκεμβρίου ή την πρώτη του μήνα που εορτάζεται το Πάσχα. .... ".

Είναι, συνεπεία των ανωτέρω προφανές, ότι οι πραγματοποιηθείσες περικοπές τόσο στα επιδόματα των υπηρετούντων στο Δημόσιο όσο και στα επιδόματα εορτών και αδειάς, συνιστούν περικοπή μισθών, τόσο υπό την έννοια του εθνικού όσο και υπό την έννοια του κοινοτικού δικαίου.

III. Η έννοια της περιουσίας κατ' άρθρο 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ.

Σύμφωνα με το άρθρο 1 του 1^{ου} Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ), η οποία κυρώθηκε με το ΝΔ 5374 και έχει σύμφωνα με το άρθρο 28 παράγραφος 1 του Συντάγματος, αυξημένη έναντι των κοινών νόμων ισχύ προβλέπεται, ότι: *«Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο δικαιούται σεβασμού της περιουσίας του. Ουδείς δύναται να στερηθή της περιουσίας αυτού, ειμή δια λόγους δημόσιας ωφέλειας και υπό τους προβλεπόμενους υπό του νόμου και των γενικών αρχών του Διεθνούς Δικαίου όρους»*

Με τη διάταξη αυτή κατοχυρώνεται ο σεβασμός της περιουσίας του προσώπου, το οποίο μπορεί να τη στερηθεί μόνο για λόγους δημόσιας ωφέλειας.

Κατά το Ε.Δ.Δ.Α. το άρθρο 1 Π.Π.Π. Ε.Σ.Δ.Α., που εγγυάται ουσιαστικά το δικαίωμα στην περιουσία, περιέχει τρεις διακριτούς κανόνες: Ο πρώτος, που διατυπώνεται στο πρώτο εδάφιο της πρώτης παραγράφου και έχει γενικό χαρακτήρα, διακηρύσσει την αρχή του σεβασμού της περιουσίας. Ο δεύτερος, που διατυπώνεται στο δεύτερο εδάφιο της πρώτης παραγράφου, αφορά τη στέρηση της περιουσίας, την οποία θέτει υπό ορισμένες προϋποθέσεις. Ο τρίτος, που περιέχεται στη δεύτερη παράγραφο, αναγνωρίζει στα Συμβαλλόμενα Κράτη την εξουσία - μεταξύ άλλων - να ρυθμίζουν τη χρήση της περιουσίας σύμφωνα προς το γενικό συμφέρον. Ο

δεύτερος και ο τρίτος κανόνας, που αναφέρονται σε ειδικά παραδείγματα επεμβάσεων στο δικαίωμα στην περιουσία, πρέπει να ερμηνεύονται υπό το φως της αρχής, που θέτει ο πρώτος κανόνας. (βλ. James κ.λπ. κατά Ηνωμένου Βασιλείου, απόφ. 21.2.1986, Σειρά Α` αρ. 98, σελ. 29-30, παρ. 37)

Στην έννοια της περιουσίας περιλαμβάνονται όχι μόνο τα εμπράγματα δικαιώματα αλλά και όλα τα δικαιώματα περιουσιακής φύσεως και τα κεκτημένα «οικονομικά συμφέροντα». Καλύπτονται έτσι τα ενοχικά περιουσιακά δικαιώματα και ειδικότερα είτε απαιτήσεις αναγνωρισμένες με δικαστική ή διαιτητική απόφαση, είτε απλώς γεννημένες κατά το εθνικό δίκαιο, εφόσον υπάρχει νόμιμη προσδοκία, με βάση το ισχύον έως την προσφυγή στο δικαστήριο δίκαιο ότι μπορούν να ικανοποιηθούν δικαστικά (πάγια νομολογία E.Δ.Δ.Α. Pressos Compañia Naviera S.A κά κατά Βελγίου, Pine Valle Development κατά Ιρλανδίας και ΑΠ 40/1998 Ολ. ΑΠ 9/2008)

Στην έννοια του προστατευόμενου κατά τα ανωτέρω περιουσιακού δικαιώματος υπάγονται τόσο οι αμοιβές όσο και οι συντάξεις και οι εν γένει κοινωνικοασφαλιστικές παροχές, όπως έχει παγίως γίνει δεκτό μέσω της νομολογίας του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Έτσι, στις υποθέσεις Αντωνακοπούλου κ.α. κατά Ελλάδος και Γεωργιάδης κατά Ελλάδος κρίθηκε από το E.Δ.Δ.Α., ότι το δικαίωμα στην απολαβή σύνταξης, υπάγεται στην έννοια της περιουσίας κατά το άρθρο 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Ε.Σ.Δ.Α..

Το E.Δ.Δ.Α. έχει κρίνει, μεταξύ άλλων, ότι η καταβολή ασφαλιστικών εισφορών απορρέει από το δικαίωμα για απόληψη παροχών, που θεωρείται περιουσιακό δικαίωμα, αν και χωρίς να συνδέεται αυτό με ένα ορισμένο ύψος παροχών (απόφαση Αζινάς κατά Κύπρου της 20.6.2002). Προσθέτως και μη ανταποδοτικές παροχές προνομιακού χαρακτήρα θεωρήθηκε, ότι προστατεύονται

ως περιουσιακές (αποφάσεις Gaygusuz κατά Αυστρίας της 16.9.1996, Koua Poirrez κατά Γαλλίας της 30.9.2003, Wessels-Bergervoet κατά Ολλανδίας της 4.6.2002). Ο ασφαλισμένος προστατεύεται από την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης ως προς την προσδοκία του (*espérance légitime*) για ασφαλιστική παροχή, εφόσον οι αξιώσεις του ερείδονται σε παγιωμένη νομολογία των εθνικών δικαστηρίων, όπως αυτή του Συμβουλίου της Επικρατείας σχετικά με τη δυνατότητα αναγνώρισεως, κατόπιν εξαγοράς, του χρόνου πραγματικής προϋπηρεσίας Ελλήνων ομογενών στην Τουρκία (Ε.Δ.Δ.Α., απόφαση της 19.6.2008, Ιχτιάρογλου κατά Ελλάδας).

Επίσης, η αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, που εντάσσεται στις θεμελιώδεις αρχές του Ευρωπαϊκού Δικαίου, αποβλέπει να διασφαλίσει τον πολίτη από την απρόβλεπτη μεταβολή καταστάσεων και εννόμων σχέσεων, που διέπει το κοινοτικό δίκαιο. Η αρχή αυτή πρέπει να εφαρμόζεται και στο εσωτερικό δίκαιο καθόσον αφορά το ύψος των αποδοχών των εργαζομένων, οι οποίοι δικαιολογούνται να τρέφουν προσδοκίες ότι αυτές δεν θα μειωθούν αδικαιολόγητα στο μέλλον (ΑΠ 9/2008).

Επισημαίνεται, ότι το Ε.Δ.Δ.Α. δέχεται, ότι κατά το Πρώτο Πρόσθετο Πρωτόκολλο της Ε.Σ.Δ.Α. στα διανεμητικά συστήματα κοινωνικής ασφάλισης, όπως είναι το ελληνικό, απαγορεύεται η ουσιώδης μείωση της σύνταξης (απόφαση Ε.Δ.Δ.Α. της 12^{ης} Οκτωβρίου 2004, *Kjartan Ásmundsson κατά Ισλανδίας*) και προβαίνει σε έλεγχο αναλογικότητας του μέτρου, με το οποίο μειώνεται η παροχή σε σχέση με τον σκοπό δημοσίου συμφέροντος που επιδιώκεται και με την προστασία του πυρήνα του δικαιώματος (Απόφαση Ε.Δ.Δ.Α., *Khartan Asdmudson v. Iceland*). Επιπλέον, τα δικαιώματα, που απορρέουν από την καταβολή εισφορών σε συστήματα κοινωνικής ασφάλισης είναι χρηματικά

δικαιώματα για τους σκοπούς του άρθρου 1 Π.Π.Π. Ε.ΣΔ.Α. (βλ. Gaygusuz κατά Αυστρίας, απόφ. 16.9.96, Συλλ. 1997, σελ. 1142, παρ. 39 41).

Μέχρις στιγμής η προστασία της σύνταξης με βάση την Ε.Σ.Δ.Α. έχει γίνει δεκτή για τα θεμελιωμένα (γεγενημένα) δικαιώματα. Και το πότε ένα δικαίωμα είναι θεμελιωμένο κρίνεται κατά το εθνικό δίκαιο. Κατά τη νομολογία του ΣτΕ θεμελιωμένο είναι το δικαίωμα, όταν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του νόμου για τη λήψη της παροχής για το οποίο επιτρέπεται μόνο κατ' εξαίρεσιν για λόγους δημοσίου συμφέροντος η μείωσή της. Παρά το γεγονός ότι το άρθρο 1 του Πρωτοκόλλου αρ. 1 δεν κατοχυρώνει το δικαίωμα να λαμβάνει ο πολίτης κοινωνικές παροχές, εάν σε ένα συμβαλλόμενο κράτος έχουν τεθεί σε ισχύ νομοθετικές διατάξεις που προβλέπουν δικαίωμα καταβολής επιδόματος κοινωνικής πρόνοιας, είτε υπό όρους ή όχι από προηγούμενη καταβολή εισφορών η νομοθεσία πρέπει να θεωρηθεί ως δημιουργία ενός περιουσιακού δικαιώματος που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 1 του Πρωτοκόλλου Αρ. 1 για τα δικαιούμενα πρόσωπα (Stec αρ. 65731/01 και 65900/01, § § 53-55, ΕΔΔΑ

Το Ελεγκτικό Συνέδριο στην υπ' αριθμόν 1347/2009 απόφαση του έκρινε: *«Κατά συνέπεια δεν επιτρέπεται να καταργηθεί ή να αποσβεστεί ή περιοριστεί με αναδρομική ουσιαστική νομοθετική ρύθμιση αν δεν συντρέχουν πράγματι λόγοι δημοσίου συμφέροντος, οι οποίοι να δικαιολογούν την κατάργηση ή τον περιορισμό της, τηρουμένης πάντοτε μιας δίκαιη ισορροπίας μεταξύ των απαιτήσεων του γενικού συμφέροντος και των επιταγών της προάσπισης του περιουσιακού αυτού δικαιώματος».*

Είναι επίσης χαρακτηριστική η πρόσφατη με αριθ. 6/2010 απόφαση του Δικαστηρίου σας (ΣΤ Τμ), όπου επανέλαβε την πάγια νομολογία περί της υποχρέωσης σεβασμού της περιουσίας του

προσώπου που περιλαμβάνει όχι εμπράγματα αλλά και όλα τα περιουσιακά φύσεως δικαιώματα αλλά και τα δικαιώματα ενοχικής φύσεως (ΣτΕ 2032/2009, ΑΠ 104/2009) επισημαίνοντας ωστόσο ότι, η θέσπιση κανόνων δικαίου με αναδρομική ισχύ μπορεί να καταλαμβάνει και εκκρεμείς δίκες, μόνο για λόγους δημοσίου συμφέροντος και εφόσον δεν παραβιάζεται η αρχή της αναλογικότητας (βλ. ΕΔΔΑ 6-10-2005 Draon κατά Γαλλίας (σκ.59), 11-4-2002-11-7-2002 Σμοκοβίτης κατά Ελλάδος (σκ 29), 1995 Pressos Compania Naviera SA and others κατά Βελγίου (σκ 29 επ)).

Από την ανωτέρω νομολογία τόσο του Ε.Δ.Δ.Α. όσο και των Ανωτάτων Δικαστηρίων της χώρας μας προκύπτει, ότι στην έννοια της περιουσίας του 1^{ου} άρθρου του Πρώτου πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Ε.Σ.Δ.Α. περιλαμβάνονται όχι μόνο τα εμπράγματα δικαιώματα αλλά και όλα ανεξαιρέτως τα δικαιώματα περιουσιακής φύσεως και τα κεκτημένα οικονομικά συμφέροντα, με αποτέλεσμα η προστατευτική εμβέλεια της ανωτέρω ρύθμισης να εκτείνεται και στα ενοχικά περιουσιακά δικαιώματα και ειδικότερα σε απαιτήσεις είτε αναγνωρισμένες από διαιτητική ή δικαστική απόφαση είτε απλά γεννημένες κατά το εθνικό δίκαιο, εφόσον υπάρχει νόμιμη προσδοκία με βάση το ισχύον ως την προσφυγή δίκαιο, ότι δύνανται να ικανοποιηθούν δικαστικώς.

Επισημαίνεται ότι τέτοιες απαιτήσεις (ενοχικά δικαιώματα) είναι και εκείνες του εργατικού δικαίου, που στρέφονται κατά του Κράτους. Μεταξύ αυτών περιλαμβάνονται και οι απαιτήσεις από τακτικές αποδοχές (μισθούς κ.λ.π.), που καταβάλλονται σε εργαζόμενους στο δημόσιο τομέα και οι οποίες δεν μπορούν να μειωθούν παρά μόνο για λόγους δημόσιας ωφέλειας, η συνδρομή της οποίας υπόκειται στον έλεγχο των δικαστηρίων (Ολομ ΑΠ 3/1998).

Στο σημείο αυτό, θα πρέπει να σημειωθεί ότι μετά την αναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβώνας (1.12.2009) η οποία τροποποίησε τη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και τη Συνθήκη ΕΚ, η Ε.Ε. βασίζεται στις αρχές της ελευθερίας, της δημοκρατίας, του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών, καθώς και του κράτους δικαίου ενώ τοποθετούνται πλέον οι οικονομικοί και κοινωνικοί στόχοι στο ίδιο επίπεδο καθώς ορίζεται ως στόχος η δημιουργία μιας έντονα ανταγωνιστικής οικονομίας της αγοράς, που στοχεύει στην πλήρη απασχόληση και την κοινωνική πρόοδο.

Κύριο επίτευγμα της Συνθήκης της Λισαβώνας είναι, ότι πλέον «προάγονται» στο επίπεδο ισχύος Συνθήκης μια σειρά από αξίες, όπως είναι η ανθρώπινη αξιοπρέπεια, η ισότητα, η ανοχή του διαφορετικού, η μη διάκριση, η αλληλεγγύη και η δικαιοσύνη. Εξέχουσας σημασίας αποτελεί η αναγνώριση του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, ως κείμενο ισότιμης αξίας με τις Συνθήκες της Ε.Ε. και τον οποίο θεωρεί ως το σύνολο των δικαιωμάτων, που πρέπει να έχουν όλοι οι πολίτες της Ένωσης έναντι των θεσμικών οργάνων της και των νομικών εγγυήσεων, που παρέχει. Τα δικαιώματα αυτά, που πηγάζουν κυρίως από άλλες διεθνείς πράξεις, όπως η Ευρωπαϊκή Σύμβαση Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, αποκτούν έτσι νομική κατοχύρωση στην Ένωση.

Όλα τα όργανα της Ένωσης οφείλουν να σέβονται τα δικαιώματα που περιλαμβάνονται στο Χάρτη. Την ίδια υποχρέωση έχουν και τα κράτη μέλη όταν εφαρμόζουν την κοινοτική νομοθεσία.

Με τα δεδομένα αυτά κάθε παραβίαση πλέον της Ε.Σ.ΔΑ. αποτελεί ευθεία παραβίαση του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Όπως ήδη αναφέρθηκε, η ρύθμιση του άρθρου 1 του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της Ε.Σ.Δ.Α. αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της ελληνικής έννομης τάξης και είναι στο πλαίσιο του

άρθρου 28 παρ.1 του Συντάγματος δεσμευτική για τον έλληνα νομοθέτη, ο οποίος δεν δύναται να στερήσει κάποιο φυσικό ή νομικό πρόσωπο από ενοχικά του δικαιώματα, παρά μόνο εφόσον υπάρχουν λόγοι δημοσίου συμφέροντος, οι οποίοι βάσει και της αρχής της αναλογικότητας έχουν προτεραιότητα έναντι του ιδιωτικού συμφέροντος του δικαιούχου.

IV. Η τήρηση της δίκαιης ισορροπίας μεταξύ δημοσίου συμφέροντος και προάσπισης θεμελιωδών δικαιωμάτων.

Στην προκειμένη περίπτωση είναι χαρακτηριστικό, ότι το ζήτημα της παραβίασης των θεμελιωδών δικαιωμάτων και του δημοσίου συμφέροντος ειδικά ως προς τη μείωση των συντάξεων, επισημάνθηκε διεξοδικά και από την Διεύθυνση Επιστημονικών Μελετών, Τμήμα Νομοτεχνικής Επεξεργασίας Σχεδίων και Προτάσεων Νόμων, στην επί του νομοσχεδίου (ν.3845/2010) επεξεργασία, όπου μεταξύ άλλων αναφέρεται ότι

«η αναγνωριζόμενη από το υφιστάμενο δίκαιο απαίτηση του ήδη συνταξιούχου για καταβολή της κανονισθείσας σε αυτόν σύνταξης στο ακέραιο, η οποία έχει ήδη γεννηθεί και επομένως αποτελεί από την γέννηση της στοιχείο της περιουσίας του, δεν επιτρέπεται με μεταγενέστερη νομοθετική ρύθμιση, εάν δεν συντρέχουν λόγοι πραγματικής δημόσιας ωφέλειας, οι οποίοι να δικαιολογούν τον περιορισμό, γιατί δεν συμβιβάζεται με το άρθρο 1 εδ.α του ΠΠΠ της ΕΣΔΑ, αφού τείνει σε αδικαιολόγητη αποστέρηση προστατευόμενου από αυτό περιουσιακού αγαθού (βλ. Ε.Σ. 27/2004 {Πράξη} ΕΔΚΑ 2004, σελ. 288, 36/2006 ΕΔΔΔ 2006, σελ. 360). Επομένως ο κοινός νομοθέτης δύναται συμφώνως προς την ανωτέρω διάταξη του άρθρου 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου, να στερήσει τον δικαιούχο από γεγεννημένα ως άνω δικαιώματα, αλλά μόνο «δια λόγους δημόσιας ωφέλειας και υπό

τους προβλεπόμενους υπό του νόμου και των γενικών αρχών του διεθνούς δικαίου όρους», οι οποίοι πρέπει να αιτιολογούνται ειδικώς. Απαιτείται επομένως, όχι απλώς η ύπαρξη δημόσιας ωφέλειας, (που μάλιστα, πάντα υπάρχει ως δημοσιονομικό όφελος επί απόσβεσης ή περιορισμού περιουσιακών δικαιωμάτων, τα οποία υφίστανται έναντι του Δημοσίου) αλλά και η συνδρομή περαιτέρω τασσόμενων σχετικών από τον νόμο ή τις γενικές αρχές του διεθνούς δικαίου όρων, όπως είναι η καθ' ορισμένη διαδικασία διαπίστωση της δημόσιας ωφέλειας, ή η θέσπιση άλλων υπέρ των δικαιούχων παροχών ή πλεονεκτημάτων, που αντισταθμίζουν την περιουσιακή απώλεια (Ελ. Συν. 1562/2005, ΕΔΔΔ 2005, σελ.822).»

Κατ' αρχήν πρέπει να τονιστεί, ότι η έννοια του δημοσίου συμφέροντος, όπως γίνεται δεκτό από την νομολογία, η οποία δικαιολογεί την στέρηση της ιδιοκτησίας, δεν μπορεί να είναι απλά η έννοια του ταμειακού συμφέροντος του Δημοσίου, δεδομένου, ότι από κάθε περικοπή ή περιστολή δαπανών γεννάται όφελος για το Δημόσιο, είτε υπό την έννοια της αποφυγής πληρωμής υποχρεώσεων του είτε υπό την έννοια της μείωσης των δαπανών του.

Όπως ανωτέρω αναλυτικά εκτέθηκε, η έννοια του δημοσίου συμφέροντος, που δύναται να περιορίζει το εκ του νόμου προστατευόμενο δικαίωμα στην περιουσία πρέπει να τεκμηριώνεται επαρκώς και να στηρίζεται σε επαρκή δημοσιονομικά στοιχεία, που καθιστούν επιβεβλημένη την συγκεκριμένη νομοθετική επιλογή, μέσα στα πλαίσια της αρχής της αναλογικότητας.

Η αρχή της αναλογικότητας, όπως έχει διαπλαστεί από την θεωρία και την νομολογία δεν είναι τίποτε άλλο από μια τεχνική συνταγματικού ελέγχου των κρατικών ενεργειών, όταν αυτές βαρύνουν υπέρμετρα τους πολίτες και τα κατοχυρωμένα δικαιώματα τους. Ορίζει, δηλαδή, τα απόλυτα όρια του

συνταγματικά επιτρεπτού της κρατικής περιοριστικής επέμβασης στα θεμελιώδη ατομικά δικαιώματα, επιτάσσοντας την ύπαρξη εύλογης αναλογίας, ανάμεσα στον επιδιωκόμενο σκοπό και στον περιορισμό συνταγματικού δικαιώματος, ως μέσου για την επίτευξη του σκοπού. Η αρχή της αναλογικότητας έχει αναγνωριστεί από μακρού ως ιδιόμορφη κανονιστική αρχή, που αποτελεί αναγκαίο κανόνα ερμηνείας για την αξιολόγηση της συνταγματικότητας των περιορισμών των θεμελιωδών δικαιωμάτων από τον κοινό νόμο. Η ιδιαίτερη χρησιμότητας της αναδεικνύεται πρωτίστως σε περιπτώσεις σύγκρουσης κανόνων δικαίου, στο πλαίσιο των οποίων η αρχή εξυπηρετεί την οριοθέτηση των εκάστοτε συγκρουόμενων αγαθών ή αξιών.

Νομολογιακά η αρχή της αναλογικότητας, εφαρμόστηκε ρητώς για πρώτη φορά με την υπ' αριθμόν 2112/1984 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, ενώ θεμελιώθηκε συνταγματικά με την αναθεώρηση του έτους 2001, όταν πλέον συμπεριελήφθη στο άρθρο 25 παρ.1 δ του Συντάγματος, όπου ορίστηκε, ότι οι κάθε είδους περιορισμοί των συνταγματικών δικαιωμάτων πρέπει να σέβονται την αρχή της αναλογικότητας. Η εν λόγω αρχή ισχύει έναντι όλων των μορφών άσκησης εξουσίας, ανεξαρτήτως της οργανωτικής τους μορφής και του γεγονότος, ότι η δράση τους διέπεται κατ' αρχήν από το ιδιωτικό δίκαιο.

Το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων την αναγνώρισε ως αρχή του ευρωπαϊκού Κοινοτικού Δικαίου ήδη από το έτος 1970 ενώ το Ε.Δ.Δ.Α., την θεωρεί ως εγγενή στο συνολικό σύστημα της Ε.Σ.Δ.Α. (Απόφαση 23-4-1982).

Πριν την συνταγματική θεμελίωση της με την αναθεώρηση του έτους 2001, η αρχή της αναλογικότητας θεμελιώνονταν συνταγματικά στα άρθρα 5 παρ.1 και 25 παρ.1 του Συντάγματος. Από την πρώτη διάταξη συνάγεται, ότι οι περιορισμοί της ελευθερίας ανάπτυξης της προσωπικότητας δεν μπορούν να

ξεπερνούν το αναγκαίο μέτρο για την προστασία του Συντάγματος, των χρηστών ηθών και των δικαιωμάτων των άλλων, ενώ σύμφωνα με την διάταξη του άρθρου 25 παρ.1 η κρατική εγγύηση των δικαιωμάτων του ανθρώπου, θα πρέπει να διασφαλίζει την ακώλυτη άσκηση τους. Μετά την αναθεώρηση του Συντάγματος το έτος 2001 η ρητή κατοχύρωση της στο άρθρο 25 παρ.1, ήρθε να άρει κάθε αμφισβήτηση αναγνωρίζοντας την ανάγκη για ενιαία εφαρμογή της από την δικαστική αλλά και την νομοθετική και εκτελεστική εξουσία.

Η υπό κρίση αρχή αναλύεται σε τρεις επιμέρους αρχές: 1) Την αρχή της αναγκαιότητας (*Erfordelichkeit*), 2) στην αρχή της καταλληλότητας (*Geeingnetheit*) και 3) στην αρχή της αναλογικότητας με στενή έννοια (*Verhältnismassigkeit in engeren Sinn*). Με την σειρά της η αρχή της αναλογικότητας αναλύεται σε τρεις επιμέρους αρχές: 1) την αρχή της ελάχιστης δυνατής προσβολής ή του ηπιότερου μέτρου 2) την αρχή της αποφυγής ασύμμετρων ή δυσανάλογων συνεπειών και 3) την αρχή της απαγόρευσης της χρονικής ασυνέπειας ή υπερβολής.

Η προσφορότητα ή καταλληλότητα του περιορισμού ελέγχεται σε σχέση με την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού. Ένα μέτρο (νομοθετικό ή διοικητικό) θεωρείται κατάλληλο και κατά συνέπεια συνταγματικό ακόμα και όταν με αυτό επιτυγχάνεται εν μέρει η πραγματοποίηση του σκοπού. Αυτό βέβαια, προϋποθέτει, ότι το εν λόγω μέτρο, δύναται πραγματικά ή άποψη να συνδράμει στην επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού. Η αρχή της αναγκαιότητας, επιβάλλει στην διοίκηση ή στον νομοθέτη να λάβει το συγκεκριμένο περιοριστικό ατομικών δικαιωμάτων μέτρο, μόνο όταν αυτό είναι αναγκαίο, όταν δηλαδή αποκλείεται η επιλογή άλλου εξίσου αποτελεσματικού, λιγότερο όμως περιοριστικού μέτρου. Εάν δηλαδή το ίδιο αποτέλεσμα είναι δυνατόν αν επιτευχθεί με μικρότερο περιορισμό, τότε ο

επιβαλλόμενος περιορισμός δεν είναι αναγκαίος και συνακόλουθα δεν είναι σύμφωνος με την αρχή της αναλογικότητας. Οι κάθε είδους κρατικές παρεμβάσεις δικαιολογούνται να περιορίσουν την ελευθερία του ατόμου, μόνο όταν η συντρέχουσα ανάγκη θεραπείας, διατήρησης ή διαφύλαξης της δημόσιας τάξης τις καθιστά αναγκαίες (ΣτΕ 1158/1988). Συνεπώς αναγκαίο είναι ένα μέτρο, όταν η Διοίκηση δεν θα μπορούσε να επιλέξει ένα άλλο, εξίσου αποτελεσματικό, το οποίο δεν θα περιόριζε ή θα περιόριζε λιγότερο αισθητά τα θεμελιώδη δικαιώματα του πολίτη. Πότε ένα μέτρο είναι εξίσου αποτελεσματικό δεν μπορεί να διαπιστωθεί αφηρημένα παρά μόνο *in concreto*. Δύο εξίσου κατάλληλες επεμβάσεις στο χώρο των ατομικών ελευθεριών, που επιφέρουν την ίδια επιτυχία, μπορεί να έχουν επιβλαβείς επιδράσεις σε διαφορετικούς τομείς. Μόνο όταν προκύπτει, ότι τα μειονεκτήματα του εφαρμοζόμενου μέτρου υπερिशύουν εκείνων, που επιφέρει ένα άλλο μέτρο, πρέπει η εκλεγμένη ρύθμιση να θεωρηθεί ως μη αναγκαία.

Η αρχή της αναλογικότητας εν στενή έννοια, επιτάσσει, ότι μεταξύ του συγκεκριμένου νομοθετικού ή διοικητικού μέτρου και του επιδιωκόμενου (νομίμου) σκοπού πρέπει να υπάρχει μια εύλογη σχέση. Αυτή η σχέση υπάρχει, όταν το λαμβανόμενο μέτρο είναι κατάλληλο για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού, συνεπάγεται κατ' ένταση και διάρκεια τα λιγότερα δυνατά μειονεκτήματα για τον πολίτη και τέλος όταν τα συνεπαγόμενα μειονεκτήματα δεν υποσκελίζουν τα πλεονεκτήματα. Η αρχή της ελάχιστης δυνατής προσβολής ή του ηπιότερου μέτρου, επιβάλλει στην διοίκηση μεταξύ των περισσότερων δυνατών μέτρων να επιλέγει το ηπιότερο, εκείνο δηλαδή, που θα επιβαρύνει λιγότερο το άτομο και το κοινωνικό σύνολο. Η αρχή του ηπιότερου μέτρου απορρέει από την έννοια του κράτους δικαίου και συνιστά σύνθεση των αρχών της ισότητας και της επιείκειας.

Η αρχή της αποφυγής των ασύμμετρων ή δυσανάλογων συνεπειών παραπέμπει στην στάθμιση κόστους –οφέλους και εξετάζει την προσφορότητα στη σχέση μέσου και επίτευξης του στόχου. Βάσει αυτής, οι αναμενόμενες δυσμενείς συνέπειες του μέτρου πρέπει συγκρινόμενες με τον επιδιωκόμενο από τον νόμο σκοπό, να τελούν σε αναλογία προς αυτόν. Η απαγόρευση της χρονικής υπερβολής επικεντρώνεται στην διάρκεια των κρατικών ενεργειών. Βάσει αυτής, ένα μέτρο θεωρείται επιτρεπτό για τόσο χρονικό διάστημα, όσο απαιτείται για την επέλευση των νομικών συνεπειών του, μέχρις ότου, δηλαδή επιτευχθεί ο επιδιωκόμενος σκοπός ή να γίνει εμφανής η αδυναμία πραγματοποίησης. Στην έννοια της αναλογικότητας εντάσσεται και η έννοια της στάθμισης συμφερόντων, στις περιπτώσεις σύγκρουσης, όταν οι ανώτερες αξίες υπερτερούν και οι κατώτερες αξίες υποχωρούν.

Η αρχή της αναλογικότητας αποτελεί κατ' αρχήν δέσμευση της νομοθετικής εξουσίας, η οποία κατά την ρύθμιση των κοινωνικών σχέσεων στα πλαίσια των επιταγών του συντάγματος και ιδίως στις περιπτώσεις νομοθετικού περιορισμού της ιδιωτικής και κοινωνικής αυτονομίας, επιβάλλεται να αποφεύγει την θέσπιση δυσανάλογων ρυθμίσεων. Τέλος, ο σεβασμός της αρχής σε αυτό το πρώτο επίπεδο εφαρμογής της, δηλαδή κατά την θέσπιση ενός τυπικού νόμου από τον νομοθέτη, έχει ιδιαίτερη βαρύτητα καθώς δεν διασφαλίζει μόνο την συνταγματικότητα του τυπικού νόμου αλλά προωθεί ταυτόχρονα και την ασφάλεια δικαίου, στο μέτρο, που η στάθμιση του νομοθέτη λειτουργεί ως πρόκριμα για τον *in concreto* έλεγχο κατά την εφαρμογή του νόμου. Ομοίως από το άρθρο 1 παρ.3 του Συντάγματος, προκύπτει η δέσμευση όλων των οργάνων της εκτελεστικής εξουσίας από την αρχή της αναλογικότητας. Είναι σαφές, ότι η σημασία της αρχής αναδεικνύεται ιδίως στις περιπτώσεις, στις οποίες τα εκτελεστικά όργανα δικαιούνται σύμφωνα με τις νομοθετικές διατάξεις να

ενεργούν κατά διακριτική ευχέρεια. Αντίστοιχα, η υποχρέωση σεβασμού της συνταγματικής αρχής της αναλογικότητας σε δικαιοδοτικό επίπεδο προκύπτει σαφώς από τον συνδυασμό των άρθρων 1 παρ. 3 και 87 παρ. 2 του Συντάγματος.

Όπως δέχτηκε και το Συμβούλιο της Επικρατείας στην υπ' αριθμόν 1975/1991 απόφαση του (Δ Τμήμα), τα μέτρα, που λαμβάνονται για την προστασία της εθνικής οικονομίας δεν θίγουν την αξιοπρέπεια του ανθρώπου (άρθρο 2 παρ.1 Σ) και την προστατευόμενη εκ του Συντάγματος ελευθερία των συλλογικών διαπραγματεύσεων, όταν έχουν χαρακτήρα παροδικό, χρονικά δηλαδή ορισμένο.

Αντίθετα, στην υπό κρίση περίπτωση, τόσο οι μειώσεις των αποδοχών των υπαλλήλων του Δημοσίου όσο και οι περικοπές των συντάξεων, ουδένα στοιχείο παροδικότητας έχουν, ενώ πουθενά τόσο στην αιτιολογική έκθεση των ν. 3833/2010 και 3845/2010 όσο και στο ίδιο το κείμενο αυτών, δεν προβλέπεται, ότι οι περικοπές αυτές έχουν χαρακτήρα προσωρινό.

Περαιτέρω, μέσω των διατάξεων των προσβαλλόμενων πράξεων, εισάγονται τα ίδια ακριβώς ποσοστά περικοπών (επιδομάτων και επιδομάτων εορτών) για όλους τους υπηρετούντες στο Δημόσιο και στα Νομικά του Πρόσωπα, είτε αυτοί λαμβάνουν τον κατώτατο μισθό είτε λαμβάνουν τον ανώτατο. Συγκεκριμένα, περιεκόπησαν κατά ποσοστό 12% τα επιδόματα των υπαλλήλων του Δημοσίου, με την πρώτη προσβαλλόμενη ενώ περαιτέρω μείωση επήλθε με την δεύτερη εξ αυτών, η οποία περαιτέρω, κατήργησε τον 13^ο και 14^ο μισθό, τον οποίο αντικατάστησε με αυστηρά καθορισμένα ποσά (συνολικά 1000 ευρώ το χρόνο). Η μείωση αυτή, ωστόσο, έλαβε με τον ίδιο ακριβώς τρόπο και κατά τα ίδια ακριβώς ποσοστά τόσο στους υψηλόμισθους όσο και στους χαμηλόμισθους υπαλλήλους.

Αντίστοιχα, η περικοπή της 13^{ης} και 14^{ης} συντάξεως, που έλαβε χώρα δια των διατάξεων του ν.3847/2010 και της τρίτης προσβαλλόμενης πράξης, εισήχθη κατά τον ίδιο ακριβώς τρόπο σε συνταξιούχους, που λαμβάνουν την κατώτερη σύνταξη και σε συνταξιούχους, που λαμβάνουν σύνταξη μέχρι και 2500 ευρώ ενώ πρέπει να σημειωθεί, ότι οι συνταξιούχοι κάτω των 60 ετών στερούνται παντελώς κάθε δικαιώματος για χορήγηση της 13^{ης} και 14^{ης} σύνταξης.

Περαιτέρω, μέσω των διατάξεων του από 3-5-2010 Μνημονίου Οικονομικής και Χρηματοπιστωτικής Πολιτικής, προκύπτει ευκρινώς, ότι για το έτος 2010, η συνολική ωφέλεια από την μείωση του 13^{ου} και 14^{ου} μισθού και των επιμέρους επιδομάτων των δημοσίων υπαλλήλων ανέρχεται στο ποσό του 1.100.000.000 ευρώ (ήτοι 0,5 ΑΕΠ). Αντίστοιχα, η μείωση της 13^{ης} και 14^{ης} Σύνταξης αποδίδει ως όφελος για τον προϋπολογισμό ποσό 1.500.000.000 ευρώ, ήτοι ποσοστό 0,6 % του ΑΕΠ.

Από το ίδιο το κείμενο του Μνημονίου προκύπτει, ότι «η εισοδηματική πολιτική και η πολιτική κοινωνικής προστασίας, πρέπει να στηρίζουν την προσπάθεια για δημοσιονομική προσαρμογή και την επανάκτηση της ανταγωνιστικότητας. Η προσαρμογή των εισοδημάτων σε βιώσιμα επίπεδα είναι αναγκαία για την στήριξη της δημοσιονομικής διάρθρωσης και της μείωσης του πληθωρισμού σε επίπεδα κάτω από τον μέσο όρο της Ευρωζώνης, καθώς και για την βελτίωση της ανταγωνιστικότητας κόστους και τιμών σε μόνιμη βάση.»

Από κανένα πλήρως αιτιολογημένο στοιχείο, το οποίο να χρησιμοποιήθηκε πριν την έκδοση του νόμου και να τέθηκε υπόψιν του νομοθετικού σώματος, δεν προκύπτει αφενός ότι τα εισοδήματα των υπαλλήλων του Δημοσίου και των Συνταξιούχων, διατηρούνται σε βιώσιμα επίπεδα ενώ παράλληλα όχι μόνο μέσω

των επιβληθέντων μέτρων δεν επέρχεται η μείωση του πληθωρισμού αλλά αντιθέτως αυτός έχει αυξηθεί αισθητά.

Επιπλέον, καμία σχέση δεν μπορεί να έχει η μείωση των αποδοχών των δημοσίων υπαλλήλων και των συνταξιούχων με την βελτίωση της ανταγωνιστικότητας κόστους και τιμών. Είναι, εξ αυτού προφανές, ότι η τεκμηρίωση των λόγων, που επιβάλλουν την περικοπή μισθών και συντάξεων, όχι μόνο δεν είναι επαρκής, όχι μόνο δεν παρέχει επαρκή αιτιολογία για την αδυναμία εφαρμογής άλλου πρόσφορου μέσου αλλά αντιθέτως, συνδέει την περικοπή των αποδοχών και συντάξεων με στοιχεία, τα οποία ουδεμία σχέση έχουν με τον επιδιωκόμενο σκοπό. Ουδόλως, εξάλλου, αιτιολογείται ο τρόπος, με τον οποίο η περικοπή αποδοχών θα οδηγήσει σε βελτίωση της ανταγωνιστικότητας κόστους και τιμών.

Επιπρόσθετα, στην περ.8 του αναφέρεται:

«Η Κυβέρνηση δεσμεύεται σε δίκαιη κατανομή του κόστους προσαρμογής. Η δέσμευση για την προστασία των πιο ευάλωτων από τις συνέπειες της οικονομικής ύφεσης λαμβάνεται υπόψιν στο σχεδιασμό των πολιτικών προσαρμογής. Στην εξυγίανση των δημοσιονομικών, μεγαλύτερη θα είναι η συνεισφορά σε όσους δεν έχουν κατά παράδοση συμβάλλει με το μερίδιο, που τους αναλογεί στην φορολογική επιβάρυνση. Όσον αφορά την μείωση σε μισθούς και συντάξεις στο Δημόσιο, οι χαμηλόμισθοι έχουν προστατευτεί: μειώσεις στις συντάξεις: η απόλειψη της 13^{ης} και 14^{ης} σύνταξης αντισταθμίζεται για όσους λαμβάνουν λιγότερο από 2500 € μηνιαίως με την υιοθέτηση ενός ενιαίου επιδόματος 800€ ετησίως. Η μείωση βαραίνει περισσότερο όσους λαμβάνουν υψηλότερες συντάξεις. Μείωση στους μισθούς: Η πληρωμή του 13^{ου} και 14^{ου} μισθού θα απαλειφθεί για όλους τους εργαζόμενους. Για την προστασία των χαμηλότερων εισοδηματικών στρωμάτων, για όσους λαμβάνουν λιγότερο από 3000€ μηνιαίως θα υιοθετηθεί ένα ενιαίο επίδομα 1000€ ετησίως ανά εργαζόμενο, το οποίο θα

χρηματοδοτηθεί μέσω της μείωσης επιδομάτων για τους υψηλόμισθους».

Στο ως άνω κείμενο, υπάρχει επίκληση μιας δίκαιης κατανομής του κόστους δημοσιονομικής κατανομής, χωρίς, ωστόσο να αναπτύσσεται επαρκώς, με ποιο τρόπο επέρχεται η δίκαιη αυτή κατανομή, δεδομένου, ότι οι περικοπές αφορούν στην πραγματικότητα μόνο τους μισθούς και τις συντάξεις, οι οποίοι μειώνονται δραστικά. Επιπροσθέτως, η επίκληση, ότι η επιβάρυνση θα είναι μεγαλύτερη για εκείνους, που δεν έχουν συμβάλλει με μερίδιο φορολογικής επιβάρυνσης επίσης, δεν φαίνεται να βρίσκει επαρκές έρεισμα, δεδομένου, ότι άπαντες οι δημόσιοι λειτουργοί φορολογούνται κατά σταθερό και μόνιμο τρόπο.

Στο **Επικαιροποιημένο Πρόγραμμα Σταθερότητας και Ανάπτυξης**, που φέρει ημερομηνία Ιανουάριος 2010, αναφέρεται, ότι το κόστος μισθών και συντάξεων στο Δημόσιο ανέρχεται στο ποσό των 203 εκατομμυρίων ευρώ, ποσό που αναλογεί στο 0,1% του ΑΕΠ ενώ διαπιστώνεται, ότι δεν χρειάζεται καμία παρέμβαση στον τομέα αυτόν.

Μεταξύ, συνεπώς των δύο αυτών κειμένων (**Μνημόνιο και Επικαιροποιημένο Πρόγραμμα Σταθερότητας και Ανάπτυξης**) υπάρχει προφανής αντίφαση όσον αφορά στα πραγματικά μεγέθη του κόστους μισθοδοσίας των δημοσίων υπαλλήλων και των συνταξιούχων, η οποία επιτείνεται έτι περαιτέρω και από το γεγονός, ότι η ίδια η Διοίκηση ομολογεί, ότι αδυνατεί να δώσει ακριβή μεγέθη των υπαλλήλων και των συνταξιούχων, που λαμβάνουν μισθούς και συντάξεις μέσω του Κρατικού Προϋπολογισμού. Είναι απορίας άξιο, λοιπόν, με βάση ποια μεγέθη προσδιορίζεται το κόστος μισθοδοσίας και συντάξεων, οι οποίες τελικώς καταλήγουν να περικοπούν, όταν η διοίκηση δεν

γνωρίζει τον αριθμό των υπαλλήλων της και για τον σκοπό της διακρίβωσης αυτών, προέβη στην διενέργεια απογραφής.

Περαιτέρω, στο συνοδευτικό του κρατικού προϋπολογισμού έντυπο, που υπογράφει τον Νοέμβριο του 2009 ο Υπουργός Οικονομικών, αναφέρεται: «Ανάλυση δαπανών κατά κατηγορίες. Αποδοχές και συντάξεις. Οι συνολικές δαπάνες για αποδοχές και συντάξεις θα υπερβούν τις προβλέψει κατά 300 εκατ. Ευρώ και θα αυξηθούν κατά 11,5 % έναντι του 2008 (πίνακας 3.1). Η απόκλιση αυτή θα προέλθει κυρίως από τους μισθούς του προσωπικού των νοσηλευτικών ιδρυμάτων και τις εφημερίες των ιατρών του ΕΣΥ, λόγω του νέου μισθολογίου των ιατρών και από τις πρόσθετες επιβαρύνσεις των καταργηθέντων ειδικών λογαριασμών, οι οποίες από το 2009 βαρύνουν τον κρατικό προϋπολογισμό».

4^{ος} Λόγος ακυρώσεως – Παραβίαση άρθρου 22 παρ.2 και 23 του Συντάγματος καθώς και των διεθνών συμβάσεων εργασίας 87, 98, 150 και 151 και του άρθρου 8 του Διεθνούς Συμφώνου για τα Οικονομικά, Κοινωνικά και Μορφωτικά Δικαιώματα.

I. Οι πρώτη και δεύτερη προσβαλλόμενες πράξεις, είναι ακυρώσιμες, δεδομένου, ότι έχουν εκδοθεί σε εκτέλεση διατάξεων των νόμων 3833/2010 και 3845/2010, οι οποίες ευθέως έρχονται σε αντίθεση τόσο προς διατάξεις του Συντάγματος και δη του άρθρου 22 (που θεμελιώνει και προστατεύει τις συλλογικές συμβάσεις ως μέσο καθορισμού των αποδοχών των εργαζομένων και των όρων και συνθηκών εργασίας) και του άρθρου 23 (που κατοχυρώνει την συνδικαλιστική ελευθερία) αλλά και των διεθνών συμβάσεων 87 (για την συνδικαλιστική ελευθερία, όπως έχει κυρωθεί με το ΝΔ 4204/1961), 98 (για το δικαίωμα οργάνωσης και συλλογικής διαπραγμάτευσης, όπως έχει κυρωθεί με το Ν.Δ.

4205/1961), 151 (όπως κυρώθηκε από το Ν.Δ. 2405/1996) και 154 (όπως κυρώθηκε με το Ν.Δ. 2405/1996) καθώς και το άρθρο 8 του Διεθνούς Συμφώνου για τα Οικονομικά, Κοινωνικά και Μορφωτικά Δικαιώματα (όπως κυρώθηκε με τον ν. 1532/1985). Οι ανωτέρω δε Διεθνείς Συμβάσεις, που έχουν κυρωθεί με νόμο διαθέτουν υπέρτερη τυπική ισχύ έναντι των κοινών νόμων, σύμφωνα με το άρθρο 28 παρ.1 του Συντάγματος.

II. Η κατάρτιση συλλογικών συμβάσεων και συμφωνιών στο Δημόσιο και στα Νομικά του Πρόσωπα.

Όπως είναι γνωστό, οι υπάλληλοι του Δημοσίου, εφόσον υπηρετούν σε οργανικές θέσεις είναι σύμφωνα με το άρθρο 103 παρ.4 του Συντάγματος μόνιμοι. Οι αμοιβές και οι εν γένει αποδοχές τους, σύμφωνα με το άρθρο 80 του Συντάγματος, καθορίζονται βάσει οργανικού ή άλλου ειδικού νόμου.

Με τις διατάξεις του νόμου 3205/2003 (ενιαίο Μισθολόγιο) ορίστηκε το πλαίσιο εντός του οποίου καταβάλλονται οι αποδοχές του μόνιμου προσωπικού της δημόσιας διοίκησης, οι οποίες αναπτύσσονται με την μορφή του βασικού μισθού και των επιδομάτων. Ο βασικός μισθός ορίζεται και αναπροσαρμόζεται δυνάμει ειδικής διάταξης νόμου κατ' έτος. Τα επιδόματα προβλέπονται περιοριστικά από τον ίδιο ως άνω νόμο και καταβάλλονται ως αναγκαίο συμπλήρωμα του βασικού μισθού, δεδομένου, ότι αυτός ορίζεται σε εξαιρετικά χαμηλά επίπεδα. Στους μόνιμους υπαλλήλους καταβάλλονται, επίσης, **επιδόματα αδείας και εορτών** υπολογιζόμενα επί του βασικού μισθού εκάστου κλιμακίου, κατά τις διατάξεις του άρθρου 9 του ανωτέρω νόμου.

Παράλληλα, από το έτος 1999 έχει εισαχθεί στο Δημόσιο και στα Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, ο θεσμός των

συλλογικών συμβάσεων εργασίας και των συλλογικών συμφωνιών με το νόμο 2738/1999 (ΦΕΚ Α 180/9-9-1999). Με τις διατάξεις του ανωτέρω νόμου καθιερώθηκε το δικαίωμα των συνδικαλιστικών οργανώσεων των δημοσίων υπαλλήλων να διεξάγουν συλλογικές διαπραγματεύσεις και να συνάπτουν, για ορισμένα θέματα, συλλογικές συμβάσεις εργασίας με το Δημόσιο και τα Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου καθώς και συλλογικές συμφωνίες του άρθρου 13.

Η δυνατότητα συλλογικών διαπραγματεύσεων και η προστασία των συλλογικών συμβάσεων και συμφωνιών, λοιπόν, όχι απλά δεν αποκλείεται για του Δημοσίου Υπαλλήλους αλλά αντιθέτως αποτελεί ένα συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμα, που προστατεύεται από το άρθρο 22 παρ.2. (*«Με νόμο καθορίζονται οι γενικοί όροι εργασίας, που συμπληρώνονται από τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας συναπτόμενες με ελεύθερες διαπραγματεύσεις και αν αυτές αποτόχουν με κανόνες που θέτει η διαιτησία»*).

Μετά δε την συνταγματική αναθεώρηση του άρθρου 22, προσετέθη σε αυτό παράγραφος 3, σύμφωνα με την οποία *«Νόμος ορίζει τα σχετικά με την σύναψη συλλογικών συμβάσεων εργασίας από τους δημοσίου υπαλλήλους και τους υπαλλήλους οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης ή άλλων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου»*.

Η δυνατότητα σύναψης συλλογικών συμβάσεων εργασίας από τους δημοσίου υπαλλήλους θεσπίζεται επιπροσθέτως από τους υπερνομοθετικής ισχύος κανόνες των διεθνών συμβάσεων εργασίας 151 (όπως κυρώθηκε από το Ν.Δ. 2405/1996) και 154 (όπως κυρώθηκε με το Ν.Δ. 2405/1996).

Από την άλλη πλευρά, οι αορίστου χρόνου εργαζόμενοι του Δημοσίου ή των ΝΠΔΔ, αμείβονται είτε μέσω των διατάξεων του ν. 3205/2003, που αφορούν στο Ενιαίο Μισθολόγιο στο Δημόσιο

είτε συμφωνούνται μέσω των διατάξεων συλλογικών συμβάσεων εργασίας, που καταρτίζονται μέσω συλλογικών διαπραγματεύσεων.

Οι συλλογικές διαπραγματεύσεις στο Δημόσιο και στα Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, διενεργούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 1876/1990, ο οποίος αφορά στους εργαζόμενους με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου. Πραγματικά, αξιοποιώντας την δυνατότητα αυτή, πολλές εκ των συνδικαλιστικών οργανώσεων του Δημοσίου και των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου έχουν συνάψει με τους εργοδότες τους, συλλογικές συμβάσεις εργασίας, βάσει των οποίων αμείβονται οι αορίστου χρόνου εργαζόμενοι.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί κατά πάγιο τρόπο σύναψη συλλογικής σύμβασης εργασίας από την Πανελλήνια Ομοσπονδία Εργαζομένων ΟΤΑ (ΠΟΕ-ΟΤΑ), βάσει της οποίας αμείβονται οι αορίστου χρόνου υπάλληλοι των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης ενώ πολλές συνδικαλιστικές οργανώσεις του Δημοσίου έχουν συνάψει συλλογικές συμφωνίες του άρθρου 13 του ν. 2738/1999, οι οποίες καθορίζουν επιμέρους επιδόματα, που καταβάλλονται στους μονίμους υπαλλήλους, όπως η συλλογική συμφωνία της Πανελλήνιας Ομοσπονδία Εργαζομένων Υπουργείου Εθνικής Άμυνας (ΠΟΕ-ΥΕΘΑ).

III. Η αντίθεση των προσβαλλόμενων αποφάσεων προς τα άρθρα 22 και 23 του Συντάγματος και τις Διεθνείς Συμβάσεις Εργασίας, που έχουν κυρωθεί από την Ελλάδα.

Η νομολογία των δικαστηρίων μας έχει κρίνει σε πολλές περιπτώσεις, ότι οι διατάξεις των συλλογικών συμβάσεων εργασίας έχουν άμεση και αναγκαστική ισχύ (ΑΠ 74/2009 Τ.Ν.Π. ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 11/2008 Τ.Ν.Π. ΝΟΜΟΣ, Εφ.Θεσσ. 1042/2008 Αρμ 2008, 1074, Ολ ΑΠ 1/2007 ΕΕργΔ 2009, 356, Εφ.Λαρ. 746/2002

ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 1351/2001, Δ/νη 2003, 753, ΑΠ 176/2001 ΕΕργΔ 2002, 728, ΑΠ 1426/1998 ΕΕΝ 2000, 147).

Ο νόμος 1876/1990 για τις ελεύθερες συλλογικές διαπραγματεύσεις, που αποτελεί τον εκτελεστικό νόμο του άρθρου 22 παρ.2 του Συντάγματος, παρέχει την εξουσία στους συμβαλλόμενους (εργοδότες και εργαζόμενους) να προβαίνουν σε ρύθμιση των εργασιακών σχέσεων κατά τρόπο κανονιστικό, οι δε Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας κατά το κανονιστικό τους μέρος υπέχουν θέση «ουσιαστικού νόμου» (ΑΠ 176/2001 ΕΛΔ 2001,1594, ΑΠ 178/2001, ΕΛΔ 2001, 1598).

Οι διατάξεις της πρώτης και δεύτερης προσβαλλόμενης πράξεως κατά το μέρος αυτών, που καταργούν ρυθμίσεις συλλογικών συμβάσεων εργασίας και συλλογικών συμφωνιών, που έχουν καταρτισθεί στο Δημόσιο και στα Νομικά του Πρόσωπα, περικόπτοντας αποδοχές (μισθούς και επιδόματα) και απαγορεύοντας την στο μέλλον συνομολόγηση τους μέσω συλλογικών συμβάσεων εργασίας, έρχονται σε ευθεία αντίθεση προς την συνταγματική διάταξη του άρθρου 22 παρ.2, η οποία επιβάλλει: *«Με νόμο καθορίζονται οι γενικοί όροι εργασίας, που συμπληρώνονται από τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας, συναπτόμενες με ελεύθερες συλλογικές διαπραγματεύσεις και αν αυτές αποτύχουν με κανόνες, που θέτει η διαιτησία».*

Η συνταγματική αυτή επιταγή περιορίζει τον κοινό νομοθέτη, αναγνωρίζοντας τις συλλογικές διαπραγματεύσεις ως κύριο ρυθμιστικό παράγοντα των εργασιακών σχέσεων. Ο κρατικός νομοθέτης αφού προβεί στην θεσμική διάπλαση ενός πλαισίου γενικών όρων εργασίας οφείλει να λειτουργεί μόνο επικουρικά στην περίπτωση, που η συλλογική αυτονομία δεν λειτουργεί. Η επικουρικότητα της κρατικής ρύθμισης, αποτελεί ένα από τους βασικούς όρους για την λειτουργία της συλλογικής

αυτονομίας (Α. Καζάκου Η Διαιτησία Συλλογικών Διαφορών Συμφερόντων 1998, 37).

Τους ανωτέρω συνταγματικούς προβληματισμούς ανέπτυξε εξάλλου και η ίδια η Διεύθυνση Επιστημονικών Μελετών, Τμήμα Νομοτεχνικής Επεξεργασίας Σχεδίων και Προτάσεων Νόμων, στην επί του νομοσχεδίου (ν.3845/2010) έκθεση της:

«... με τις διατάξεις του άρθρου 22 παρ. 2 και 3 του Συντάγματος καθιερώνεται ο θεσμός της συλλογικής αυτονομίας, δηλαδή η νομική ικανότητα των συνδικαλιστικών οργανώσεων εργαζομένων και εργοδοτών να καθορίζουν τους όρους εργασίας και τα μεταξύ τους δικαιώματα και υποχρεώσεις, συνάπτοντας συμφωνίες (συλλογικές συμβάσεις εργασίας), οι οποίες έχουν χαρακτήρα κανόνα δικαίου (Π. Δαγτόγλου, Ατομικά Δικαιώματα, τ. Β', 1991, σελ. 858), ως αναγκαία προέκταση της συνδικαλιστικής ελευθερίας, που καθιερώνεται στο άρθρο 23 παρ. 1 του Συντάγματος. Το ζήτημα της σχέσης μεταξύ νομοθετικής εξουσίας και συλλογικής αυτονομίας, δηλαδή το ζήτημα σε ποιο μέτρο είναι δυνατόν ο νομοθέτης να περιορίζει την ελευθερία σύναψης συλλογικών συμβάσεων, είναι από τα φλέγοντα θέματα, που έχουν απασχολήσει τη νομολογία και τη θεωρία (βλ., ενδεικτικώς, Γ. Λεβέντη, Συλλογική αυτονομία και κρατικός παρεμβατισμός, 1981, και Ι. Κουκιάδη, Εργατικό Δίκαιο – Συλλογικές εργασιακές σχέσεις, τ.2, 1999, σελ. 17 επ.). Γίνεται γενικώς δεκτό ότι το άρθρο 22 παρ. 2 του Συντάγματος (υπό τη συνδυασμένη μάλιστα ερμηνεία του με το άρθρο 23 παρ. 1) περιορίζει την παντοδυναμία του νομοθέτη καθόσον αφορά τη συλλογική αυτονομία και ότι η συλλογική διαπραγμάτευση οφείλει να αναγνωρισθεί ως ο κύριος ρυθμιστικός παράγοντας των εργασιακών σχέσεων (βλ. Γ. Λεβέντη, όπ. π., σελ.39, και Κ. Χρυσόγono, Ατομικά και Κοινωνικά Δικαιώματα, 2002, σελ. 485), η οποία υποχωρεί υπέρ της αποκλειστικής πολιτειακής ρύθμισης μόνο εφόσον συντρέχουν ειδικοί λόγοι, ενώ,

εφόσον υπάρχει συλλογική σύμβαση εργασίας, αυτή δεν μπορεί να τροποποιηθεί ή να καταργηθεί με τυπικό νόμο (Π. Δαγτόγλου, όπ. π., σελ. 864 και 871). Τα ανωτέρω ενισχύονται τόσο από τις διατάξεις του άρθρου 8 της Διεθνούς Σύμβασης Εργασίας (στο εξής ΔΣΕ) 151/1978 που κυρώθηκε με τον ν. 2405/1996, οι οποίες επιτάσσουν τον διακανονισμό των όρων απασχόλησης στη δημόσια διοίκηση με διαπραγματεύσεις ή διαδικασία περιβαλλόμενη από εγγυήσεις ανεξαρτησίας και αμεροληψίας, όσο και του άρθρου 5 της ΔΣΕ 154/1981 (κυρώθηκε με το ν. 2403/1996), το οποίο απαιτεί να λαμβάνονται συμβατά με τις εθνικές συνθήκες μέτρα για την προώθηση της συλλογικής διαπραγμάτευσης, αλλά και από τη γενική διάταξη του άρθρου 2 της ΔΣΕ 98/1949 (η οποία κυρώθηκε με το ν. 4205/1961), η οποία κατοχυρώνει το δικαίωμα εκούσιων συλλογικών διαπραγματεύσεων. Επίσης, τα άρθρα 6 και 12 του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη, ο οποίος κυρώθηκε με τον ν. 1426/1984, κατοχυρώνουν το δικαίωμα εκούσιας διαιτησίας για την επίλυση διαφορών εργασίας και το δικαίωμα συλλογικών διαπραγματεύσεων. Οι ανωτέρω συμβάσεις βοηθούν στην ερμηνεία των συνταγματικών διατάξεων και την ορθή εφαρμογή τους (βλ. Ι. Κουκιάδη, *Εργατικό Δίκαιο – Συλλογικές εργασιακές σχέσεις*, τ. 1, 1997, σελ. 29, και Κ. Χρυσόγονο, όπ. π., σελ. 484-485). Η Ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας δέχθηκε, πράγματι, ότι με την ανωτέρω συνταγματική διάταξη «περιορίσθη η υπό το κράτος των προγενεστέρων συνταγμάτων αναγνωριζόμενη παντοδυναμία του νομοθέτου» και ότι με αυτή «τίθεται φραγμός εις την παντοδυναμία του νομοθέτου κατά τη ρύθμισιν των εν λόγω θεμάτων, ούτως ώστε να καθίσταται αντίθετος προς την συνταγματικήν ταύτην διάταξιν η άσκησης της νομοθετικής αρμοδιότητας κατά τρόπο άγοντα εις πλήρη αποδυνάμωσιν του θεσμού», ενώ ειδικότερα για τις αποδοχές των εργαζομένων, η Ολομέλεια δέχθηκε ότι ο καθορισμός των αποδοχών τους «δεν

μπορεί να γίνει από το νόμο κατά τρόπο αποκλειστικό, να αφαιρεθεί δηλαδή από την ύλη της συλλογικής συμβάσεως» (ΣτΕ [ΟΛ] 632/1978, ΤοΣ 1978, σελ. 178). ... δ. Τέλος, στο πεδίο της ιδιωτικού δικαίου σχέσης εργασίας των υπαλλήλων ή μισθωτών με το Δημόσιο, τα ν.π.δ.δ, ν.π.ι.δ., ΟΤΑ, τις δημόσιες επιχειρήσεις, τα κρατικά νομικά πρόσωπα κλπ., και ειδικότερα σε ό, τι αφορά τις ατομικές συμβάσεις εργασίας, έχει εφαρμογή και η αρχή της ελευθερίας των συμβάσεων (ΑΚ 361), ως ειδικότερη εκδήλωση της αρχής της οικονομικής ελευθερίας (άρθρο 5 παρ. 1 Συντάγματος). Η αρχή της ελευθερίας των συμβάσεων καθιερώνει την ελευθερία των συμβαλλόμενων μερών να διαμορφώνουν τις εργασιακές και περιουσιακές τους σχέσεις όπως επιθυμούν, υπό τον όρο ότι δεν παραβιάζουν τον νόμο ή τα χρηστά ήθη και δεν ασκούν το δικαίωμά τους αυτό καθ' υπέρβαση των ορίων του, όπως αυτά ιδίως διαγράφονται συμφώνως προς την καλή πίστη, τα χρηστά ήθη και τον κοινωνικό και οικονομικό του σκοπό (βλ. Μιχ. Σταθόπουλο, Γενικό Ενοχικό Δίκαιο, Αθήνα – Θεσσαλονίκη, 2004, § 13 αρ. 5 επ., 58 επ., και Απ. Γεωργιάδη, Ενοχικό Δίκαιο, Γενικό Μέρος, Αθήνα, 1999, αρ. 3 επ.). «Με την ελευθερία των συμβάσεων, δεν συμβιβάζεται καταρχήν, μεταγενέστερη επέμβαση του νομοθέτη, περιοριστική της ελευθερίας αυτής, εκτός από τις περιπτώσεις κατά τις οποίες η ελευθερία των συμβάσεων προσβάλλει τα δικαιώματα των άλλων ή ασκείται κατά παραβίαση του Συντάγματος ή ενέχει προσβολή των χρηστών ηθών, καθώς επίσης και κατά τις περιπτώσεις που ασκείται προς βλάβη της εθνικής οικονομίας (άρθρα 5 παρ. 1, 25 παρ. 3 και 106 παρ. 2 του Συντάγματος)» (ΑΠ 1465/2001, ΕλλΔνη 2003, σελ. 986). Επομένως, νομοθετική ρύθμιση, η οποία παρεμβαίνει σε συμβατική σχέση για λόγους προστασίας της εθνικής οικονομίας, εισάγοντας ακόμη και βλαπτική μεταβολή της για το ένα μέρος, συνιστά, κατά την ανωτέρω κρίση του Αρείου Πάγου, εξαιρετικό δίκαιο, πρέπει όμως να μην

παραβιάζει την αρχή της αναλογικότητας – περιοριζόμενη στο όλως αναγκαίο μέτρο – καθώς και τις αρχές της ισότητας και της ασφάλειας του δικαίου».

Η νέα Συνθήκη κατοχυρώνει το ρόλο του διαλόγου των αντιπροσώπων των εργατικών συνδικάτων και των εργοδοτικών οργανώσεων στο ευρωπαϊκό επίπεδο ως σημαντικό πυλώνα του ευρωπαϊκού κοινωνικού μοντέλου. Άλλωστε, το ευρωπαϊκό κοινωνικό κεκτημένο χαρακτηρίζεται, επιπλέον, από τον βαρυσήμαντο ρόλο των επαγγελματικών οργανώσεων.

Επισημαίνεται, ότι το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΔΕΕ) αναγνώρισε φραστικά για πρώτη φορά το δικαίωμα στη συλλογική δράση τόσο ως θεμελιώδες κοινωνικό δικαίωμα όσο και ως γενική αρχή του δικαίου της Ε.Ε. στις αποφάσεις Viking και Laval. Προσθέτως, επισήμανε ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν αποσκοπεί μόνον στην πλήρωση οικονομικών σκοπών αλλά και κοινωνικών και, κατά συνέπεια, τα δικαιώματα που σχετίζονται με την ελεύθερη διακίνηση θα πρέπει να σταθμίζονται και με τους αντικειμενικούς στόχους που επιδιώκει η κοινωνική πολιτική.

Επιπροσθέτως, η μέσω των προσβαλλόμενων πράξεων μείωση των αποδοχών, που έχουν συνομολογηθεί μέσω συλλογικών συμβάσεων εργασίας, θίγει ευθέως και την συνδικαλιστική ελευθερία, όπως αυτή καθιερώνεται και προστατεύεται στο άρθρο 23 του Συντάγματος, δεδομένου, ότι η συλλογική αυτονομία αποτελεί μια από τις βασικές παραμέτρους της συνδικαλιστικής ελευθερίας. Όπως είναι γνωστό, σκοπός των συνδικαλιστικών οργανώσεων, σύμφωνα με το άρθρο 4 του ν.1264/1982 αποτελεί η προαγωγή των εργασιακών, οικονομικών, ασφαλιστικών, κοινωνικών και συνδικαλιστικών συμφερόντων των εργαζομένων. Κορυφαία εκδήλωση της συνδικαλιστικής ελευθερίας συνιστά και η συλλογική αυτονομία, η δυνατότητα δηλαδή των συνδικαλιστικών οργανώσεων να συνάπτουν

συλλογικές συμβάσεις εργασίας και να καθορίζουν μέσω αυτών, τους όρους των εργασιακών σχέσεων και το ύψος των καταβαλλόμενων αμοιβών.

Όσον αφορά τους περιορισμούς της συλλογικής αυτονομίας σε περιόδους οικονομικής κρίσης, η νομολογία της Επιτροπής Συνδικαλιστικής Ελευθέριας του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας ακολουθεί κατά την ερμηνεία και εφαρμογή των ΔΣΕ 98, 151 και 154 τρεις βασικές αρχές:

Η πρώτη εδράζεται κατ' αρχήν στο άρθρο 4 της ΔΣΕ 98, αλλά διαπερνά το σύνολο των διατάξεων και της ΔΣΕ 154: πρόκειται για την *αρχή της προώθησης, με κάθε πρόσφορο μέσο, της ελεύθερης και εκούσιας συλλογικής διαπραγμάτευσης*. Με αφετηρία την αρχή αυτή, η Επιτροπή αποδέχεται την σχεδόν γενικευμένη επικουρικότητα της κρατικής ρύθμισης, τόσο στον ιδιωτικό, όσο και στο δημόσιο τομέα.

Η δεύτερη αρχή, είναι η *αρχή της αναλογικότητας*, κυρίως ως προς τη διάρκεια περιορισμών της συλλογικής αυτονομίας. Ο παρατεταμένος παροπλισμός του μηχανισμού των συλλογικών συμβάσεων με τη δυναμική παρέμβαση του κρατικού νομοθέτη, αποδυναμώνει τον προστατευόμενο από τις διεθνείς συμβάσεις θεσμό των συλλογικών διαπραγματεύσεων και συνιστά σοβαρή παραβίαση των διεθνών συμβάσεων.

Τέλος, στις περιπτώσεις που η ρύθμιση των όρων εργασίας πραγματοποιηθεί από τον κρατικό νομοθέτη, η Επιτροπή απαιτεί να προηγηθεί διαβούλευση με τους κοινωνικούς εταίρους, με σκοπό την επίτευξη συμφωνίας. Σε κάθε περίπτωση δηλαδή η Επιτροπή, χωρίς να προβαίνει η ίδια σε αξιολόγηση της οικονομικής επιχειρηματολογίας του νομοθέτη, θεωρεί ότι *οι συμβάσεις επιβάλλουν μία λογική διαλόγου και πειθούς και όχι καταναγκασμού*.

Με τις διατάξεις των νόμων 3833 και 3845/2010 οι περιορισμοί της συλλογικής αυτονομίας όσον αφορά τους όρους αμοιβής των εργαζομένων στον στενό και ευρύτερο δημόσιο τομέα, είτε με σχέση δημοσίου δικαίου είτε με σχέση ιδιωτικού δικαίου, εκδηλώνονται με τρεις τρόπους:

Πρώτον, με τις διατάξεις αυτές καταργούνται ρυθμίσεις συλλογικών συμβάσεων για τους εργαζομένους με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου, που ρύθμιζαν τους όρους αμοιβής τους. Ο νομοθέτης στις περιπτώσεις αυτές παρεμβαίνει τροποποιώντας επί τω χείρω τις συλλογικές ρυθμίσεις (άρθρο 1 παρ. 4 και 5, άρθρο 2, άρθρο 3 ν. 3833/2010 και άρθρο 3 παρ. 3 έως και 6 ν. 3845/2010).

Δεύτερον, οι σχετικές διατάξεις απαγορεύουν «κάθε συνομολόγηση αυξήσεων που γίνεται με γενική ή ειδική διάταξη νόμου ή ρήτρα ή όρο συλλογικής σύμβασης εργασίας, διαιτητικής απόφασης, υπουργικής απόφασης ή οποιουδήποτε είδους διοικητικής πράξης κανονιστικού χαρακτήρα ή με ατομική σύμβαση εργασίας ή συμφωνία» (άρθρο 3 παρ. 2 ν. 3833/2010) ενώ στο άρθρο 3 παρ. 8 του ν. 3845/2010 ορίζεται ότι «Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων κατισχύουν κάθε γενικής ή ειδικής διάταξης ή ρήτρας ή όρου συλλογικής σύμβασης εργασίας, διαιτητικής απόφασης ή ατομικής σύμβασης εργασίας ή συμφωνίας». Και ενώ ο περιορισμός αυτός για το μέλλον με το ν. 3833 εκτεινόταν μέχρι το τέλος του 2010, η διάταξη του άρθρου 3 παρ. 8 του ν. 3845 δεν περιλαμβάνει χρονικό περιορισμό.

Τρίτον, με την πρόσφατη νομοθεσία και η συλλογική αυτονομία των δημοσίων υπαλλήλων υφίσταται πλήγμα, αφού παγιώνεται η αποκλειστικότητα των ρυθμίσεων του κρατικού νομοθέτη όσον αφορά τους μισθούς των δημοσίων υπαλλήλων που εγκαινιάσθηκε με το ν. 3205/2003 (ενιαίο μισθολόγιο), και ενώ είχαν ήδη κυρωθεί οι Δ.Σ.Ε. 151 και 154 (με τους νόμους

2405/1996 και 2403/1996 αντίστοιχα), είχε υιοθετηθεί ο ν. 2738/1999 που προέβλεπε τη σύναψη «συλλογικών συμφωνιών» για τον καθορισμό των μισθών των δημοσίων υπαλλήλων και είχε προστεθεί ρητή συνταγματική διάταξη σχετικά με τη σύναψη συλλογικών συμβάσεων εργασίας από τους δημόσιους υπαλλήλους και τους υπαλλήλους οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης ή άλλων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, κατά τη συνταγματική αναθεώρηση του 2001 (άρθρο 22 παρ. 3).

Ειδικότερα, με γνώμονα όσα αναφέρονται παραπάνω σχετικά με την ερμηνεία των άρθρων 22 παρ. 2 και 3Σ και των ΔΣΕ 98,151 και 154, με τις προαναφερόμενες διατάξεις των ν. 3833 και 3845/2010, παραβιάζεται με τρόπο αντισυνταγματικό και αντίθετο στις ΔΣΕ, η συλλογική αυτονομία των εργαζομένων στο Δημόσιο. Η Επιτροπή Συνδικαλιστικής Ελευθερίας της ΔΟΕ (Βλ. την Συλλογή Αποφάσεων της Επιτροπής για τη συνδικαλιστική ελευθερία, *La liberté syndicale, Recueil de décisions et de principes du Comité de la liberté syndicale du Conseil d'administration du BIT, Genève, Bureau international du Travail*, 5^η έκδοση (αναθεωρημένη), 2006, οι αριθμητικές αναφορές παραπέμπουν στις παραγράφους της Συλλογής) στην πλούσια σχετική νομολογία της έχει κρίνει ότι:

Συνιστά ανεπίτρεπτη επέμβαση στη συλλογική αυτονομία η αναστολή εφαρμογής μισθολογικών όρων συλλογικών συμβάσεων τόσο στον ιδιωτικό όσο και στο δημόσιο τομέα, στο πλαίσιο εφαρμογής μιας πολιτικής σταθεροποίησης. Η Επιτροπή έκρινε ότι στην περίπτωση αυτή, οι ισχύουσες Σ.Σ.Ε. πρέπει να εφαρμόζονται πλήρως (παρ. 1007). Η αναστολή ή απόκλιση από τις Σ.Σ.Ε. που έχουν αποτελέσει αντικείμενο ελεύθερης διαπραγμάτευσης, είναι αντίθετη στο άρθρο 4 της Δ.Σ.Ε. 98. Εάν η κυβέρνηση θεωρεί ότι οι όροι μιας Σ.Σ.Ε. πρέπει να προσαρμοσθούν στην οικονομική της πολιτική, θα πρέπει να προσπαθήσει να πείσει τα μέρη να λάβουν

εκουσίως υπ' όψιν τις προτεραιότητες αυτές και όχι να τους επιβάλει την επαναδιαπραγμάτευση των Σ.Σ.Ε. (παρ. 1008, 1009). Μάλιστα, η υποχρέωση των δημόσιων αρχών να προωθήσουν την ελεύθερη διαπραγμάτευση και να μην εμποδίσουν την εφαρμογή των ελεύθερα συναφθεισών Σ.Σ.Ε. ισχύει ακόμη περισσότερο όταν οι δημόσιες αυτές αρχές συμμετείχαν στη σύναψή τους ως εργοδότες (παρ. 1011). Η ακύρωση ή η υποχρεωτική επαναδιαπραγμάτευση των Σ.Σ.Ε. λόγω της οικονομικής κρίσης είναι αντίθετη με τη ΔΣΕ 98 (1021).

Ακόμα και στην περίπτωση που ο κρατικός νομοθέτης προβεί σε περιορισμούς της συλλογικής αυτονομίας προκειμένου να τηρηθεί η ασκούμενη εισοδηματική πολιτική, θα πρέπει να προηγηθεί της απόφασης αυτής, διαβούλευση με τους κοινωνικούς εταίρους, ώστε να επιτευχθεί συμφωνία (παρ. 999). Περαιτέρω, εάν εν ονόματι μιας πολιτικής σταθεροποίησης, η κυβέρνηση θεωρεί ότι το ύψος των μισθών δεν μπορεί να προσδιορισθεί μέσω ελευθέρων συλλογικών διαπραγματεύσεων, ο περιορισμός αυτός δεν μπορεί παρά να αποτελεί εξαιρετικό μέτρο, το οποίο θα περιορίζεται στο απολύτως αναγκαίο μέτρο, δεν θα υπερβαίνει μια εύλογη χρονική διάρκεια και θα πρέπει να συνοδεύεται από κατάλληλες εγγυήσεις διατήρησης του επιπέδου ζωής των εργαζομένων (παρ. 1024, 1029). Ήδη η Επιτροπή Συνδικαλιστικής Ελευθερίας έχει κρίνει ότι περιορισμός των συλλογικών διαπραγματεύσεων που διαρκεί τρία έτη είναι χρονικά υπέρμετρος (παρ. 1026).

Όσον αφορά ειδικότερα την σχέση μεταξύ της άσκησης δημοσιονομικής πολιτικής και της διασφάλισης και προώθησης της ελεύθερης διαπραγμάτευσης των μισθολογικών όρων εργασίας, η Επιτροπή έκρινε ότι η άσκηση της δημοσιονομικής αρμοδιότητας δεν θα πρέπει να εμποδίζει ή να περιορίζει την τήρηση των συλλογικών συμβάσεων από τους φορείς του Δημοσίου και δεν

είναι συμβατή με την αρχή της ελευθερίας της συλλογικής διαπραγμάτευσης (παρ. 1035). Ακόμα και σε περιπτώσεις σοβαρής οικονομικής κρίσης, οι περιορισμοί της συλλογικής αυτονομίας δεν επιτρέπεται να οδηγούν στην μονομερή επιβολή ρυθμίσεων εκμηδενίζοντας οποιαδήποτε δυνατότητα συλλογικής διαπραγμάτευσης. Στο πλαίσιο της ΔΣΕ 151 αναφορικά με τις ελεύθερες διαπραγματεύσεις για το καθορισμό των μισθών των δημόσιων υπαλλήλων, το αρμόδιο για τον καθορισμό της δημοσιονομικής πολιτικής όργανο μπορεί να καθορίσει μια «ψαλίδα» για τις διαπραγματεύσεις καθώς και ένα συνολικό προϋπολογισμό, εντός των οποίων τα μέρη θα διαπραγματευθούν τους ειδικότερους μισθολογικούς και άλλους όρους (π.χ. μείωση του χρόνου εργασίας), παρέχοντας την κατάλληλη οικονομική τεκμηρίωση. Η Επιτροπή λαμβάνει υπ' όψιν τις σοβαρές οικονομικές και δημοσιονομικές δυσχέρειες που αντιμετωπίζουν οι κυβερνήσεις σε περιόδους παρατεταμένης και γενικευμένης οικονομικής κρίσης. Ωστόσο, ακόμα και σε συνθήκες ακραίας κρίσης, θα πρέπει αφενός να επιδιώκεται η διαμόρφωση μέσω διαλόγου ενός συμφωνημένου γενικού συμφέροντος, αφετέρου να παραμένει ένα περιθώριο ελεύθερης διαπραγμάτευσης για τον καθορισμό των μισθών των εργαζομένων στο δημόσιο (παρ. 1038).

Η πρώτη και δεύτερη προσβαλλόμενη πράξη καθώς και όλες οι προσβαλλόμενες ατομικές πράξεις, που εξεδόθηκαν σε εκτέλεση των διατάξεων των ν. 3833/2010 και 3845/2010 συνεπεία των ανωτέρω είναι ακυρωτέα, ως εκδοθείσα κατ' εφαρμογή διατάξεων νόμων αντικείμενων προς το Σύνταγμα και τις Διεθνείς Συμβάσεις Εργασίας, που υπέχουν τυπική ισχύ ανώτερη των κοινών νόμων και πρέπει συνακόλουθα να ακυρωθούν από το Δικαστήριο Σας.

Ως προς την τρίτη προσβαλλόμενη Κ.Υ.Α, ισχύουν όσα ανωτέρω αναφέρθηκαν αναλυτικά για την παραβίαση του άρθρου 28 παρ.2 του Συντάγματος (1^{ος} λόγος ακυρώσεως)

καθώς και του άρθρου 1 του 1^{ου} Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Ε.Σ.Δ.Α. (3^{ος} Λόγος ακυρώσεως). Ως εκ τούτου είναι μη νόμιμη και θα πρέπει να ακυρωθεί από το δικαστήριο Σας.

5. Ειδικότερα ως προς τις ατομικές προσβαλλόμενες διοικητικές πράξεις.

1. Η ενδέκατη των αιτούντων Ιωάννα Κουφάκη, είμαι Δικηγόρος Αθηνών (ΑΜΔΣΑ 17282), μέλος του Ειδικού Επιστημονικού Προσωπικού της Ανεξάρτητης Αρχής, Συνήγορος του Πολίτη, όπου υπηρετώ από το έτος 2001, κατέχω δε το 8^ο κλιμάκιο. Αμείβομαι δε σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3205/2003, όπως αυτός ισχύει και εφαρμόζεται και στο Ειδικό Επιστημονικό Προσωπικό του Δημοσίου και των ΝΠΔΔ. Παραδεκτώς δε προσβάλλω ενώπιον σας μεταξύ των άλλων την ατομική διοικητική πράξη, που με αφορά, η οποία αποτελεί την ανάλυση των αποδοχών μου μηνός Ιουλίου 2010. Με τις ως άνω πράξεις, οι οποίες βασίστηκαν στις αντίστοιχες διατάξεις των νόμων 3388/2010 και 3845/2010 καθώς και στην πρώτη και δεύτερη προσβαλλόμενη, περιεκόπησαν κατά ποσοστό 12% (111,60 €) και 8% (65,47 €) αντίστοιχα, τα καταβαλλόμενα σε εμένα επιδόματα ενώ καταργήθηκε πλήρως το οφειλόμενο επίδομα αδείας. Επιπρόσθετα, η εκ του νόμου προβλεπόμενη ειδική πρόσθετη αμοιβή, η οποία ανέρχονται στα 930 € διαμορφώθηκε στα 752,93 €.

2. Ο δωδέκατος των αιτούντων, Στυλιανός Κουρνιανός, είμαι Δικηγόρος Παρ' Αρείω Πάγω, υπηρετώ Προϊστάμενος της Διεύθυνσης Νομικών Υποθέσεων του Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου με την επωνυμία «Ταμείο Ασφάλισης Υπαλλήλων Τραπεζών και Επιχειρήσεων Κοινής Ωφέλειας» (ΤΑΥΤΕΚΩ), με σχέση έμμισθης εντολής, αμείβομαι δε βάσει των

διατάξεων του ν.3205/2003, που όπως ανωτέρω εκτέθηκε εφαρμόζονται αναλογικά και στους υπηρετούντες στο δημόσιο Δικηγόρους. Παραδεκτώς δε προσβάλλω ενώπιον σας μεταξύ των άλλων τις ατομικές διοικητικές πράξεις, που με αφορούν, οι οποίες αποτελούν τις βεβαιώσεις μισθοδοσίας μου Ιουλίου 2010 και αδείας 2010. Με τις ως άνω πράξεις, οι οποίες βασίστηκαν στις αντίστοιχες διατάξεις των νόμων 3388/2010 και 3845/2010 καθώς και στην πρώτη και δεύτερη προσβαλλόμενη, περιεκόπησαν τόσο τα καταβαλλόμενα σε εμένα επιδόματα όσο και το καταβαλλόμενο επίδομα αδείας και επήλθαν οι περικοπές των αποδοχών μου. Ειδικότερα, μειώθηκε κατά 34 ευρώ το καταβαλλόμενο επίδομα θέσης ευθύνης (από 166,6 € έλαβα το ποσό των 134,88 €) καθώς και το επίδομα αδείας 2010 (από 635,53 € το 2009, έλαβα το έτος 2010 το ποσό των 198,61 €).

3. Ο δέκατος τρίτος των αιτούντων, Επαμεινώνδας Μαριάς, είμαι Δικηγόρος Αθηνών, υπηρετώ ως μόνιμο μέλος του Διδακτικού-Ερευνητικού Προσωπικού, στην βαθμίδα του Αναπληρωτή Καθηγητή και στο γνωστικό αντικείμενο, Θεσμοί της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του Τμήματος Οικονομικών Επιστημών, Σχολής Κοινωνικών Επιστημών Πανεπιστημίου Κρήτης, αμείβομαι δε σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3205/2003. Παραδεκτώς δε προσβάλλω ενώπιον σας μεταξύ των άλλων τις ατομικές διοικητικές πράξεις, που με αφορούν, οι οποίες αποτελούν τις βεβαιώσεις μισθοδοσίας μου Ιουλίου 2010 και αδείας 2010. Με τις ως άνω πράξεις, οι οποίες βασίστηκαν στις αντίστοιχες διατάξεις των νόμων 3388/2010 και 3845/2010 καθώς και στην πρώτη και δεύτερη προσβαλλόμενη, περιεκόπησαν κατά ποσοστό 12 και 8% αντίστοιχα, τα καταβαλλόμενα σε εμένα επιδόματα ενώ καταργήθηκε πλήρως το επίδομα αδείας.

4.Ο δέκατος τέταρτος των αιτούντων Νικόλαος Κρέτσης είμαι μόνιμος Δημόσιος Υπαλλήλος στον Δήμο Αρτέμιδος

Αττικής, αμείβομαι δε σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3205/2003. Παραδεκτώσ δε προσβάλλω ενώπιον σας μεταξύ των άλλων τις ατομικές διοικητικές πράξεις, που με αφορούν, οι οποίες αποτελούν τις βεβαιώσεις μισθοδοσίας μου Ιουλίου 2010 και αδείας 2010. Με τις ως άνω πράξεις, οι οποίες βασίστηκαν στις αντίστοιχες διατάξεις των νόμων 3388/2010 και 3845/2010 καθώς και στην πρώτη και δεύτερη προσβαλλόμενη, περιεκόπησαν κατά ποσοστό 12 και 8% αντίστοιχα, τα καταβαλλόμενα σε εμένα επιδόματα ενώ περιεκόπη αντίστοιχα το επίδομα αδείας.

5. Η δέκατη πέμπτη των αιτούντων Μαρία Παπαδοπούλου είμαι μόνιμη δημόσιος υπάλληλος, υπηρετούσα στο Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου με την επωνυμία «Δημοτικοί Παιδικοί Σταθμοί Δήμου Ελληνικού», αμείβομαι δε σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3205/2003. Παραδεκτώσ δε προσβάλλω ενώπιον σας μεταξύ των άλλων τις ατομικές διοικητικές πράξεις, που με αφορούν, οι οποίες αποτελούν τις βεβαιώσεις μισθοδοσίας μου Ιουλίου 2010 και αδείας 2010. Με τις ως άνω πράξεις, οι οποίες βασίστηκαν στις αντίστοιχες διατάξεις των νόμων 3388/2010 και 3845/2010 καθώς και στην πρώτη και δεύτερη προσβαλλόμενη, περιεκόπησαν κατά ποσοστό 12 και 8% αντίστοιχα, τα καταβαλλόμενα σε εμένα επιδόματα ενώ περιεκόπη αντίστοιχα το επίδομα αδείας.

6. Ο δέκατος έκτος αιτών Αλέξανδρος Δουβανάς είμαι μόνιμος δημόσιος Υπάλληλος κλάδου ΤΕ Νοσηλευτικής, υπηρετών στο Νοσοκομείο Παιδιών Αγλαΐα Κυριακού, αμείβομαι δε σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3205/2003. Παραδεκτώσ δε προσβάλλω ενώπιον σας μεταξύ των άλλων τις ατομικές διοικητικές πράξεις, που με αφορούν, οι οποίες αποτελούν τις βεβαιώσεις μισθοδοσίας μου Ιουλίου 2010 και αδείας 2010. Με τις ως άνω πράξεις, οι οποίες βασίστηκαν στις αντίστοιχες διατάξεις των νόμων 3388/2010 και 3845/2010 καθώς και στην πρώτη και

δεύτερη προσβαλλόμενη, περιεκόπησαν κατά ποσοστό 12 και 8% αντίστοιχα, τα καταβαλλόμενα σε εμένα επιδόματα ενώ περιεκόπη αντίστοιχα το επίδομα αδείας.

7. Η δέκατη έβδομη αιτούσα Μαρία Αλεφραγκή είμαι μόνιμη υπάλληλος, κλάδου ΤΕ Ραδιολογίας-Ακτινολογίας, υπηρετούσα στο Νοσοκομείο «Αλεξάνδρα», αμείβομαι δε σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3205/2003. Παραδεκτός δε προσβάλλω ενώπιον σας μεταξύ των άλλων τις ατομικές διοικητικές πράξεις, που με αφορούν, οι οποίες αποτελούν τις βεβαιώσεις μισθοδοσίας μου Ιουλίου 2010 και αδείας 2010. Με τις ως άνω πράξεις, οι οποίες βασίστηκαν στις αντίστοιχες διατάξεις των νόμων 3388/2010 και 3845/2010 καθώς και στην πρώτη και δεύτερη προσβαλλόμενη, περιεκόπησαν κατά ποσοστό 12 και 8% αντίστοιχα, τα καταβαλλόμενα σε εμένα επιδόματα ενώ περιεκόπη αντίστοιχα το επίδομα αδείας

8. Ο δέκατος όγδοος των αιτούντων Δαρδαμανέλλης Θρασύβουλος είμαι Καθηγητής δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης κλάδου ΠΕ 0404, υπηρετώ στο 8^ο Γυμνάσιο Καλαμαριάς Θεσσαλονίκης ενώ αμείβομαι δε σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3205/2003. Παραδεκτός δε προσβάλλω ενώπιον σας μεταξύ των άλλων τις ατομικές διοικητικές πράξεις, που με αφορούν, οι οποίες αποτελούν τις βεβαιώσεις μισθοδοσίας μου Ιουλίου 2010 και αδείας 2010. Με τις ως άνω πράξεις, οι οποίες βασίστηκαν στις αντίστοιχες διατάξεις των νόμων 3388/2010 και 3845/2010 καθώς και στην πρώτη και δεύτερη προσβαλλόμενη, περιεκόπησαν κατά ποσοστό 12 και 8% αντίστοιχα, τα καταβαλλόμενα σε εμένα επιδόματα ενώ περιεκόπη αντίστοιχα το επίδομα αδείας.

9. Ο δέκατος ένατος αιτών Κωσταράκος Δημήτριος, είμαι καθηγητής δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, κλάδου ΠΕ 03 Μαθηματικών, υπηρετώ στο 2^ο Γυμνάσιο Βούλας, αμείβομαι δε σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3205/2003. Παραδεκτός δε

προσβάλλω ενώπιον σας μεταξύ των άλλων τις ατομικές διοικητικές πράξεις, που με αφορούν, οι οποίες αποτελούν τις βεβαιώσεις μισθοδοσίας μου Ιουλίου 2010 και αδείας 2010. Με τις ως άνω πράξεις, οι οποίες βασίστηκαν στις αντίστοιχες διατάξεις των νόμων 3388/2010 και 3845/2010 καθώς και στην πρώτη και δεύτερη προσβαλλόμενη, περιεκόπησαν κατά ποσοστό 12 και 8% αντίστοιχα, τα καταβαλλόμενα σε εμένα επιδόματα ενώ περιεκόπη αντίστοιχα το επίδομα αδείας.

10. Ο εικοστός αιτών Γκούμας Αθανάσιος είμαι μόνιμος εκπαιδευτικός, υπηρετώ στο Υπουργείο Παιδείας, Δια βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, στο Ειδικό Δημοτικό Σχολείο ΠΝΑ Ραφήνας, ως δάσκαλος, αμείβομαι δε σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3205/2003. Παραδεκτώσ δε προσβάλλω ενώπιον σας μεταξύ των άλλων τις ατομικές διοικητικές πράξεις, που με αφορούν, οι οποίες αποτελούν τις βεβαιώσεις μισθοδοσίας μου Ιουλίου 2010 και αδείας 2010. Με τις ως άνω πράξεις, οι οποίες βασίστηκαν στις αντίστοιχες διατάξεις των νόμων 3388/2010 και 3845/2010 καθώς και στην πρώτη και δεύτερη προσβαλλόμενη, περιεκόπησαν κατά ποσοστό 12 και 8% αντίστοιχα, τα καταβαλλόμενα σε εμένα επιδόματα ενώ περιεκόπη αντίστοιχα το επίδομα αδείας. Συγκεκριμένα, δια της μισθοδοσίας Ιουλίου 2010 περιεκόπησαν οι αποδοχές μου ενώ δια της μισθοδοσίας επιδόματος αδείας 2010 ενώ το επίδομα μου έπρεπε να ανέρχεται στο ποσό των 753 ευρώ ανήλθε τελικώς, στο καθαρό ποσό των 200,07 €.

11. Ο εικοστός πρώτος αιτών Δημήτριος Βαρνάβας είμαι ιατρός ΕΣΥ, υπηρετώ ως Διευθυντής Οφθαλμολογικού Νοσοκομείου Χαλκιδικής, αμείβομαι δε σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3205/2003. Παραδεκτώσ δε προσβάλλω ενώπιον σας μεταξύ των άλλων τις ατομικές διοικητικές πράξεις, που με αφορούν, οι οποίες αποτελούν τις βεβαιώσεις μισθοδοσίας μου Ιουλίου 2010 και αδείας 2010. Με τις ως άνω πράξεις, οι οποίες βασίστηκαν

στις αντίστοιχες διατάξεις των νόμων 3388/2010 και 3845/2010 καθώς και στην πρώτη και δεύτερη προσβαλλόμενη, περιεκόπησαν κατά ποσοστό 12 και 8% αντίστοιχα, τα καταβαλλόμενα σε εμένα επιδόματα ενώ καταργήθηκε πλήρως το επίδομα αδείας.

12. Η εικοστή δεύτερη αιτούσα Δέσποινα Σαββίδου, είμαι μόνιμη υπάλληλος του Υπουργείου Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, ως δασκάλα (Κλάδος ΠΕ 70), υπηρετώ δε στο 5^ο Δημοτικό Σχολείο Αμπελοκήπων, και αμείβομαι σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3205/2003. Παραδεκτώς δε προσβάλλω ενώπιον σας μεταξύ των άλλων τις ατομικές διοικητικές πράξεις, που με αφορούν, οι οποίες αποτελούν τις βεβαιώσεις μισθοδοσίας μου Ιουλίου 2010 και αδείας 2010. Με τις ως άνω πράξεις, οι οποίες βασίστηκαν στις αντίστοιχες διατάξεις των νόμων 3388/2010 και 3845/2010 καθώς και στην πρώτη και δεύτερη προσβαλλόμενη, περιεκόπησαν κατά ποσοστό 12 και 8% αντίστοιχα, τα καταβαλλόμενα σε εμένα επιδόματα ενώ περιεκόπη αντίστοιχα το επίδομα αδείας.

13. Η εικοστή τρίτη των αιτούντων, Ζηκοπούλου-Μανώλη Ολγα, Είμαι Πολιτικός Μηχανικός, Μέλος του ΤΕΕ, υπηρετώ δε ως μόνιμη υπάλληλος, στο Υπουργείο Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, (κλάδος ΠΕ Πολιτικών Μηχανικών), κατέχω δε το 2^ο κλιμάκιο Παραδεκτώς δε προσβάλλω ενώπιον σας μεταξύ των άλλων και τις ατομικές διοικητικές πράξεις, που με αφορούν, οι οποίες αποτελούν τις βεβαιώσεις αποδοχών μηνός Ιουλίου 2010 και αδείας 2010. Με τις ως άνω πράξεις, οι οποίες βασίστηκαν στις αντίστοιχες διατάξεις των νόμων 3388/2010 και 3845/2010 καθώς και στην πρώτη και δεύτερη προσβαλλόμενη, περιεκόπησαν τόσο τα καταβαλλόμενα σε εμένα επιδόματα όσο και το καταβαλλόμενο επίδομα αδείας και επήλθαν οι περικοπές των αποδοχών μου. Ειδικότερα, μειώθηκαν αρχικά από 550 € μικτά σε 484 € μικτά και ακολούθως σε 445,28 €, το καταβαλλόμενο σε

όλους τους μηχανικούς του Δημοσίου επίδομα 7τοισ χιλίσις του νόμου 2430/1996 ενώ αντίστοιχα περιεκόπη από 631,84 € σε 555,94 € και στην συνέχεια σε 511,50 € το επίδομα 2% του νόμου 2229/1994 και 2300/1995. Το δε επίδομα αδείας μου, που το έτος 2009 ανήλθε στα 893,22 €, για το έτος 2010 καθορίστηκε στο ποσό των 283,33 €.

14. Ο εικοστός τέταρτος των αιτούντων, Κατίκας Παναγιώτης, είμαι Αρχιτέκτων, Μέλος του ΤΕΕ, υπηρετώ δε ως μόνιμος υπάλληλος, στο Υπουργείο Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, (κλάδος ΠΕ Αρχιτεκτόνων Μηχανικών), κατέχω δε το 2^ο κλιμάκιο Παραδεκτός δε προσβάλλω ενώπιον σας μεταξύ των άλλων και τις ατομικές διοικητικές πράξεις, που με αφορούν, οι οποίες αποτελούν τις βεβαιώσεις αποδοχών μηνός Ιουλίου 2010 και αδείας 2010. Με τις ως άνω πράξεις, οι οποίες βασίστηκαν στις αντίστοιχες διατάξεις των νόμων 3388/2010 και 3845/2010 καθώς και στην πρώτη και δεύτερη προσβαλλόμενη, περιεκόπησαν τόσο τα καταβαλλόμενα σε εμένα επιδόματα όσο και το καταβαλλόμενο επίδομα αδείας και επήλθαν οι περικοπές των αποδοχών μου. Ειδικότερα, μειώθηκαν αρχικά από 550 € μικτά σε 484 € μικτά και ακολούθως σε 445,28 €, το καταβαλλόμενο σε όλους τους μηχανικούς του Δημοσίου επίδομα 7τοισ χιλίσις του νόμου 2430/1996 ενώ αντίστοιχα περιεκόπη από 613,80 € σε 540,10 € και στην συνέχεια σε 496,98 € το επίδομα 2% του νόμου 2229/1994 και 2300/1995. Το δε επίδομα αδείας μου, που το έτος 2009 ανήλθε στα 880,68 €, για το έτος 2010 καθορίστηκε στο ποσό των 283,33 €.

15. Ο εικοστός πέμπτος των αιτούντων Μανδραλής Κωνσταντίνος είμαι ταξίαρχος Πεζικού αμείβομαι δε σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3205/2003. Παραδεκτός δε προσβάλλω ενώπιον σας μεταξύ των άλλων τις ατομικές διοικητικές πράξεις, που με αφορούν, οι οποίες αποτελούν τις βεβαιώσεις μισθοδοσίας

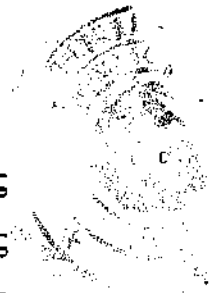

μου Ιουλίου 2010 και αδείας 2010. Με τις ως άνω πράξεις, οι οποίες βασίστηκαν στις αντίστοιχες διατάξεις των νόμων 3388/2010 και 3845/2010 καθώς και στην πρώτη και δεύτερη προσβαλλόμενη, περιεκόπησαν κατά ποσοστό 12 και 8% αντίστοιχα, τα καταβαλλόμενα σε εμένα επιδόματα ενώ περιεκόπη αντίστοιχα το επίδομα αδείας 2010.

16. Ο εικοστός έκτος αιτών Αφενδρής Ευάγγελος είμαι Αντισυνταγματάρχης Αεροπορίας Στρατού αμείβομαι δε σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3205/2003. Παραδεκτώς δε προσβάλλω ενώπιον σας μεταξύ των άλλων τις ατομικές διοικητικές πράξεις, που με αφορούν, οι οποίες αποτελούν τις βεβαιώσεις μισθοδοσίας μου Ιουλίου 2010 και αδείας 2010. Με τις ως άνω πράξεις, οι οποίες βασίστηκαν στις αντίστοιχες διατάξεις των νόμων 3388/2010 και 3845/2010 καθώς και στην πρώτη και δεύτερη προσβαλλόμενη, περιεκόπησαν κατά ποσοστό 12 και 8% αντίστοιχα, τα καταβαλλόμενα σε εμένα επιδόματα ενώ περιεκόπη αντίστοιχα το επίδομα αδείας 2010.

17. Η εικοστή έβδομη αιτούσα Αθηνά Καμπάκογλου είμαι δημοσιογράφος, υπηρετούσα στην Γενική Γραμματεία Ενημέρωσης. Παραδεκτώς δε προσβάλλω ενώπιον σας μεταξύ των άλλων τις ατομικές διοικητικές πράξεις, που με αφορούν, οι οποίες αποτελούν τις βεβαιώσεις μισθοδοσίας μου Ιουλίου 2010 και αδείας 2010. Με τις ως άνω πράξεις, οι οποίες βασίστηκαν στις αντίστοιχες διατάξεις των νόμων 3388/2010 και 3845/2010 καθώς και στην πρώτη και δεύτερη προσβαλλόμενη, περιεκόπησαν κατά ποσοστό 12% και 8% αντίστοιχα, τα καταβαλλόμενα σε εμένα επιδόματα ενώ περιεκόπη το επίδομα αδείας 2010.

18. Η εικοστή όγδοη αιτούσα Ελευθερία Κουμάντου εργάζομαι στην Δημοτική Επιχείρηση, Αθήνα 9,84 ως δημοσιογράφος. Είμαι μέλος της ΕΣΗΕΑ. Παραδεκτώς δε προσβάλλω ενώπιον σας μεταξύ των άλλων τις ατομικές

διοικητικές πράξεις, που με αφορούν, οι οποίες αποτελούν τις βεβαιώσεις μισθοδοσίας μου Ιουλίου 2010 και αδείας 2010. Με τις ως άνω πράξεις, οι οποίες βασίστηκαν στις αντίστοιχες διατάξεις των νόμων 3388/2010 και 3845/2010 καθώς και στην πρώτη και δεύτερη προσβαλλόμενη, περιεκόπησαν κατά ποσοστό 12% και 8% αντίστοιχα, τα καταβαλλόμενα σε εμένα επιδόματα ενώ περιεκόπη το επίδομα αδείας 2010.

19 Ο εικοστός ένατος αιτών Νταβανέλλος Αντώνης απασχολούμαι στο Αθηναϊκό Πρακτορείο Ειδήσεων (ΑΠΕ) ως δημοσιογράφος, είμαι μέλος της ΕΣΗΕΑ. Παραδεκτός δε προσβάλλω ενώπιον σας μεταξύ των άλλων τις ατομικές διοικητικές πράξεις, που με αφορούν, οι οποίες αποτελούν τις βεβαιώσεις μισθοδοσίας μου Ιουλίου 2010 και αδείας 2010. Με τις ως άνω πράξεις, οι οποίες βασίστηκαν στις αντίστοιχες διατάξεις των νόμων 3388/2010 και 3845/2010 καθώς και στην πρώτη και δεύτερη προσβαλλόμενη, περιεκόπησαν κατά ποσοστό 12% και 8% αντίστοιχα, τα καταβαλλόμενα σε εμένα επιδόματα ενώ περιεκόπη το επίδομα αδείας 2010.

20. Η τριακοστή αιτούσα Άννα - Έννυ Μαγιάση, εργάζομαι ως δημοσιογράφος στην Δημοτική Επιχείρηση Αθήνα 9,84, είμαι δε μέλος της ΕΣΗΕΑ. Παραδεκτός δε προσβάλλω ενώπιον σας μεταξύ των άλλων τις ατομικές διοικητικές πράξεις, που με αφορούν, οι οποίες αποτελούν τις βεβαιώσεις μισθοδοσίας μου Ιουλίου 2010 και αδείας 2010. Με τις ως άνω πράξεις, οι οποίες βασίστηκαν στις αντίστοιχες διατάξεις των νόμων 3388/2010 και 3845/2010 καθώς και στην πρώτη και δεύτερη προσβαλλόμενη, περιεκόπησαν κατά ποσοστό 12% και 8% αντίστοιχα, τα καταβαλλόμενα σε εμένα επιδόματα ενώ περιεκόπη το επίδομα αδείας 2010.

21. Ο τριακοστός πρώτος αιτών Δημήτριος Κεφάλας εργάζομαι στο Αθηναϊκό Πρακτορείο Ειδήσεων, είμαι δε μέλος της

ΕΣΗΕΑ. Παραδεκτώς δε προσβάλλω ενώπιόν σας μεταξύ των άλλων τις ατομικές διοικητικές πράξεις, που με αφορούν, οι οποίες αποτελούν τις βεβαιώσεις μισθοδοσίας μου Ιουλίου 2010 και αδείας 2010. Με τις ως άνω πράξεις, οι οποίες βασίστηκαν στις αντίστοιχες διατάξεις των νόμων 3388/2010 και 3845/2010 καθώς και στην πρώτη και δεύτερη προσβαλλόμενη, περιεκόπησαν κατά ποσοστό 12% και 8% αντίστοιχα, τα καταβαλλόμενα σε εμένα επιδόματα ενώ περιεκόπη το επίδομα αδείας 2010.

22. Ο τριακοστός δεύτερος αιτών Κωνσταντίνος Γεωργακόπουλος εργάζομαι ως δημοσιογράφος στην Δημοτική Επιχείρηση Ξένιος 94,3, είμαι δε μέλος ΕΣΗΕΑ. Παραδεκτώς δε προσβάλλω ενώπιόν σας μεταξύ των άλλων τις ατομικές διοικητικές πράξεις, που με αφορούν, οι οποίες αποτελούν τις βεβαιώσεις μισθοδοσίας μου Ιουλίου 2010 και αδείας 2010. Με τις ως άνω πράξεις, οι οποίες βασίστηκαν στις αντίστοιχες διατάξεις των νόμων 3388/2010 και 3845/2010 καθώς και στην πρώτη και δεύτερη προσβαλλόμενη, περιεκόπησαν κατά ποσοστό 12% και 8% αντίστοιχα, τα καταβαλλόμενα σε εμένα επιδόματα ενώ περιεκόπη το επίδομα αδείας 2010.

Δεδομένου, ότι όπως αναλυτικά ανωτέρω εκτίθεται, οι εν λόγω περικοπές, που σημειώθηκαν σε αποδοχές και επιδόματα, ακόμα δε και η κατάργηση ορισμένων εξ αυτών, αντίκεινται στις διατάξεις του Συντάγματος (1^{ος}, 2^{ος} και 4^{ος} λόγος ακυρώσεως) και στο 1^ο άρθρο του 1^{ου} Προσθέτου Πρωτοκόλλου της Ε.Σ.Δ.Α. (3^{ος} Λόγος ακυρώσεως), οι προσβαλλόμενες βεβαιώσεις αποδοχών μας είναι μη νόμιμες και ως εκ τούτου ακυρωτέες.

Επειδή η παρούσα αίτηση ασκείται εμπροθέσμως και εν γένει παραδεκτώς, οι δε προσβαλλόμενες πράξεις είναι συναφείς μεταξύ τους και παραδεκτώς συμπροσβάλλονται δια της παρούσας.

Επειδή παραδεκτώς ομοδικούμε δια της παρούσας.

Επειδή τα ανωτέρω είναι νόμιμα, βάσιμα και αληθή.

Επειδή οι προσβαλλόμενες πράξεις είναι μη νόμιμες και ως εκ τούτου ακυρωτές, καθώς έχουν εκδοθεί εις εκτέλεση διατάξεων νόμων, που ευθέως αντίκεινται στο Σύνταγμα και σε Διεθνείς και Ευρωπαϊκούς κανόνες δικαίου.

Επειδή έχουμε προφανές ίδιο άμεσο και ενεστώδες έννομο συμφέρον για την άσκηση της παρούσας αιτήσεως ακυρώσεως.

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

Και με την επιφύλαξη όσων λόγων ακυρώσεως ήθελε προσθέσουμε στο μέλλον

ΑΙΤΟΥΜΑΣΤΕ

- Να γίνει δεκτή η παρούσα αίτηση ακύρωσης.
- Να ακυρωθούν οι προσβαλλόμενες πράξεις.
- Να καταδικαστεί το καθ' ου στην εν γένει δικαστική μας δαπάνη.

Αθήνα, 26 Ιουλίου 2010

Οι Πληρεξούσιοι Δικηγόροι

ΓΙΑ ΤΟΝ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ Χ. ΠΑΕΙΝΟΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
 ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ 26-28 106 79 ΑΘΗΝΑ
 ΤΗΛ. 3623894 ΑΦΜ. Ο15164328
 ΔΟΥ Δ' ΑΘΗΝΩΝ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΩΤΑΤΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΕΝΩΣΕΩΝ

ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ (ΑΔΕΔΥ)

ΜΑΡΙΑ - ΜΑΓΔΑΛΗΝΗ Β. ΤΣΙΠΡΑ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
 ΣΟΛΩΝΟΣ 125, ΑΘΗΝΑ 106 78
 ΤΗΛ.: 210 33 02 240

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ

ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ (ΠΟΠΣ)

ΜΑΡΙΑ - ΜΑΓΔΑΛΗΝΗ Β. ΤΣΙΠΡΑ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
 ΣΟΛΩΝΟΣ 125, ΑΘΗΝΑ 106 78
 ΤΗΛ.: 210 33 02 240

ΓΙΑ ΤΗΝ ΈΝΩΣΗ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ ΗΜΕΡΗΣΙΩΝ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ ΑΘΗΝΩΝ (ΕΣΗΕΑ) ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΙΤΟΥΝΤΕΣ
ΚΑΜΠΑΚΟΓΛΟΥ ΑΘΗΝΑ, ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΚΟΥΜΑΝΤΟΥ,
ΑΝΤΩΝΙΟ ΝΤΑΒΑΝΕΛΛΟΣ, ΑΝΝΑ-ΕΝΝΥ ΜΑΓΙΑΣΗ,
ΔΗΜΗΤΡΙΟ ΚΕΦΑΛΑ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΖΗΡΒΑΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΣΥΝΑΓΩΓΗ ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. 3610510 ΣΥΝ. 010 3623191
ΑΦΜ. 023589508 Δ' ΑΘΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΓΙΑ ΤΟ ΤΕΧΝΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ
ΤΟΥΣ ΑΙΤΟΥΝΤΕΣ ΟΛΓΑ ΖΗΚΟΠΟΥΛΟΥ - ΜΑΝΩΛΗ ΚΑΙ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΚΑΤΙΚΑ

Γεώργιος Α. Ζήρβας
Πρόεδρος Τ.Ε.Ε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΖΗΡΒΑΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΣΥΝΑΓΩΓΗ ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ.: 3610510 - 3625887

ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΣΤΕΛΕΧΩΝ
ΕΛΛΑΔΟΣ

ΜΑΡΙΑ - ΜΑΓΔΑΛΗΝΗ Β. ΤΣΙΠΡΑ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΣΟΛΩΝΟΣ 125, ΑΘΗΝΑ 106 78
ΤΗΛ.: 210 83 02 240

ΓΙΑ ΤΟ ΕΡΓΑΤΟΥΨΑΛΛΗΛΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

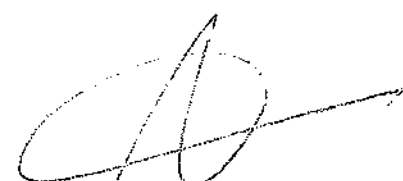
ΛΙΒΑΔΕΙΑΣ
ΜΑΡΙΑ - ΜΑΓΔΑΛΗΝΗ Β. ΤΣΙΠΡΑ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΣΟΛΩΝΟΣ 125, ΑΘΗΝΑ 106 78
ΤΗΛ.: 210 83 02 240

ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΥΝΔΕΣΜΟ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ
ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΕΥΕΛΠΙΔΩΝ ΤΑΞΗΣ 1978

ΔΗΜΗΤΡΗΣ Χ. ΠΑΣΙΟΛΟΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΑΣΚΛΗΠΕΥ 26-28 106 79 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. 3623894 ΑΦΜ. 015164328
ΔΟΥ Δ' ΑΘΗΝΩΝ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΛΕΣΧΗ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ-ΣΤΡΑΤΟΥ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ Χ. ΠΑΣΙΟΛΟΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΑΣΚΛΗΠΕΥ 26-28 106 79 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. 3623894 ΑΦΜ. 015164328
ΔΟΥ Δ' ΑΘΗΝΩΝ

**ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΝΙΑΙΟ ΦΟΡΕΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΩΝ ΣΧΟΛΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ**

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΜΑΡΙΑΣ ΤΟΥ ΑΘΑΝ.
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΚΟΝΙΑΡΗ 52 ΑΘΗΝΑ
ΑΦΜ: 026080776 ΔΟΥ: ΚΑ' ΑΘΗΝΩΝ
ΜΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΑΝ/ΜΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ ΕΙΔΙΚΟΣ ΑΔ-
ΓΑΡΙΑΣΜΟΣ ΚΟΝΔΥΛΙΩΝ ΕΡΕΥΝΑΣ ΠΑΝ/ΜΙΟΥ
ΚΡΗΤΗΣ

Η ΑΙΤΟΥΣΑ ΙΩΑΝΝΑ ΚΟΥΦΑΚΗ

Ο ΑΙΤΩΝ ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΚΟΥΡΝΙΑΝΟΣ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ Χ. ΠΑΞΙΝΟΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ 26-28 10679 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. 3623894 ΑΦΜ. 015164328
ΔΟΥ Δ' ΑΘΗΝΩΝ

Ο ΑΙΤΩΝ ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΜΑΡΙΑΣ

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΜΑΡΙΑΣ ΤΟΥ ΑΘΑΝ.
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΚΟΝΙΑΡΗ 52 ΑΘΗΝΑ
ΑΦΜ: 026080776 ΔΟΥ: ΚΑ' ΑΘΗΝΩΝ
ΜΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΑΝ/ΜΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ ΕΙΔΙΚΟΣ ΑΔ-
ΓΑΡΙΑΣΜΟΣ ΚΟΝΔΥΛΙΩΝ ΕΡΕΥΝΑΣ ΠΑΝ/ΜΙΟΥ
ΚΡΗΤΗΣ

**ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΙΤΟΥΝΤΕΣ ΝΙΚΟΛΑΟ ΚΡΕΤΣΗ, ΜΑΡΙΑ
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΟ ΔΟΥΒΑΝΑ, ΜΑΡΙΑ
ΑΛΕΦΡΑΓΚΗ, ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΟ ΔΑΡΔΑΜΑΝΕΛΛΗ,
ΔΗΜΗΤΡΙΟ ΚΩΣΤΑΡΑΚΟ, ΑΘΑΝΑΣΙΟ ΓΚΟΥΜΑ,
ΔΗΜΗΤΡΙΟ ΒΑΡΝΑΒΑ, ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΣΑΒΒΙΔΟΥ**

ΜΑΡΙΑ - ΜΑΓΔΑΛΙΝΗ Β. ΤΣΙΠΡΑ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΣΟΛΩΝΟΣ 125, ΑΘΗΝΑ 10678
ΤΗΛ.: 210 33 02 240

**ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΙΤΟΥΝΤΕΣ ΜΑΝΔΡΑΛΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟ
ΚΑΙ ΑΦΕΝΔΡΗ ΕΥΑΓΓΕΛΟ**

ΔΗΜΗΤΡΗΣ Χ. ΠΑΞΙΝΟΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ 26-28 10679 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. 3623894 ΑΦΜ. 015164328
ΔΟΥ Δ' ΑΘΗΝΩΝ

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Για τη νόμιμη σύσταση
Αθήνα 29.11.2010.
Ο Γραμματέας

Δ. Κουφάκης

Κατατέθηκε το πρωτότυπο με αντίτιμο καταθέσεως
6.192 στις 29-11-2010.
Αντίγραφο.
Αθήνα 29.11.2010.
Ο Γραμματέας

Δ. Κουφάκης